

Semir M. Osmanagić

PUTEVI DUŠE



S a d r Ź a j

Uvod

1. Zivot izmedju zivota
2. Zivot izmedju zivota II
3. Zivot izmedju zivota III
4. Izvor/Kreator
5. Moje iskustvo hipnoticke regresije
6. Priprema za novi zivot
7. Soulmates
8. Ponovno rodjenje
9. Misija duse
10. Nebesko prorocanstvo
11. U potrazi za Zivotnim istinama
12. Borba za energiju
13. Sesta, sedma i osma Zivotna istina
14. Nebeski hramovi
15. Deseta !?
16. Pogled u drugu dimenziju

Uvod

Svako od nas se rodio sa posebnom zivotnom misijom. Dok je ne pronadjemo i ne ostvarimo, nas zivot ce biti neispunjen.

Slijedece priloge "Alternativne historije" posvecujemo dusi i putevima kojima ona prolazi. Kako dosegnuti druge i biti im od pomoci? Kako doprijeti duboko unutar vlastitog bica i spiritualno napredovati?

Prateci puteve duse odgonetacemo njene tajne i svrhu.

Zivot izmedju zivota (1)

Bojimo li se smrti? Sta se desava s nama nakon sto umremo?

Paradoks je da ljudi, za razliku od svih bica na ovoj Planeti, moraju da potiskuju strah od smrti da bi mogli zivjeti normalne zivote.

Sa smrću nam dolaze misli o mraku i nistavilu. Ni nauka, a ni religija ne nude prihvatljiv odgovor o zivotu poslije fizicke smrti.

Istinski odgovori o misteriji zivota nakon fizickog odlaska ostaju zakljucani iza spiritualnih vrata za vecinu ljudi. Razlog je slijedeci: mi imamo ugradjenu amneziju o identitetu nase duse. Sve dok nam se dusa nalazi "zarobljena" u fizickom tijelu mi smo zarobljenici bizarnog miksa duse i uma.

Poslednje tri decenije, sa obje strane Atlantika, javnost ima prilike citati knjige o ljudima koji su bili u klinickoj smrti da bi se ubrzo vratili u zivot. Oni govore o dugackom tunelu, jakoj svjetlosti i kratkom susretu sa prijateljskim duhovima. I to je uglavnom sve. Knjige o reinkarnaciji, s druge strane, govore o ranijim zivotima opisujuci dogadjaje koji dokazuju da duse, s vremenom, prelaze iz jednog u drugo fizicko tijelo.

Ono o cemu se ne pise je zivot duse izmedju zemaljskih zivota. Detalji o spiritualnom svijetu.

Redovi koji slijede govore o tome kakav je osjecaj u trenutku smrti, sta vidimo i osjecamo neposredno nakon smrti, susretu s nasim spiritualnim vodcima, sudbini "uznemirenih" dusa, zasto pripadamo odredjenim spritualnim grupama i sta nam je tamo zadatak, kako biramo nase slijedece zemaljsko tijelo, kako prepoznajemo nase idealne parove ("soulmates"), svrhu zivota...

Vrelo julsko popodne, sjena ispod sesira, kapljice znoja, u antikvarijatu, na poluotvorenom; vec sam se odlucio da kupim knjigu, citam posvetu: “Fran, Stvarno sam uzivao u ovoj knjizi i nadam se da ces i ti. Pomogla mi je razumijem nase zivote i zasto se stvari desavaju. Na mene ovo znanje djeluje umirujuce. Sretan rodjendan i jos mnogo drugih. S ljubavlju, Edie.”

Edija necu nikad sresti. Da li mu je Fran supruga, kcer, sestra...?

Doktor Michael Newton, hipnoterapeut iz Kalifornije, objavljuje sjajnu knjigu “Journey of Souls” (“Putovanje dusa”) 2000. godine. Putem metoda hipnoticke regresije, vracao je svoje klijente u prosle zivote i pri tome je dosao do izvanrednog otkrica. Naime, mogao je “vidjeti” spiritualni svijet ocima njegovih pacijenata koji su bili u hipnotiziranom stanju. Pri tome su oni detaljno opisivali sta duse rade izmedju zivota na Zemlji.

Nakon dugogodisnjeg istrazivanja i stotine pacijenata, Michael Newton je obradio desetine slucajeva u svojoj knjizi. Oni ce nam pomoci da shvatimo nase zivotne izbore te zasto i kako duse zive vjecno.

Slijede navodi iz knjige.

Slucaj koji je otvorio vrata spiritualnog svijeta bila je sredovjecna zena koja se zalila na samocu i osjecaj izoliranosti u ovom zivotu. Nakon sto sam je hipnotizirao postavio sam joj pitanje da li je imala specificnu grupu prijatelja koja joj je nedostajala. Odjedamput, zena je pocela da place. Trazio sam da mi objasni razlog. Odgovorila je:

“Nedostaju mi neki od prijatelja iz moje grupe i zato sam tako usamljena na Zemlji.”

Bio sam zbunjen i poceo sam je ispitivati gdje se ta grupa prijatelja zapravo nalazi.

“Ovdje, u mom stalnom domu, i upravo sada gledam u njih!”

Kako je moguće dosegnuti dušu kroz hipnozu? Zamislimo um kao tri koncentrična kruga. U prvom krugu je naša svijest. Drugi unutarnji krug je podsvijest. Treci, centralni krug, je supersvijest ili duša. Hipnozom se krecemo od drugog ka centru trećeg kruga. Sve informacije o životu poslije smrti se nalaze u ovom, trećem, inteligentnom izvoru energije.

I, dr. Michael Newton, nastavlja sa riječima jednog od pacijenata, koji je bio u dubokoj hipnozi i ponovno prolazio kroz trenutke umiranja u jednom od prošlih života.

“O, Bože! Ja nisam zaista mrtav, zar ne? Mislim, moje tijelo je mrtvo, jer ga mogu vidjeti ispod, ali ja lebdim... Mogu gledati prema dolje i vidjeti vlastito mrtvo tijelo u bolničkom krevetu. Svi oko mene misle da sam mrtav, ali nisam. Zelio bih da viknem – Hej, ja nisam umro! Ovo je stvarno nevjerovatno... sestre povlace carsav preko mog lica... ljudi koje znam, placu. Ja bih trebao da sam mrtav, ali sam još živ. To je čudno, jer je moje tijelo apsolutno mrtvo, a ja se još uvijek krecem. Ja sam živ!”

Nakon što je Michael Newton odslusao uvodni dio, brzo podize hipnotički nivo i vodi svog pacijenta u stanje supersvijesti.

“Pa... Sada se dizem više... još uvijek lebdim... gledam unatrag prema svom tijelu. To je kao da gledas film, samo sam ja u njemu. Doktor tjesi moju suprugu i kcer. Moja žena place. Pokušavam da joj se obratim... i da joj kazem da je sa mnom sve u redu. Ali je ona toliko uzbudjena i ozaloscena da ne mogu doprijeti do njenog uma. Zelio bih joj reci da su moje patnje prošle... i da sam oslobođen svoga tijela... i da ga ne trebam više... te da cu je čekati.

Zelio bih da me cuje, ali me ona ne slusa. Oh, sada odlazim odavde...”

U slijedecem slucaju prisustvujemo traumaticnoj sceni u kojoj amerikanka Sally biva pogodjena indijanskom strijelom u grlo. Dr. Newton vodi dijalog:

N: Da li imas velike bolove od strijele?

S: Da... umirem (pocinje da place dok drzi ruke oko grla). Gusim se... krv mi curi... Muz Will me drzi... strasna bol. Sada izlazim... ionako je gotovo.

N: U redu, Sally. Prihvatila si da su te Indijanci ubili. Sada mi, molim te, opisi osjecaj u trenutku smrti.

S: Kao... neka sila... koja me gurala van tijela.

N: Gurala gdje?

S: Da me izbaci kroz vrh glave.

N: Da izbaci koga?

S: Pa – mene!

N: Opisi sta znaci “mene”.

S: Kao ... svijetleci oblak... koji zraci.

N: Da li je osjecaj izlaska bio neprijatan?

S: O, ne. Divno je biti slobodan bez bolova, ali... osjecam se dezorijentirana... nisam ocekivala da umrem.

N: Da li se mozes kretati slobodno poslije smrti?

S: Cudno je... nema limita... nema gravitacije... nemam tezine.

N: Mozes li kontrolirati kretanje?

S: Mogu, ali tu je neka sila koja me vuce... svijetlost... tako je jaka. Ali ja ne zelim jos da odem... Moj muz Will jos uvijek drzi moje tijelo... place... ali ne moze nista vise uraditi. Hladna sam, ali su njegove ruke oko moga lica... ljubi me.

N: Sta ti radis u tom momentu?

S: Ja sam oko njegove glave. Pokusavam da ga tjesim. Zelim da osjeti da moja ljubav nije otisla... Zelim da zna da me nije izgubio zauvijek i da cu ga opet vidjeti.

N: Da li tvoje poruke dolaze do njega?

S: Toliko je tuge, ali on... osjeca moju srz... Znam to. Nasi prijatelji su oko njega... I oni nas konacno razdvajaju.

N: Sta se onda desava sa tvojom dusom?

S: Jos uvijek se opirem onoj privlacnoj sili... Zelim da ostanem.

N: Zasto?

S: Ja znam da sam mrtva... ali jos nisam spremna da napustim Will-a...

N: Vidis li druga spiritualna bica oko sebe?

S: Blizu su... ubrzo cu ih vidjeti... Osjecam njihovu ljubav... oni cekaju dok ne budem spremna.

N: Kako vrijeme prolazi, da li mozes da utjesis supruga?

S: Pokusavam da doprem unutar njegovog uma.

N: I da li si uspjesna?

S: Mislim... pomalo... on osjeca... ljubav.

Vecina dusa pokazuje malo interesa za ono sto se desava sa njihovim mrtvim tijelima. Ne zbog toga sto im nije stalo do ljudi koje su ostavili na Zemlji, vec zato sto su svjesni fizicke prolaznosti.

Ipak, postoji veliki broj dusa koje zele da se zadrze na Zemlji jos neko vrijeme, najcesce do sprovoda. Za njih je vrijeme ubrzano i obicno su dani na Zemlji za njih jednaki minutama.

Postoji simbolizam u zemaljskim sprovodima koji se odvijaju 3-5 dana poslije smrti. I mada duse nisu radoznale da vide svoje fizicko tijelo sahranjeno, one na poseban nacin cijene respekt koji im se daje za vrijeme sprovoda.

Slijedi ragovor sa pacijentom koji napusta svoje tijelo. Dr. Newton analizira kretanje duse:

N: Sada napustas svoje fizicko tijelo. Kreces se daleko od mjesta gdje si umro. Reci mi sta prozivljas?

L: U pocetku je vrlo svijetlo... blizu Zemlji... sada je nesto tamnije, jer sam usao u tunel.

N: Opisi mi tunel.

L: Supalj je... i na njegovom kraju je svjetlosni krug.

N: U redu, sta se dogadja poslije?

L: Osjecam privlacnu silu... Valjda trebam da prodjem kroz tunel... To i radim. Sada je vise siv nego taman, jer se svjetlosni krug siri ispred mene.

N: Neka se svjetlosni krug rasiri u potpunosti ispred tebe i onda nastavi da opisujes sta ti se desava.

L: Krug je narastao... I sada sam izvan tunela. Ispred mene je svijetlo... i kao lagana izmaglica. Prolazim kroz nju. Tako je tiho. Ja sam u prostoru ispunjenim duhovima.

N: Imas li neki drugi osjecaj u ovom momentu?

L: Osjećam moc misli oko mene. Misli ljubavi... prijateljstva... simpatije... Kao da drugi cekaju na mene.

N: Imas li osjecaj sigurnosti ili straha?

L: Nisam prestrasen. U tunelu sam bio nekako dezorijentiran. Da, osjećam se sigurno. Svjestan sam da do mene dopiru misli koje me smiruju. Cudno je, ali mislim da svi znaju ko sam i zasto sam sada ovdje.

N: Imas li nekih dokaza oko sebe?

L: Ne, ali to osjećam... harmoniju misli svuda oko mene.

N: Mozes li vidjeti Zemlju uopce? Da li je ispod tebe?

L: Mozda i jeste, ali je nisam vidio od ulaska u tunel. Osjećam se jos uvijek vezan za Zemlju, ali znam da sam sada na drugom mjestu.

Tunel o kome pacijenti govore je kapija na njihovom (nasem) putu u spiritualni svijet. Vecina realizira da nisu mrtvi, vec da su jednostavno napustili zemaljsko tijelo koje je fizicki potroseno.

Prema svjedočanstvima pacijenata, za neke duše sve je novo i interesantno, dok je za vecinu njih uobicajena reakcija:”Divno, ponovo sam kuci.”

Ukoliko je duša traumatizirana nekim “nedovrsenim zemaljskim obavezama” obicno je prvo bice koje je doceka njegov vodici. Ovi visokorazvijeni spiritualni entiteti su spremni da prime inicijalne frustracije koje obicno prate prijevremenu smrt.

U narednom primjeru rijec je o muskarcu koji je umro od infarkta 1902. godine u Cikagu. Iza njega je ostala voljena supruga sa nekoliko male djece, u siromastvu. Slijedi razgovor nakon prolaska kroz tunel.

N: Da li vidis granice bilo gdje?

T: Ne, ovo mjesto je beskrajno... tako divno... i mirno.

N: Sta sada osjecas?

T: Ne mogu u njemu uživati u potpunosti... ne želim ici dalje... Maggie ... (supruga)

N: Vidim da si još uznemiren svojim životom u Čikagu, ali da li ti to smeta u tvom progresu u spiritualnom svijetu?

T: Dobro je! Vidim svog vodica koja mi prilazi – ona zna šta mi treba.

N: Reci mi šta se odvija između tebe i tvog vodica.

T: Kažem joj da ne mogu dalje... da treba da znam da će Meggie i djeca biti O. K.

N: I kako tvoj vodic odgovara?

T: Tjesi me, ali ja sam isuvise opterećen.

N: Sta joj kazes?

T: Kažem joj:”Zasto si dozvolila da se ovo desi? Kako si mi to mogla uraditi? Imao sam toliko muke kroz život i sada si me potpuno odsjekla od Meggie i od djece”.

N: I šta ti ona odgovara?

T: Ponovo me tjesi riječima da sam uradio koliko sam mogao i da sam život proživio kako sam trebao.

N: Da li ti to prihvatas?

T: U mislima vidim ... da će moja porodica nastaviti bez mene... i da će se snaci... i da ćemo se ponovo vidjeti.

N: I šta onda osjecas?

T: Osjećam... mir (uzdah olaksanja)... Sada sam spreman da nastavim...

Vecina pacijenata istice da su prva bica u duhovnom svijetu koje sreću njihovi personalni vodici. Medjutim, ponekad nas prvi dočekaji nasi idealni spritualni parovi (“soulmates”).

Slijedi primer subjekta koju je dočekala duša s kojom je očito imala vrlo bliske veze tokom nekoliko života.

N: Sada kada si se malo privikla na okolinu reci mi kako ona utječe na tebe?

B: Tako je... toplo i ugodno. Opustena sam i sretna što sam daleko od Zemlje. Željela bih ovdje ostati zauvijek. Nema tenzija, briga. Samo lebdim...

N: I dok nastavljas da lebdis, koji ti je slijedeći osjećaj?

B: Familijarnosti.

N: Sta ti je blisko?

B: Ljudi, prijatelji... su ovdje, mislim.

N: Da li vidis te ljude?

B: Imam osjećaj da su ovdje.

N: Nastavi.

B: Vidim svijetla... kao oblake... koji uzimaju ljudski oblik. Prepoznajem ih. Oblici se mijenjaju... u ljude.

N: Ljude sa humanim karakteristikama?

B: Da. O... pogledaj. To je on!

N: Koga vidis?

B: Da, to je Larry, on je ispred svih... Larry, Larry!

N: Larry je suprug iz tvog prošlog života?

B: Da, imali smo tako divan život udvoje... Gunther je bio jak, svi su bili protiv našeg braka.... Zan je napustio mornaricu da bi me spasio u Marseju...

Subjekt je ovdje toliko uzbudjen sa njenim prošlim životima da ih počinje mijesati. Naime, Larry, Gunther i Zan su njeni raniji muzevi, ali ista duša (soulmate). Živjeli su u razmacima po stotinjak godina.

N: Sta vas dvoje radite sada?

B: Grlimo se.

N: (subjekt je toliko zaokupljen scenom u spiritualnom svijetu da joj idu suze niz lice). Kako biste Larry i ti izgledali nekome sa strane u ovom momentu?

B: Vidjeli bi... dvije svjetlosne lopte koje obavijaju jedna drugu...

N: I sta to znaci?

B: Grlimo se... izrazavamo ljubav... uzajamnu povezanost... čini nas sretnima...

N: Nakon što si sreća svoj soulmate sta se onda desava?

B: Oh, pa oni su svi ovdje. Ranije sam samo osjećala njihovo prisustvo. Sada mi prilaze.

N: I to se desava nakon što ti je muž prisao?

B: Da... Majko! Ona mi prilazi... Toliko si mi nedostajala... (ponovo počinje da place).

N: U redu...

B: Molim te, ne pitaj me više pitanja... želim da uživam u ovome (subjekt kao da ima tihu konverzaciju sa majkom iz prošlog života)

N: Znam da vam je drago zbog susreta, ali mi treba tvoja pomoć u objašnjenju

sta se dogadja.

B: (odsutno) Mi... se drzimo cvrsto... zajedno... tako je dobro biti ponovo skupa...

N: Kako se mozete drzati skupa kada nemate tijela?

B: Mi obavijamo jedni druge u svjetlosti, naravno.

N: Reci mi kako to izgleda za duse?

B: Kao da si omotan u jarkoj svjetlosti ljubavi...

Nas Odbor za docek je brizljivo isplaniran kako se primicemo spiritualnom svijetu. Ovaj slucaj demonstrira kako poznata lica mogu djelovati stimulatивно za novopridoslu dusu.

Zivot izmedju zivota II (2)

Staromodni religijski izraz “andjeo zastitnik” se ne pokazuje bas kao zastario i spreman za odbaciti iz upotrebe. Naime, brojni slucajevi sa doceka novopridoslih dusa isticu vaznost “dusa-zastitnika” ili “dusa-vodica”.

To ce potvrditi i slijedeci primjer.

N: Napustas zemaljski astralni nivo i kreces se dalje u spiritualni svijet. Reci mi sta osjecas.

J: Tisinu ... mir.

N: Da li te neko docekuje?

J: Da, moja prijateljica Rachel. Ona je uvijek tu kada umrem.

N: Je li ona tvoj idealni par, soulmate? Da li je ona uvijek u siritualnom svijetu?

J: Ona ne ostaje uvijek tamo. Ali je ona uvijek sa mnom, u mislima, kad god je trebam. Ona je moj zastitnik.

N: Zasto je zoves “ona”? Zar duhovi imaju razlicit pol?

J: Mi mozemo uzeti i muski i zenski oblik. To sto je Rachel zensko, to je vise mentalna stvar izmedju nas.

N: Da li ste predodredjeni za odredjeni pol tokom vase spiritualne egzistencije?

J: Ne. Postoje periodi kada vise inkliniramo jednom seksu. Ali, na dugi rok, zivoti sa muskim i zenskim atributima se izjednace.

N: Sta vidis svojim spiritualnim ocima sto mozes vidjeti i zemaljskim ocima?

J: Kad gledas osobu svojim zemaljskim ocima, cak i kada je prvi put vidis, i ugledas svijetlo koje znas otprije... to ti kaze nesto o njima. Kao covjek, ne znas zasto... ali, tvoja dusa se sjeca.

N: Drugim rijecima, kada se dvoje ljudi vidi na Zemlji po prvi put, a ipak imaju osjecaj da se znaju otprije...?

J: Da, to je déjà vu.

N: Da li duse medjusobno razgovaraju?

J: Niko ne govori, mi komuniciramo umom.

N: Telepatski?

J: Da.

N: Da li nekada vidite duse koje su isli na druge planete osim Zemlje?

J: Ponekad.

N: I kako one izgledaju?

J: Ja... se uglavnom druzim sa mojom grupom, ali ako zelimo mi mozemo komunicirati i sa drugima...

Svrha reinkarnacija, ponovnog pojavljivanja u ljudskom tijelu, je vlastiti duhovni razvoj. Medjutim, izjave dusa sa kojima se razgovara namecu zakljucak da smo mi jos uvijek daleko od toga da budemo perfektna bica i za zemaljski i za spiritualni svijet.

Ujedinjenje nasih dusa sa nasim vodicima i familijarnim dusama u spiritualnom svijetu je smirujuci nacin napustanja tijela. Ali, to odaje i cinjenicu da je rijec o mladjim i nezrelim dusama ako im trebaju takvi "Odbori za docek".

Dr. Michael Newton ("Journey of Souls", 2000) opisuje u slijedecem slucaju dusu koja ide solo. Dusu koja je vec iskusan putnik.

N: Sta ti se desava u trenutku smrti?

S: Imam osjecaj olaksanja i krecem se brzo.

N: Kako bi opisao svoje napustanje Zemlje i odlazak u spiritualni svijet?

S: Izbacen sam kao svjetlosni katapult.

N: Da li je to uvijek slucaj?

S: Ne, to se desava samo zadnjih nekoliko zivota.

N: Zasto?

S: Zato sto ne trebam da vidim ikoga – ja sam u zurbi.

N: I, ne smeta ti sto nikog ne sreces?

S: Nekad je to bilo dobro, ali to mi vise ne treba.

N: Cija je to odluka bila da ti vise ne treba asistencija na ulasku u spiritualni svijet?

S: Zajednicka... moga ucitelja i moja...

N: I ne osjecas se usamljeno?

S: Jel' to sala? Meni vise ne treba niko da me vodi za ruku. Ja znam gdje idem i nestrpljiv sam da stignem tamo. Jednostavno se predam i osjecam da me vuče magnet i uzivam u voznji.

N: Objasni mi kako te to vuče?

S: Jasem na svjetlosnom valu.

N: Na elektromagnetnom valu?

S: To vise slici na radio valove ... kada neko trazi stanicu i nadje tvoju frekvenciju.

N: Znaci li to da te nevidljiva sila vodi bez tvoje kontrole.

S: Da. Ti valovi imaju svoj smjer i ja im se prepustim. To je lako. Oni rade sve za tebe.

N: Da li je i energija prisutna.

S: Mi generiramo energiju i, sto smo iskusniji, mozemo je vise i koristiti.

N: Znaci da zrelost duše daje i mogucnost kontrole kretanja?

S: Da, ali ne tokom ovog putovanja. Kasnije, kada smo na svojoj destinaciji, koristimo energiju i krecemo se svojom voljom.

N: Dobro, ostanimo na ovome. Opisi sta se desava slijedece.

S: Krecem se... idem ka svome dome... tamo gdje pripadam.

Neminovno moramo doci i do dusa koje se ne vrata u svoj spiritualni dom sa vecinom ostalih.

Dva su tipa ovakvih “ostecenih” i “nenormalnih” dusa. Prvi je slucaj dusa koje ne prihvataju cinjenicu da je njihovo fizicko tijelo mrtvo i bore se protiv vracanja u spiritualni svijet. Ova tip se naziva *duhovima*. Oni cesto imaju vrlo neprijatan utjecaj na svijet zivih. Najcesce se vezu za odredjenu geografsku lokaciju (kucu, na primjer). Spiritualnim ocima gledano, oni se nalaze izmedju

donjih astralnih zemaljskih nivoa i spiritualnog svijeta.

Drugi tip “nesredjenih” dusa su one koje su bile ukljucene u kriminalne i zle aktivnosti tokom zemaljskog zivota. U ovom slucaju, njihovi spiritualni vodici ne dozvoljavaju dusama da se nadju sa razvijenim spiritualnim bicima jedan dugi period. Period “rehabilitacije”.

Duse, same po sebi, nisu zle. Ali, neiskusne duse, na nizem nivou razvoja, ne mogu da se odupru cinjenju isitnski zlih aktivnosti.

Slijedi razgovor sa jednom od dusa koja je pratila sudbinu jedne od “kaznjenih” dusa.

N: Da li duse snose odgovornost za svoje ucestvovanje u zivotima kriminalnih ljudskih bica?

P: Da, one koje su se ponasale surovo prema drugima. Znao sam jednu od takvih dusa.

N: Sta se desilo sa tom dusom kada se vratila u spiritualni svijet?

P: On je strasno povrijedio djevojciju u zemaljskom zivotu... i nije se pridruzio svojoj grupi. Njegova se djela intenzivno studirana, jer se ponio vrlo lose dok je bio u tom tijelu.

N: Kakva mu je bila kazna?

P: Nije rijec o kazni, vec o *regeneraciji*. Dusa to mora shvatiti putem razgovora sa svojim uciteljem. A ucitelji su mnogo rigorozniji sa ovakvim dusama koje ucestvuju u barbarskim aktima.

N: Sta to znaci “rigorozniji”?

P: Pa, moj prijatelj se nije vratio nama... svom krugu prijatelja... nakon svog jadnog zemaljskog zivota u kome se tako lose ponio.

N: Pa zar nije prosao kroz spiritualnu kapiju kada je umro?

P: Jeste, ali ga niko nije docekao. Otisao je direktno na mjesto gdje je ostao sam sa uciteljem.

N: I sta se desavalo s njim?

P: Nakon nekog vremena... vratili su ga na Zemlju... ovaj put kao zensko... gdje je njena okolina bila fizicki jako okrutna. To je bio njen izbor... trebala je osjetiti drugu stranu medalje.

N: Mislis li da je dusa krivila svoj ljudski mozak za ono sto se desilo?

P: Ne, dusa je primila krivicu na sebe. Dusa zna da je ona sama kriva sto nije uspjela prvi put nadvladati ljudske nedostatke. Zato je i trazila da se vrati kao zena slijedeci put da bi shvatila sta se desavalo u proslom zivotu ... i kakvo je

zlo nanijela djevojci.

N: Ako dusa nekim slucajem ne nauci sto treba i nastavi sa brutalnim aktima, da li dusu neko moze da unisti u spiritualnom svijetu?

P: Energiju ne mozes unistiti... ali se moze raditi i dogradjivati na njoj. Ako je negativnost duse dostigla ogromne razmjere kroz niz zivota, onda se desava proces *dusevnog prilagodjavanja*.

N: Kako?

P: Ne kroz njeno unistenje... nego remodeliranje.

Nakon sto su nam docekali dusu na “prijemnom odjeljenju”, slijedi naredna stanica. Neka vrst *poljske bolnice*. Epizoda sa zemaljskim emocionalnim ratistem je zavrшена, sada se iscrpljene duse oporavljaju.

N: Nakon sto si ostavio prijatelje koji su te docekali, gdje ti dusa odlazi?

S: Prvo sam sam... a onda se krecem širokim prostranstvima... vodic me navodi u mjesto ciste energije.

N: Na sto slici ta oblast?

S: Za mene je to mjesto oporavka.

N: Opisi mi ga u detalje.

S: Vidim topli, svijetli energetski zrak. Dolazi do mene kao tecna energija... dotice me, uvija se oko mene... i nježno dodiruje moju dusu. Upijam tu energiju i imam osjecaj da me cisti od zemaljskih bolova.

N: Ali ako nemas vise fizickog tijela, kako te moze ova energija lijeciti?

S: Tako sto mi dopire do samog bica. Umoran sam od proslog zivota i od tijela koje sam imao.

N: O.K. Sta je slijedece?

S: Kada sam oporavljen, odlazim na tiho mjesto na razgovor sa svojim vodicem.

N: I ko je on?

S: Njegovo ime je Clodees.

N: Zasto ga trebas vidjeti?

S: Mi cemo proci kroz moj zivot... i napraviti rezime. Ovo radimo svaki put, ali ovaj put sam stvarno nagrabusio.

MN: Zasto?

S: Zato sto sam izvrsio samoubistvo.

N: Da li to znaci da ces biti kaznjen?

S: Ne, ovdje nema kazne, to je zemaljsko stanje. Ali ce Clodees biti jako razocaran sto sam izbjegao odgovornosti i nisam mogao da se suocim sa izazovima na Zemlji. To znaci da cu se trebati vratiti kasnije i ponovo prolaziti kroz slicnu situaciju u novom zivotu. Jednostavno sam protracio dosta vremena.

Dusa se zatim sreće sa svojim vodicem. Razgovor ovako teče:

C: Znas...Moglo je to puno bolje ispasti...

S: Pokusao sam... ali nisam ostvario cilj...

C: Ako bi mogao nesto promijeniti u tom zivotu, sta bi to bilo?

S: Da ne budem korumpiran vlascu i novcem.

C: Zasto si dozvolio da te ove stvari skrenu od tvojih zacrtanih ciljeva?

S: Zelio sam da budem vazan... da se isticem iznad drugih ... i da se svi dive mojoj snazi.

C: A pogotovo zene. Vidim da si se trudio da seksualno dominiras nad njima.

S: To je istina. Ne trebam ti objasnjavati, ionako sve znas.

C: O, trebas, trebas. Moras to sam sebi objasniti.

S: Da, ali da ja nisam drzao vlast nad ovim ljudima, oni bi vladali sa mnom.

C: To je stvarno razocaravajuće od tebe. Sjeti se kako smo samo pazljivo izabrali tvoje roditelje – skromne, postene, spremne da se zrtvuju za tvoj studij.

S: Znam, znam, odgajali su me idealno, da pomazem drugima... i pokusao sam tako da zivim, ali vidio si sta se desilo. Poceo sam kao advokat, bio u dugovima, klijenti mi nisu placali... Kada sam postao drzavni tuzilac, uzivao sam biti okruzen mocnim i utjecajnim ljudima... Zasto mi ti nisi pomogao kada si vidio cemu to sve vodi?

C: Sta bi ti zelio jos od mene? Dao sam ti ideje u tvoj um kada si kretao... ideje o skromnosti, odgovornosti, originalnim ciljevima, ljubavi tvojih roditelja. Ali ti si to sve ignorirao i bio tvrdoglav. Trebao si sici duboko u sebe i tu traziti odgovore. A ne ocekivati od mene da ti se nadjem pri ruci na svakoj zivotnoj raskrsnici.

Doktor Newton je završio sesiju sa ovim pacijentom govoreći o amneziji koju svako od nas ima. Amnezija znaci da ne postoji svjesno sjećanje na nase ranije zivote.

N: Sta ti mislis zasto nemas svjesne memorije o tvom proslom zivotu?

S: Kada mi izabiramo buduće tijelo i formiramo plan prije dolaska na Zemlju, postizemo saglasnost sa našim savjetnicima da se ne sjećamo prošlih života.

N: Zasto?

S: Učenje ispočetka je bolje nego znati unaprijed sta nam se može desiti.

N: Ali ako bi se sjećali prošlih života onda bi znali za moguće pogreske koje bi mogli izbjeći.

S: Ako bi ljudi znali sve o svojoj prošlosti onda bi isuvise paznje pridavali tome, nego novim pristupima problemima. Zato se svaki novi život mora uzeti ozbiljno.

N: Ima li još neki razlog za našu amneziju?

S: Nasi savjetnici kazu da bez starih memorija mi nismo toliko opterećeni problemima i nepravdama iz prošlosti.

N: Da li i ti mislis da je ovo totalno crnilo u vezi naših prošlih života toliko vazno za naš spiritualni progres?

S: Nije riječ o totalnom mraku. U kriznim situacijama mi dobijamo slike iz snova ili unutrašnjeg znanja, koje nam daju direkcije. A ponekad i nasi prijatelji daju znakove...

N: Kad kazes prijatelji, mislis na entitete iz spiritualnog svijeta?

S: Da, jednostavno ti “upale lampice”, vidis nove ideje. To sam i ja radio u prošlosti.

Kada duša vodi produktivan život koji nosi spiritualne beneficije okolini i njima samima, može se zapaziti entuzijazam prilikom odlaska u spiritualni svijet. Medjutim, kada se život protraci, ponovno pojavljivanje u spiritualnom realmu je neugodno.

Ovo je zgodan momenat za odgovor na pitanje o svrsi života. Ili, pravilnije, misiji duše u ljudskom tijelu.

Ljudsko tijelo i um karakteriziraju negativne emocije koje proizlaze iz strahova još iz doba nagona za održanjem iz kamenog doba. Kao takvo, fizičko tijelo je idealan poligon za netaknute kosmičke duše koje znaju samo za ljubav i mir. Reinkarnacija duša ima za svrhu da pobijedi sirovo ljudsko tijelo i um, oplemeni ga i konačno pobijedi strah... zamjenjujući ga sa ljubavlju.

Da bi dusa vise cijenila kosmicku ljubav mora se suociti sa sokom silaska u zemaljsko tijelo i nasilje koje ga okružuje. Ali, zato je nagrada kada dusa transformira zemaljsko tijelo u zadovoljno i sretno koje siri osjecaj ljubavi i mira oko sebe.

Nakon sto se završi prva sesija sa vodicem i rezime prethodnog zivota, slijedi odlazak pred panel superiornih bica.

Mnoga religijska iskustva pominju Sud i demonske sudije... i presudu kojom ih se šalje u raj ili pakao.

U stvarnosti, rijec sudnica se ne pominje u izjavama hipnotiziranih dusa. Vecina njih govori o mudrim bicima i naziva ih Vijecem Mudrih. Najcesce ih je tri do sedam clanova. I oni neumorno podsjećaju da ljudski mozak nema osjecaj za moral. Dusa snosi punu odgovornost za svijest i postupke.

I pored toga, kada se greske dogadjaju uocava se da je oprastanje sveprisutni proces u spiritualnom svijetu. Ova dimenzija nema vremenskog kraja i isto tako ni nasa iskustva. Dobicemo slijedecu sansu u nasoj borbi za spiritualni razvoj.

Napokon je doslo vrijeme da se krecemo prema nasoj zadnoj destinaciji. Nasem pravom domu. Pacijent koji ce ga vrlo slikovito opisati je hipnotizirani cetrdeset-jednogodisnjak, graficki dizajner, cija je dusa putovala ovim putem veliki broj puta.

N: Kad izbrojim do tri, opisi mi završnu fazu tvoga puta.

D: Distance su beskrajne... i sto se brze krecem prostor mi izgleda zakrivljen, kao posuda.

N: Ko upravlja kretanjem dusa?

D: Visi entiteti.

N: Kao tvoj vodici?

D: Iznad njega.

N: Sta jos osjecas?

D: Mir. Takav je mir da ne bih nikad odlazio odavde.

N: Opisi sta dalje vidis.

D: Razna svijetla... odvojena jedna od drugih, kao galerije, dugacki koridori...

N: Sta svijetla predstavljaju?

D: Ljude. Duse ljudi na galerijama koje odasilju svjetlost prema meni.

N: Kako su te duse odijeljene?

D: Oni su u klasterima... Kao grozdovi. Svjetlosne tacke pripijene jedne uz drugu... formirajuci razne dusevne grupe.

N: Sta se dalje desava?

D: Ja se krecem ka svom energetskom grozdu. Usporavam. Hm, dobro je. Prilazim mjestu gdje su moji prijatelji.

N: I kako se osjecas u tom momentu?

D: Fantasticno. Poznata privlacna sila misli... koja se krece ka meni... Hvatam se za *rep njihovog zmaja* i pridruzujem im se u mislima. Dosao sam kuci!

N: Je li tvoj grozd prijatelja izoliran od drugih grupa u koridoru?

D: Niko nije izoliran. Mozda neke mladje duse mogu tako da osjecaju, ali ja sam ovdje vec duze vremena.

N: Znaci ti osjecas vezu izmedju koridora?

D: Ovdje vlada jedinstvo.

N: Kada se kreces medju drugim dusama, koja je glavna razlika u odnosu na ljude?

D: Ovdje niko nije stranac. Svi su dobrodosli i odnose se prijateljski...

N: Prijateljski?

D: Mi znamo za univerzalnu vezu izmedju nas i da smo svi u stvari jedno.

N: Znaci da zivot na Zemlji predstavlja vrlo komplicirano i neprijatno iskustvo za duse?

D: To je apsolutno tacno. Zato svi mi zelimo da se vratimo kuci. Hoces li mi dozvoliti da sada prestanem pricati kako bih mogao da komuniciram sa svojim prijateljima?

Kao sto smo rekli, kada duse dodju u svoju grupu, one se pozivaju pred Vijece Mudraca.

Slijedi izvjestaj jednog od klijenata.

“...Nakon sto sam se susreo sa svojim prijateljima, moj ucitelj Veronika me je odvela na drugo mjesto na razgovor sa Mudracima. Povremeno mi je interpretirala kako je komunikacija tekla. Uvijek je istih sest Mudraca koji nose dugacke bijele odore. Njihova lica su ljubazna. Ocjenjuju kako sam prozivio zivot i sta sam mogao uraditi bolje, te koja su mi korisna djela. Ja mogu slobodno da se izrazavam o svojim frustracijama i zeljama. Znam sve mudrace, a posebno dvojicu koja ucestvuju vise u razgovoru nego ostali. Uvijek me tretiraju fer i sa postovanjem. Od njih ne mogu nista skriti. Povremeno, ne mogu da pratim tok njihovih misli kada postanu isuvise brzi za mene. Tada mi Veronika asistira i objasnjava sta se desava. Prije mog ponovnog povratka na Zemlju, jos jednom cu se sresti s njima.”

Spiritualni svijet se ne sastoji od dusa koje besciljno lebde po bezgranicom prostoru. Naprotiv. Duse pripadaju svojim primarnim grupama koje broje od tri do dvadeset pet dusa. Prosjecan broj je 15. Ovaj *unutrasnji krug* je najcesce ujedinjen za citavu vjecnost. Duse koje slicno misle i na istom su duhovnom nivou i imaju iste ciljeve daju podrsku jedni drugima i cesto izabiraju da zive jedni sa drugima tokom zivota na Zemlji. Uloge koje uzimaju su najcesce kao bliski clanovi familije i najbolji prijatelji.

Obicno su u istom grozdu braca, sestre i najblizi prijatelji, a ne, na primjer, roditelji. Naravno, roditelji imaju svoju vrlo vaznu ulogu. Oni nas docekaju na spiritualnoj kapiji nakon smrti. Oni predstavljaju putokaz kod dobre ili lose karme. Ali, na nas individualni razvoj vise utijecu izabrani bliski prijatelji, bracni partneri ili braca.

Nakon primarne grupe, na razlicite aspekte naseg razvoja utjece i sekundarna grupa. Tu je rijec o vise od hiljadu dusa sa kojima najcesce imamo samo sporadicno zivotno iskustvo i doticaj. Na primjer, nasi prijatelji iz skolskih dana s kojima se vidimo tek povremeno u zivotu.

Slijedece iskustvo opisuje kako izgleda zivot jedne od dusa kada se ponovo nasla u svom *unutrasnjem krugu*.

N: Sta radis u svom domu?

O: Idem u skolu sa prijateljima.

N: Mislis, neku vrst spiritualne skole.

O: Da, tamo mi studiramo.

N: Reci mi kako skola izgleda izvana?

O: Vidim perfektan kvadratni grcki hram sa potpornim stubovima, izvanredno lijep. Prepoznajem ga, jer se ovdje uvijek vracam nakon zemaljskih zivota.

N: Sta radi grcki hram u spiritualnom svijetu?

O: Ne znam, osim sto mi izgleda sasvim prirodno... nakon mojih zivota u Grckoj.

N: U redu, nastavimo. Da li te neko docekuje?

O: (smijesak na licu) Moja uciteljica Karla.

N: I kako ti ona izgleda?

O: Dugacka odora, jedno rame je otkriveno, pozdravlja me.

N: Pogledaj sebe. Jesi li i ti isto obucena?

O: Svi smo obuceni jednako... svijetlimo... i mozemo da se mijenjamo. A Karla zna da mi se svidja kako ona izgleda.

N: Gdje su ostali?

O: Karla me vodi unutar hrama. Velika biblioteka. Toplo je... osjecaj sigurnosti koji mi je tako blizak.

N: Sta radis dalje?

O: Karla me vodi do najblizeg stola i moji prijatelji me pozdravljaju. Ne mogu ti opisati koliko sam sretna da sam opet s njima.

N: Koliko je dusa u biblioteci?

O: Oko dvadeset.

N: Jesu li svi oni tvoji prijatelji?

O: Mi smo svi bliski. Znamo se eonima. Ali, petoro mi je najblizih.

N: Da li ste svi na istom nivou znanja?

O: Skoro. Neki su malo dalje odmakli.

N: Kako bi sebe ocijenila?

O: Negdje u sredini.

N: Sada mi opisi sta vi u stvari radite u biblioteci?

O: Gledamo u knjige.

N: Kakve knjige?

O: Zivotne knjige.

N: Opisi ih najbolje sto znas.

O: To su slikovne knjige, podebele...

N: Otvori jednu od zivotnih knjiga i objasni mi sta vidite.

O: Nema pisanog teksta. Sve sto vidimo su zive slike.

N: Drugacije nego fotografije?

O: Da, ove su multidimenzionalne. Krecu se... od centra kristala... sa promjenama ugla svjetlosti.

N: Dakle slike nisu ravne, pokretni svjetlosni valovi imaju dubinu.

O: Tako je, one su zive.

N: Opisi mi kako koristite knjigu.

O: Kada knjigu otvorimo onda se fokusiramo na ono sto zelimo... kristal ide od tamnog ka svijetlom... zatim vidimo nase prosle zivote u minijaturi.

N: Reci mi prvu stvar koju sada vidis u tvojoj zivotnoj knjizi.

O: Nedostatak samodiscipline.

N: Da li postoji jos prostorija u vasem hramu u kojima studiraju druge grupe?

O: Ne, ovo je samo za nasu grupu. Druge grupe imaju svoje objekte.

N: U redu, izadjimo iz hrama. Sta vidis napolju?

O: Ljude – velike grupe ljudi.

N: Da li vidis ucitelje-vodice medju njima?

O: Neke, da.

N: Kako znas da su oni ucitelji?

O: Pa oni su zute boje, naravno.

N: Jos neka boja osim zute?

O: Plava. Karlin ucitelj se zove Valairs i on je plav. Ponekad ga vidimo. Vrlo fin i vrlo pametan.

N: Dakle, Karla je samo student koji poducava manje razvijene duse?

O: (sa indignacijom) Ona je dovoljno napredna za mene!

N: Da li plava u poredjenju sa zutom i bijelom, pokazuje razlike medju dusama?

O: To ti pokusavam objasniti. Plava je dublja nego zuta, a zuta je intenzivnija nego bijela. Boje zavise od tvoje spiritualne razvijenosti.

N: Ti si cisto bijele boje?

O: (s ponosom) Ja polako krecem ka crvenkasto bijeloj. S vremenom cu biti svijetlo zlatna. Skoro sam primijetila da i Karla dobija tamniju zutu boju. To sam i ocekivala. Ona zna dosta i dobra je.

N: Pogledaj jos jedamput oko sebe. Koje su boje zastupljene?

O: Oh, opet ti! Najvise je bijele, pokoja zuta i samo nekolicina plavih.

Postoje stvari koje se ne mogu skrivati. Nasa dusa ima auru koja putem razlicitih boja (frekvencija) govori sve o nama. Prije svega o nivou spiritualne razvijenosti, a dok smo u zemaljskom tijelu, i o nasoj fizickoj svijesti.

Kao sto vidimo, dusa se krece kroz razvojne faze: od pocetne (bijela boja), preko medjufaza (crvenkasto bijela, zuta, solidna zuta, zlatna), do naprednih faza (svijetlo plava, tamno plava) i napokon visoko razvijenih dusa (ljubicasta okruzena isijavajucim zrakama). Onih koji mogu da lijece druge i regeneriraju same sebe.

Zivot izmedju zivota III (3)

Nase duse imaju svoje spiritualne vodice. Nasi vodici takodje imaju svoje vodice i ucitelje. I tako dalje. Kao neprekidne ljestve koje vode do... samog izvora cjelokupne inteligentne energije. Kreatora.

Dusama je zemaljsko iskustvo proces u kome one transformiraju ("pobjedjuju") ljudsko tijelo. Prave od njega bice ljubavi i mira.

Sta nam govori historija nase civilizacije posljednjih nekoliko hiljada godina? To je doba u kome prevladava nasilje i netrpeljivost svake vrste. Logican zakljucak je da duse na globalnom nivou ne drze stvari pod svojom kontrolom.

Prevedeno na spiriutalni jezik to bi znacilo da se u zemaljskim tijelima nalaze vecinom duse-pocetnici. One koje su se skoro pocele javljati u fizickim tijelima ili pak one koje se, i pored niza reinkarnacija, jos uvijek ne snalaze i ostaju nezrele.

Do slicnih zakljucaka dolazi i Michael Newton ("Journey of Souls") analizirajuci stotine svojih pacijenata. On tvrdi:

"Vjerujem da su skoro tri-cetvrtine dusa koje naseljavaju ljudska tijela na Zemlji u ranoj fazi razvoja. To znaci da je vecina ljudske populacije na pocetku svog treninga. Dugogodisnja statistika mi pokazuje da su duse 42% mojih pacijenata u Grupi 1 (najnizi nivo), 31% u Grupi 2... Manje od 1% je u petoj Grupi. I mada je moj uzorak relativno mali, ne vjerujem da je na Zemlji

više od stotinjak hiljada dusa u najzrelijoj Grupi 5.”

Nasa Planeta postaje vrlo interesantnim laboratorijem u Galaktickim razmjerama. Eksplozija populacije u poslednjih stotinu godina ima dalekosezne posljedice. Rast stanovništva sa jedne milijarde na preko šest milijardi je zahtijevao slanje ogromnog broja spiritualnih entiteta na Zemlju. Taj trend se nastavlja i danas. Dnevno se rodi preko 260.000 beba. Godisnje to znaci da postoji potreba za skoro 100 miliona novih dusa.

Odakle se crpe ove nove duse? Iz spiriutalnih realma.

Koji je njihov nivo zrelosti za Zemaljske uslove? Nizak.

Kakve su posljedice demografskog buma za civilizaciju? Više nezrelih dusa znaci sporiji spiritualni progres. Preneseno na materijalisticki nivo to znaci daljnja dominacija fizickih nagona, zelje za vlascu, ignorancije... Tehnologija ce se razvijati, ali ce, kao i do sada, biti u pogresnim rukama.

U Galaktickim razmjerama, pak, Zemaljsko iskustvo ima svoje pozitivne strane. Veci broj dusa ce biti u mogucnosti da prodje kroz “skolovanje”.

Ovdje se otvara jos jedno pitanje. Da li su milijarde novih dusa “uvezene” iz drugih dijelova Galaksije i Kosmosa? Ili Kreator (odnosno posebni duhovni Ucitelji) jos uvijek aktivno stvara nove spiritualne entitete?

Drugim rijecima, da li je broj dusa bio isti na pocetku ovog svemirskog ciklusa prije petnaestak milijardi godina kao i danas... ili se taj broj mijenja prema potrebi?

Da li svaka (nasa) dusa traje koliko i jedan kosmicki ciklus prije ponovnog utapanja u kolektivno... i gubitka nasih individualnih sjecanja? Ili se nase pojedinačne duse mogu gasiti i “paliti” tokom jednog kosmickog ciklusa?

Iskustva i svjedocanstva do kojih sam dosao daju kombinaciju ova dva odgovora. Proces nastanka novih dusa se odvija i danas. Posebni visi spiritualni entiteti imaju znanje i odobrenje za njihovo kreiranje. Isto tako, u ekstremnim slucajevima, nakon pokusaja korekcije, moguće je da dodje i do procesa

“isključivanja” duša iz egzistencije. Ali o tome drugom prilikom.

Natrag na pacijente Newton-a. On tvrdi:

“Imao sam dosta slučajeva u kome su se moji pacijenti inkarnirali u ljudskim tijelima u zadnjih 30.000 godina i još uvijek su na nizim nivoima grupa 1 i 2. Studenti nalaze da su pojedine lekcije teže od drugih. Jedan od njih je imao problema da nauči da se nosi sa *zaviscu* tokom perioda od 850 godina i brojnih života. Drugi je, pak, proveo skoro 1 700 godina zelevći *imati vlast nad drugima* dok se nije naučio biti *milosrdan*.”

U slijedecem slučaju riječ je o klijentu koji je upravo završio sa rezimeom svog prošlog života kojeg je živio u Amsterdamu kao slikar. Umro je od upale pluća u mladim godinama 1841. baš u vrijeme kada je počeo da dobija priznanje za svoje slikanje. Upravo se pridružio svojoj spiritualnoj grupi i odjedamput se počeo smijati.

N: Zasto se smijes?

S: Sa svojim sam prijateljima i rugaju mi se.

N: Zasto?

S: Zato što nosim svoju holandsku odjeću, lakovane cipele, zelenu jaknu i veliki slikarski šesir.

N: Zezaju te jer imas energetsku projekciju odjeće koju si nosio tokom poslednjeg života?

S: Upravo tako. A ja sam uživao u tom životu i nisam želio da tako brzo završi.

N: Sta se desava potom?

S: Pricamo kako je život luckast. Sve izgleda tako dramatično i ozbiljno dole na Zemlji.

N: Pa zar ne bi trebali da uzmete živote za ozbiljno?

S: Cuj, Zemlja je jedna velika pozornica, s nama kao glumcima.

N: Koliko je entiteta u tvojoj spiriutalnoj grupi.

S: Pet nas je vrlo bliskih.

N: Reci mi o njima.

S: Allum... to sam ja. Norcross je najsmješniji. Vilo je najtisi, ali ima interesantne misli o nama.

N: Daj mi primjer.

S: Tokom mog života u Holandiji, Vilo me podsjeća na moje slikanje... i da nisam talent iskoristio do kraja, da sam trebao manje piti... i da je moje slikarstvo upravo počelo da dodiruje srca drugih ljudi...

N: Da li respektiras njegovo mišljenje?

S: (sa uzdahom) Da, on je naša savjest.

N: I, šta mu kazes?

S: Čuj, i tebi je bilo dobro.

N: A gdje je on bio?

S: U Holandiji, također. Imao je firmu, radio je za profit.

N: Da li je to bio pogresan izbor?

S: Ne, jer je imao gubitak u biznisu, ali je pomagao drugima. Njegov život je donio beneficije drugima. I mi svi znamo da Vilo sada spiritualno napreduje.

N: Da li ti smeta što on napreduje brže od ostalih?

S: Da, bilo nam je tako zabavno (klijent se sjeca ranijeg života kada su putovali zajedno kao braca u Indiji).

N: Šta će se desiti s njim?

S: Uskoro će nas ostaviti, to mi svi znamo, i otici će onima koji su također ranije otisli.

N: Koliko je duša napustilo vašu originalnu grupu?

S: Nekoliko... s vremenom ćemo ih sustići. Ali, ne još zadugo. Oni nisu nestali, mi jednostavno ne vidimo više njihovu energiju.

N: Dobro, reci mi ko je vaš spiritualni vodič.

S: Šato.

N: Da li on učestvuje u vašim grupnim raspravama?

S: (odricno mije glavom) Ne baš, vodiči su iznad tih stvari. Uglavnom nas ostavlja same, i to je u redu.

N: Šta je ustvari razlog njegovog odsustva.

S: Pa, valjda mu je dosadno gledati kako sporo napredujemo.

N: Da li njegovu ulogu vidis kao konsultantsku?

S: On se nenajavljeno pojavi i odredi temu o kojoj ćemo diskutirati. Onda odlazi, pa se vraća kasnije da vidi kako smo je riješili.

N: I, za kraj, reci mi šta znaš o nastanku svoje grupe.

S: (pauza) Ne mogu ti reci... mi smo se jednostavno pojavili zajedno nekad u prošlosti.

N: Misliš li da vas je Bog sastavio u Grupu?

S: Ne, ne, znatno ispod Izvora... visi entiteti.

N: Šato, i vodiči kao on?

S: Ne, visi entiteti... Planeri. I to je sve što znam.

Ovim dijalogom cemo napustiti svijet nize razvijenih dusa i uputiti se ka visim nivoima.

Slijedi slucaj onizeg pedesetogodisnjaka koji radi za humanitarnu organizaciju dijeleci hranu beskućnicima. Kako ce se ispostaviti, rijec je o dusi koja se priblizava Cetvrtom nivou i s kojom se moglo raspravljati o univerzalnim spiritualnim ciljevima.

Dr. Newton je putem hipnoticke regresije vracao ovu dusu u niz ranijih zivota. Prva iskustva sezu u doba kromanjonca prije 30.000 godina. Prolaskom kroz vrijeme zapaza se tendencija vodjenja zivota kao *usamljenog vuka* bez uobicajenog pripadnistva plemenskoj cjelini. To je slucaj u nizu njegovih zivota u doba Sumera, Babilona i Egipta. Cak i kao zena, ovaj klijent je vodio usamjeni zivot, bez obiteljskih veza i djece. Period Srednjeg Vijeka mu prolazi pobunjenicki u borbi protiv diktatura. Dvanaesto stoljece provodi u tijelu Azteka gdje predvodi bunt protiv vladajućeg sveštenika. U cetrnaestom stoljecu, kao evropski kronicar, krstari Putem svile prema Kini, pokusavajući da shvati ljude Azije. U sedamnaestom stoljecu je u Japanu kao nezavisni samuraj. U devetnaestom stoljecu zivi zivot zene americkog farmera koji umire mlad. Klijent je namjerno izabrao ulogu udovice sa djecom, ovaj put vezan za zemlju i farmu, izgubivši mogućnost kretanja i nomadskog zivota kao u ranijim zivotima. I, napokon, sadasnji zivot u kome se ne zeni i, po obicaju, stoji sa strane trazeci odgovore na pitanja o svrsi zivota.

N: Kako te zovu u spiritualnom svijetu?

C: Nenthum.

N: Da li imas duse oko sebe?

C: Sa dvojicom sam starih prijatelja.

N: Njihova imena?

C: Raul i Sendji.

N: Da li ste vi dio neke vece spiritualne grupe?

C: Bili smo, ali sada radimo vise za sebe.

N: I sta radite u ovom momentu?

C: Raspravljamo najbolji nacin da pomazemo jedni drugima tokom nasih inkarnacija.

N: Na primjer?

C: Ja pomazem Sendji da oprostí za svoje pogreske i da prestane nositi ulogu majke-zastitnice svaki put kada se pojavljuje na Zemlji.

N: Kako ona tebi pomaze?

C: Da vidim svoj nedostatak o pripadnistvu.

N: Konretnije?

C: Pa, recimo, ona mi je bila suprugom kada su moji ratnicki dani u Japanu bili završeni. Ali, Raul voli da bude par sa Sendji i zato sam ja uglavnom sam.

N: Kako ti i Raul pomazete jedan drugom?

C: Ja mu pomazem da bude strpljiv, a on meni sa mojom tendencijom izbjegavanja socijalnog zivota.

N: Imate li vodica?

C: Njeno ime je Idis.

N: Da li komunicirate s njom?

C: Da, ali povremeno imamo svoja neslaganja.

N: Oko cega?

C: Ona se ne reinkarnira dovoljno i ja joj govorim da bi trebala da se izlozi vise trenutnim uslovima na Zemlji. Rekao sam joj da bi trebala zivjeti jedan zivot kao moj partner.

N: I kako je ona reagirala?

C: Nasmijala se i rekla da ce razmisliti o tome – ako joj mogu dokazati da bi to bilo produktivno.

(U ovom momentu Nenthum je povjerio dr Newton-u da im je Idis bila dodijeljena kada je on sa svojom prijateljima presao na nivo Grupe 3. Medjutim, njihov stari vodíc iz samog pocetka je jos uvijek povremeno s njima. Priblizavanje nivou Grupe 4 je znacajno, jer tada duse dobijaju nove odgovornosti. Pocinju da preuzimaju uloge vodica za manje razvijene duse.)

N: Nenthum, reci mi da li te Idis priprema da budes vodíc i da li imas interesa za to?

C: Imam interes. Zasada, ja joj samo pomazem i slijedim njena uputstva.

N: Da li imitiras njen stil?

C: Ne, mi smo razliciti. Ali ja sam samo ucenik te ne bih mogao postici sto i ona u ovoj fazi.

N: Kada je neko spreman da asistira druge duse?

C: Taj osjecaj se dobija postepeno... nakon velikog broja prozivljenih zivota. Treba znati kada je dusa u balansu i kada se moze poceti pomagati drugim

dusama, u spiritualnom realmu i zemaljskom zivotu.

(U literaturi su poznati slucajevi kada su pacijenti govorili o svojim zivotima koji bi se vremenski preklapali. Povremeno bi pojedine duse zivjele i po tri zivota istovremeno. Ovi paralelni zivoti otvaraju sasvim novu dimenziju i more novih pitanja. Ocito je da dusa ima mogucnost da se dijeli u spiritualnom svijetu i ide u dva ili vise ljudskih tijela istovremeno. Spiritualno gledajuci, ovo je nacin brzeg razvoja.)

N: Da li u ovom trenutku operiras kao vodac u spiritualnom ili zemaljskom svijetu?

C: Ja sam... trenutno u dva zemaljska zivota.

N: Zivis paralelne zivote?

C: Da.

N: Gdje zivis svoj drugi zivot?

C: U Kanadi.

N: Koja je tvoja uloga?

C: Zivim u maloj ruralnoj zajednici i vodim brigu o svom mladjem bratu Billyju. Njegovo lice i ruke su strasno stradali u pozaru kada je imao cetiri godine.

N: Jesi li istih godina u svom kanadskom i americkom zivotu?

C: Otprilike.

N: Dakle, tvoja misija u kanadskom zivotu je...?

C: Da se brinem za svog brata. Da mu pomognem da prebrodi bol. Skoro je slijep i zbog svoj izgleda zajednica ga odbacuje. Moja uloga je da ga otvorim prema zivotu i da shvati ko je on iznutra. Citam mu i vodim ga u setnju. Drzim ga ispod ramena.

N: Koja je osnovna lekcija tvom bratu?

C: Da shvati znacenje poniznosti, a da ga zivot ne slomi.

N: Zasto se ti nisi odlucio za poziciju svog brata? Tako bi imao veci izazov.

C: Ali, ja sam vec prolazio kroz takav scenario!

N: Da li si znao unaprijed sta ce se desavati tvom bratu prije tvoje inkarnacije na Zemlji?

C: Naravno, Idis i ja smo diskutirali citavu situaciju. Ona je rekla da ce Billyjeva dusa trebati nekoga da se brine o njoj... a s obzirom da sam ja u jednom od prijasnjih zivota imao negativno iskustvo s njim to je bila odlicna prilika za mene.

N: Imam pitanje u vezi tvoje podijeljene duse. Kako se ona dijeli?

C: Mi smo cestice... koje su nastale od jedne cjeline.

N: Sta je originalna cjelina?

C: Kreator.

N: Kada se dusa dijeli, da li svaki dio ostaje netaknut?

C: Da.

N: Da li svi dijelovi duse odlaze u fizicko tijelo kada inkarniramo na Zemlji?

C: Ne, pojeidni dijelovi duse nikada ne napustaju spiritualni realm, jer mi nismo totalno odvojeni od Kreatora.

N: I sta radi onaj dio koji ostaje u spiritualnom svijetu dok nam je dusa u jednom ili vise zemaljskih tijela?

C: On je... vise uspavan... i ceka da se ponovo sjedini sa ostatkom svoje spiritualne energije.

(Ne samo da dusa moze zivjeti vise zivota istovremeno, vec ona moze da se pojavljuje u razlicitim dimenzijama u isto vrijeme.)

N: Nenthum, reci mi o svojim spiritualnim aktivnostima izmedju zemaljskih zivota.

C: Ja znam za cetiri razlicite spiritualne oblasti.

N: Kako bi ih opisao?

C: Svijet bez ega, Svijet svog znanja, Svijet Kreacije i Ne-Kreacije i Svijet izmjenjenog vremena.

N: Da li ovi svjetovi postoji u nasem fizickom kosmosu?

C: Samo jedan. Ostali su vandimenzionalne sfere.

N: Dobro, krenimo sa Svijetom bez ega.

C: To je svijet za novokreirane duse. Mjesto nastanka.

N: Da li postoji mogucnost izbora za nove duse?

C: One nemaju slobodu izbora. Njihov karakter nastaje razlicitim nacinima na koji je energija kombinirana.

N: Zasto se ovaj nivo zove Svijet bez ega?

C: Zato sto nove duse tamo stizu bez ega. One nemaju osjecaj *sebe*. Tek tu duse postaju svoje svjesnosti i svrhe postojanja.

N: Dobro, i kada duse steknu svoj identitet da li onda bivaju poslone na Zemlju?

C: Ne mora znaciti. Nijedna planeta ne traje vjecno.

N: Nenthum, da li je tebi bila data mogucnost izbora drugih planeta osim Zemlje?

C: Novim dusama u tome asistiraju vodici. Meni su preporucili Zemlju.

N: Da li su ti bile ponudjene druge planete?

C: Da. Ali ti prvo pocinjes sa par lakih svijetova, bez mnogo obaveza. Tek kasnije dobijes ponudu za ovakav surov svijet.

N: Zemlju smatraju surovom?

C: Da. Na Zemlji se suocavas i sa fizickom agesivnoscu, cak i bolom i sa mentalnim izazovima.

N: Sta te posebno impresinira u vezi zivota na Zemlji?

C: Povezanost medju ljudima... dok se bore jedni protiv drugih. Ljudski mozak je prilicno unikatan.

N: Reci mi sada o Svijetu sveg znanja.

C: Ovaj svijet nije za neiskusne duse.

N: Jesi li ti bio tamo?

C: Ne, ja jos nisam spreman. Ali sam svjestan da on postoji. To je mentalni svijet planiranja i dizajna. To je finalna destinacija svih misli. Sva cula sveg zivota su koordimirana odavde.

N: Znaci, rijec je o abstrakciji najvise forme?

C: Da, to je dimenzija u kojoj se sreću i postaju moguca sva nasa nadanja i snovi.

N: Kako ti znas o tome kada nikad nisi bio tamo?

C: Mi dobijamo slicice... kao podsticaj i ohrabrenje da završimo svoj rad ovdje i pridruzimo se nasim uciteljima.

N: Gdje je onda mjesto treceg, Svijeta izmjenjenog vremena?

C: To je Svijet u koji imaju pristup sve duse. On je njihov fizicki svijet. U mom slucaju, to je Zemlja.

N: I tamo ti fizicki zivis?

C: Ne, zemaljske sfere su samo simulacija za moju upotrebu.

N: Zasto ga zovete Svijet izmjenjenog vremena?

C: Zato sto mozemo da mijenjamo vremenske sekvence kako bi mogli studirati pojedine dogadjaje.

N: Sa svrhom?

C: Unaprijediti odlucivanje u zivotu. Ovi studiji me pripremaju za Svijet sveg znanja.

N: Poslednji je Svijet Kreacije i Ne-Kreacije. Je li to tridimenzionalni svijet?

C: Da, i u njemu uživamo.

N: Je li on za sve duse?

C: Ne. Ja tek sada startam.

N: Da li je to fizicki svijet kao i Zemlja?

C: Nesto je drugaciji. Veci je i hladniji. Manje je vode, manje oceana.

N: Ovaj svijet je udaljeniji od Sunca nego Zemlja?

C: Tako je.

N: Da li je ovaj svijet u galaksiji Mlijecni put?

C: Ne, dalje je.

N: Kada ides na taj Svijet?

C: Izmedju zivota na Zemlji.

N: Koja je najvisa forma zivota na toj planeti?

C: Male zivotinje, ne mnogo inteligentne.

N: Da li sve zivotinje imaju dusu?

C: Sva ziva bica imaju barem jednostavne fragmente umne energije.

N: Reci mi sta tvoja dusa radi na ovoj planeti?

C: Prvo vidim ono sto bih trebao da napravim .. onda kreiram objekat u svojim mislima... te pokusavam da to kopiram sa malim dozama energije.

Ucitelji nam asistiraju. Treba da uvidim svoje greske i ispravim ih.

N: Ko su ti ucitelji?

C: Idis i Mulcafgil... i drugi su instruktori prisutni... koje bas i ne poznajem.

N: Reci mi sta tacno radis?

C: Mi formiramo stvari?

N: Zive stvari?

C: Jos nisam spreman za to. Eksperimentiram sa bazicnim elementima, vodikom i kisikom... stvaramo planetarnu materiju... stijene, zrak, vodu... sve u malim razmjerama.

N: Da li vi ustvari kreirate bazicne elemente naseg kosmosa?

C: Ne, ja koristim samo elemente koji su nam dostupni.

N: Kako?

C: Uzimam dostupne elemente i dodajem im svoje energetske impulse... i oni se mijenjaju.

N: U sta?

C: Ja sam dobar da stvaram stijenje...

N: Kako stvaras stijenje sa svojom energijom?

C: Trebas da naucis da zagrijes i ohladis... prasinu... i da je ocvrsnes.

N: Da rezimiram. Tvoj rad se sastoji od ucenja kako da kreiras koristeci toplotu, pritisak i hladjenje tvog vlastitog energetskog strujanja?

C: Otprilike tako.

N: Ti dakle ne proizvodis kamen i vodu putem kemijskog procesa?

C: Ne, moj posao je da transormiram stvari putem energetskih promjena. Ja se igram sa frekvencijama i doziram svoju energiju. Nije lako, ali niti isuvise komplicirano...

N: Nije komplicirano?! Ja sam mislio da priroda cini te stvari?

C: (sa smijehom) Sta ti mislis ko je priroda?

N: Dobro, ko kreira osnovne elemente potrebne za tvoje eksperimente?

C: Kreator... i oni koji kreiraju na globalnoj skali.

N: Da, ali i ti kreiras manje objekte, kao sto je stijenje.

C: Pa mi vise imitiramo ono sto vidimo ispred sebe. Ja pokusavam i sa biljkama... ali su one isuvise komplicirane za mene.

N: I vi krecete sa manjim eksperimentima sve dok ne postaneteiskusni?

C: Tako je. Mi kopiramo stvari dok ne budemo u mogucnosti da stvaramo sve vece modele.

N: Ovo mi zvuci kao igranje djece u pijesku.

C: (sa osmijehom) Mi jesmo djeca. Mi usmjeravamo kretanje energije koja kreira kule u pijesku.

N: Da li su i ostali clanovi u tvom razredu iz tvoje originalne spiritualne grupe?

C: Neki jesu, ali vecina ih je sa razlicitih strana spiritualnog svijeta.

Spiritualno iskustvo nije uvijek lako prevesti na nas ljudski jezik. Zivljenje u “Svijetu izmjenjenog vremena” o kome govori jedna od iskusnijih dusa, moze znaciti zivot u stvarnoj realnosti. A svi ostali svijetovi mogu izgledati kao iluzija.

Sve do momenta dok lekcije iz zemaljskog zivota ostanu iza nas. I nasa dusa zauvijek napusti ovu Planetarnu iluziju.

Izvor/Kreator (4)

Kako prepoznati onaj mali procenat starih i naprednih dusa na Planeti?

Da li su to istaknuti naucnici koji bljesnu na svjetskoj sceni i revolucionarno unaprijede nivo znanja u drustvu? Da li su to umjetnici koji se ubjedljivo izdvajaju svojom originalnoscu i kreativnoscu? Da li su to visokomoralni pojedinci koji se javno protive svakodnevnim nepravdama? Da li su to “parapsiholozi”, “bioenergeticari” i druge osobe sa talentima da vide i cuju sta se desava u spiritualnom svijetu? Ili, pak, visokopozicionirani religijski lideri koji dnevno utjecu na zivote stotine miliona ljudi diljem Planete?

Odgovor je negativan.

Najrazvijenije i najiskusnije duse koje se trenutno nalaze u fizickim tijelima ne treba traziti iza istaknutih imena i prezimena. Njihova uloga nije da mijenjaju svijet.

Svoje posljednje boravke u ljudskom tijelu ove duse koriste za završna, "fina" podesavanja. Za male korekture koje ce ih dovesti do "Zemaljske diplome". To su bica sa periferije, koja zive u malim zajednicama.

Njihova osnovna odlika je strpljivost. Hvatanje ukostac sa dnevnim problemima. Prodoran pogled. Ljubaznost i razumijevanje za probleme drugih. Nesebicnost. Skromnost.

Srecemo ih kao medicinske sestre i pomocno osoblje u javnim bolnicama. Ili, nastavnike u skolama za hendikepiranu djecu. Ili, kao socijalne radnike koji pomazu siromasnim, oboljelim, ovisnim od droga, beskucnicima, svima onima zaboravljenima i otpisanima.

Gospodja tridesetih godina, visoka i mrsava, crvenokosa, radi u medicinskoj ustanovi sa ovisnicima od droga. Tokom svojih meditacija dosla je do zakljucka da joj se dusa nalazi vec dugo na Zemaljskim prostorima. Slijedio je susret sa doktorom Newton-om i nekoliko hipnotickih regresija.

Tokom hipnoze ona je govorila o vrlo naprednim kosmickim dusama, ciji je zadatak da pronalaze adekvatna fizicka tijela za mlade duse na razlicitim planetama. One su analizirale uslove na Zemlji u periodu od preko milion godina. A tek prije 150.000 godina odlucile su da je vrijeme sazrelo da prve duse pocnu da naseljavaju homo sapiensa.

Ona je takodje govorila i o drevnim zemljama koje se ne mogu identificirati modernom geografijom. Planinske vrhove na Azorima pominjala je kao ostatke potonulog kontinenta Atlantide.

Slijede izvodi sa nekoliko hipnotickih sesija i dijalog sa dr Newton-om:

N: Koje je tvoje spiritualno ime?

T: Tes.

N: Kako izgledas u spiritualnom svijetu?

T: Kao blistavi svjetlosni fragment.

N: Koja je boja tvoje energije?

T: Nebesko plava.

N: Ima li primjesa nekih drugih boja?

T: Zlatne... ne bas puno.

N: Kako boja utice na nivo spiritualnog razvoja?

T: Intenzitet mentalne moci raste sa tamnijim nijansama boje.

N: Odakle dolazi najintenzivnije svjetlo?

T: Znanje nam dolazi iz Izvora. Nase energetsko svjetlo je spojeno sa Izvorom.

N: Kada kazes Izvor – mislis Bog?

T: Ta rijec je dosta zloupotrebljavana.

N: Kako?

T: Ljudi je isuvise personaliziraju.

N: Da li sve duse spiritualno napreduju istim tempom?

T: Ne, jer postoje razlike u njihovom karakteru.

N: Ali, ako je bazicna spiritualna energija ista, zasto su duse razlicite po karakteru?

T: Zbog njihovih razlicitih iskustava u fizickom zivotu. Ova iskustva ih mijenjaju, dodaju nove sastojke, prave nove miksove.

N: Znaci to je svrha inkarnacija?

T: Inkarnacija je vazan instrument, tako je. Neke duse su motiviranije da prosire svoja iskustva. Kada prodju kroz mnoge zivote i razlicite situacije oni uvecavaju vlastite potencijale.

N: Da li je ispravno reci da je spiriutalni svijet glavni centar za učenje dusa?

T: To je centar za procjene i nalize, ali napredak je u rukama samih dusa.

N: Tvoji ucenici koji su sada na Zemlji, da li oni znaju da si ti njihov vodac i da si uvijek s njima?

T: (smije se) Neki su svjesniji od drugih, ali svi oni osjecaju moju prisutnost.

N: Tes, ti si trenutno na Zemlji kao zena. Da li si u kontaktu sa dusama iz tvoje grupe?

T: Naravno.

N: Reci mi s cime imas najvise problema sa ljudima na Zemlji?

T: Sa njihovim strahom. S njima se ne moze komunicirati kada nekontrolirano izbacuju negativnu energiju oko sebe. S druge strane, moram biti oprezna da im ne pomazem isuvise, jer bi im zivot bio isuvise lagan. Oni moraju sami rijesavati zivotne izazove.

N: Tes, zelio bih te pitati nesto drugo. Da li tvoja dusa koristi svjetlo, toplotu, pritisak i energiju kretanja da bi kreirala zivot na drugim planetama?

T: Pa... ti znas o tome?

N: Mozes li mi reci sta si dosada kreirala?

T: Ja sam dosta iskusna sa ribama.

N: Kreiras citavu ribu sa svojom mentalnom energijom?

T: Ti mora da se salis. Ja sam tek na embriju.

N: Da li radis na jednoj ili vise planeta?

T: Na vise od jedne.

N: Kada duse pocinju da kreiraju zivot oni startaju sa mikroorganizmima?

T: Da, sa malim celijama, i to je vrlo tesko nauciti. Treba znati kako mijenjati molekule.

N: Znaci da vi kreirate nove kemijske spojeve mijesajuci osnovne molekularne elemente sa svojim energetskim tokovima?

T: (klima glavom)

N: Dakle duse koje ovladaju procesom kreiranja zivota moraju i da nauce da dijele celije i da im daju DNA instrukcije. Da li to radite sa slanjem cestica energije u protoplazmu?

T: Da i to treba da kooridniramo sa suncevom energijom.

N: Zasto?

T: Jer svako sunce ima razlicite energetske efekte na svijetove oko njih.

N: Pa zasto biste se vi mijesali u normalni prirodni proces i onime sto bi ta sunca svakako uradila sa svojom planetama?

T: Mi se ne mijesamo. Mi analiziramo nove strukture... mutacije... i razmatramo najbolja rjesenja za razlicita sunca.

N: Kada se zivot na planetama razvije sta je vas slijedeci zadatak?

T: Planete sa gostoljubim uslovima za zivot imaju svoje duse koje ih prate i usmjeravaju.

N: Kako duse mogu utjecati na biologiju planeta koje evoluiraju milionima i milijardama godina?

T: Vrijeme za nas nije isto sto i za Zemljane.

N: Da li ti mozes da kreiras sunca u nasoj galaksiji?

T: Ne, ja sam jos daleko od toga. Za tako sto treba zajednicka energija mnogih mudrih dusa.

N: Reci mi o drugim fizickim svjetovima.

T: Postoji mnogo razlicith skola.

N: Da li komuniciras sa dusama iz tih planetarnih skola?

T: One me ne prvilace, te druge skole.

N: Reci mi barem kako one izgledaju?

T: Neke su analiticke. Druge su bazicni mentalni svjetovi.

N: Kako bi usporedila Zemlju sa tim svjetovima?

T: Zemlja je jako nesigurna. Mnogo je straha kojeg treba nadvladati. Drugi

svjetovi imaju mnogo manje populacije i vise harmonije. Brojnost Zemaljskog stanovništva je prevazislo mentalni razvoj.

N: Da li bi radije bila na nekoj drugoj planeti?

T: Ne, jer i pored surovosti i mrznje, ovdje postoji i hrabrost i suosjecajnost. Ja volim raditi u kriznim situacijama. Uvoditi red iz kaosa. Mi svi znamo da je Zemlja vrlo teska skola.

N: Znaci da ljudsko tijelo nije tako ugodan domacin za duse?

T: Postoje lakse zivotne forme. Manje konfliktne.

N: Kojih se ti sjecas?

T: Na primjer malih letecih ljudskih stvorenja na umirucem planetu na kojem je bilo vrlo tesko disati. Sjecam se da je nocno nebo iznad vlaznih djungli bilo potpuno ispunjeno zvijezdama.

N: Tes, nas razgovor se polako blizi kraju. Zelio bih da se ponovo vratimo Izvoru – Kreatoru.

T: U redu.

N: Rekla si da je cilj svake duse da se sjedini sa Izvorom sve kreativne energije?

T: Da.

N: Da li ovaj Izvor prebiva u nekom posebnom centralnom mjestu spiriutalnog svijeta?

T: Izvor jeste *spiritualni svijet*.

N: Pa zasto onda govorite o spajanju sa centrom spiriutalnog zivota?

T: Kada smo mlade duse mi osjecamo energetsku moc svuda oko nas... ali istovremeno mislimo da smo negdje na ivici zbivanja. Kako postajemo iskusniji tako osjecamo postojanje koncentrirane energije...

N: Kako bi opisala Kreatora ljudskom terminologijom?

T: Kao apsolutno nesebicno bice... sto je i nas cilj.

N: Ako je Izvor zapravo sav spiriutalni svijet, da li postoji razlika izmedju razlicitih galaksija i univerzuma?

T: Kreator je stvorio univerzume da se radjaju i umiru. A spiriutalni svijet je sam Kreator.

N: Mi izgleda zivimo u univerzumu koji se siri, zatim ce se vjerovatno skupiti i umrijeti. Mi imamo vremenska ogranicenja. Kako onda spiriutalni svijet moze postojati van vremena?

T: Zato sto mi zivimo u ne-prostoru koje je vanvremensko. Jedino u pojedinim kosmickim zonama postoji realnost prostor/vrijeme. U ove zone se ulazi posebnim medjukapijama izmedju *realnosti*.

N: Ti govoris o univerzumima u mnozini. Da li to znaci da duse mogu putovati u razlicite *realnosti*?

T: Mogu, i putuju.

N: Ti kao dusa postojis vec dugo vremena. Kako sebe vidis u odnosu na

jedinstvo sa Kreatorom?

T: U početku sam osjećala migraciju i udaljavanje od Izvora. Kasnije, naše živote posvećujemo kretanju prema unutra ... prema jedinstvu.

N: To je kao proces u kome se živi organizam širi i skuplja?

T: Tako je... Izvor pulsira.

N: I ti se krećeš prema centru ove energije?

T: Nema tu stvarnog centra. Izvor je svuda oko nas... kao da smo unutar srca koje kuca.

N: Ako to srce s vremenom kolapsira da li će i sve duše umrijeti?

T: Nista ne kolapsira... Izvor je beskrajn. I mi kao duše nikada ne umiremo. Sa našim progresom mi činimo Izvor jačim.

N: Da li je to razlog svoj kreaciji?

T: Da, Izvor nam daje život tako da možemo postati perfektni.

N: Zasto Izvor, koji je perfektan, mora da kreira manje inteligentna bića koja su imperfektna?

T: Da bi pomogao sam sebi, jer pruža mogućnost da naše duše budu perfektn.

N: Da li su se neke duše odlučile na pobunu i tako načinile originalni biblijski grijeh?

T: To je glupost. Mi smo kreirani da se uzdignemo na nivo perfekcije.

N: Dakle, Izvor namjerno stvara imperfektna bića i nesavršene životne forme za ove duše... i posmatra šta će se desiti... kako bi one eventualno postale perfektn?

T: Da, i mi vjerujemo u ovaj proces povratka ka Izvoru. Bića treba da gladuju da bi znali cijeniti hranu. Trebaju osjetiti hladnoću da bi znali cijeniti toplotu. Trebaju biti djeca da bi znali vrijednost roditelja... Ove transformacije nam daju svrhu.

N: Ako naše duše ne bi osjetile fizički život, da li bi ikada saznale o ovim stvarima o kojima mi govoris?

T: Mi bi znali *za njih*, ali ne bi sustinski znali *o njima*. To je kao da nekom kazete da svira muzicku skalu na klaviru sa samo jednom notom.

N: I, na kraju, mislis li da Izvor nije počeo sa procesom kreiranja života u svemiru, da bi se vremenom i on sam skupio i nestao?

T: (sa uzdahom) To je vjerovatno i svrha ovog citavog procesa.

Krenuli smo od Zemaljskih života i, putujući kroz različite dimenzije, dosli do geneze same svemirske kreacije. Do odgovora o početku i svrsi beskrajnog

procesa razvoja i transformacija.

Nasa destinacija je perfekcija.

Jedinstvo sa Izvorom.

Moje iskustvo hipnoticke regresije (5)

Edward John Wilson je hipnoterapeut sa reputacijom od preko 26.000 hipnoza tokom svoje karijere.

Docekala me je skromna i udobna kancelarija u mirnom, centralnom dijelu Houston-a. Edward je upravo završio sesiju sa djevojkom dvadesetih godina, sa primjentim viskom kilograma. To je vjerovatno bio razlog njene posjete.

S vrata mi je pružio ruku izgovarajući: “Ti mora da si Sem”. Ugodan, duboki glas kakav i dolikuje hipno- i psiho-terapeutu.

Pripremio je mikrofon i kasetofon. Obavili smo uvodni razgovor, upoznali se.

Edward: S obzirom da si dosta citao o hipnozi, necu davati puno objasnjenja. Ti znas da postoji nekoliko nivoa hipnoze i da hipnotizer nema puno utjecaja koliko duboko ces ici.

Semir: Da, znam.

E: Osoba koja se hipnotickom regresijom vraca u prosle zivote moze biti u dubokoj hipnozi, ali i ne mora.

S: U redu.

E: Znas li za razlicite metode hipnotiziranja?

S: Da.

E: Cuo si za Akasik Rekords?

S: Da.

E: I razumijes da podsvijest komunicira simbolima?

S: Da.

E: Ja imam mnogo sati vlastitih hipnotickih regresija i vracanja u svoje prosle zivote... kao i hipnotiziranja drugih ljudi. I ono sto je dokazano je da sve

informacije do kojih dodjes ne moraju biti fakti... oni su jednostavno simbolička prezentacija.

S: (potvrдно klimam glavom)

E: Tokom niza godina, kao najuspješniji metod u mojoj praksi se potvrdilo dobijanje informacija iz Akasik Rekordsa, jer je riječ o znanju koje seže u vječnost... A ti si danas ovdje da čuješ šta tvoja podsvijest želi da kaže. Sva ova pitanja koja si mi poslao e-mail-om, na njih možeš dobiti odgovore ako tvoja podsvijest želi da kooperira. Kao što sam ti rekao preko telefona ne vjerujem da ćemo moći na sva pitanja odgovoriti danas, tokom ovih sat i pol... (osmijeh) ... ali ćemo uraditi koliko možemo.

S: O.K.

E: Hoćeš se pomaknuti prema sredini kauca?

S: U redu.

E: Sada bih želio da zaaatvoris oči.

S: (zatvaram oči, još je popodne, svijest je itekako budna, more misli mi navire)

E: Namjesti se udobno... Tako je. Ruke i noge nisu prekrizene, prsti ne dodiruju tijelo... A sada bih želio da duboko, duboko udahnes...

S: (glava mi je nagnuta naprijed, oči zatvorene, ali zjenice kao da žele da iskoče i nadju svjetlost; tijelo ipak opustam, duboko udisem...)

E: Pocijjes da se opustas... i polako ćeš postajati sve više opusteniji...

Opusteniji nego inače... Bice ti sve udobnije i udobnije...

S: (sluh se potpuno usredsredio na duboki glas; ponekad mi proleti neka misao vezana za posao ili šta mogu očekivati poslije; ali se trudim da ostanem fokusiran na Edward-ove riječi)

E: ... Jos udobnije i mirnije... i eventualno ćeš osjetiti totalnu i apsolutnu relaksiranost... Opusti se... Disi prirodno i lagano... Opusti tijelo... Opusti misice... i lagano, kako osjećas da se opustas, tonućeš dublje i dublje... tako je... i osjećaćes totalnu opustenost... Tako je... Što se više opustas, poćeš da osjećas težinu... i mirnocu.

S: (tijelo tone u laganu obamrlost, zjenice više ne igraju ispod kapaka; poneka misao proleti, ali čula su uglavnom usredsređena na njegove riječi; ruke i noge opustene, glava nagnuta naprijed – jedan momenat mi to smeta, a zatim mi se čini da je to prirodan položaj)

E: Neka ti osjećaji opustenosti dodju prirodno... ne pokušavaj da se na silu opustas... što jače pokušavas to se opustenost teže postize... želim da jednostavno dopustis sam sebi da osjetiš iskustvo laganog opustanja... želim da osjetiš stanje potpunog mira... Tako je.

S: (onaj glas u mojoj pozadini mi govori da ovo njegovo “tako je” – that’s right, je još najprijetnije i najsmirujuće što čujem)

E: Postepeno se opustas još više... tones dublje i dublje.... U stanje dubljeg

mira... osjecas opustenost koja se nježno siri citavim tijelom... misici se opustaju... noge su totalno opustene... osjecaj opustenosti se siri nogama... i citavim tijelom... tako je... siri se grudima... ramenima... kao divna deka komfora i relaksa koja te stiti od nesigurnosti i stresa... i mali misici tvog lica, jagodice, brada... se opustaju... totalna relaksacija postaje dio tvog uma... tako je...

S: (dio mene slusa upute, a dio, negdje iz pozadine, kao da zeli da ometa proces; u momentu me nesto zasvrbi na celu i znam da je to uobicajena reakcija svijesnog dijela koja ne dozvoljava da se stupa u kontakt sa podsvijescu)

E: ... Dopusti osjecaju opustenosti da se kreće od tvojih ramena prema ruci, prstima... i svaki momenat si sve opusteniji... i postajes svjestan toga... tako je... obamrlost tijela i opustenost... i tones sve dublje i dublje... neces zaspati... vrlo si svjestan... cujes otkucaje sata, zvukove u sobi... i zvuk moga glasa... podji jos dublje i dublje... i uskoro ces osjetiti zadovoljstvo sto ti je tako udobno... da vise ne zelis da te niko ne uznemirava... svi tvoji misici postaju tezi...i opusteniji...citavo tijelo je sve mirnije... tvoj um pocinje da osjeca ovu opustenost... i tones sve dublje... pocinjes da osjecas kao da lebdis... kao da nisi vezan za svoje tijelo... samo ti, lebdis u prostoru i vremenu... kompletno slobodan

S: (ovo mi se svidjelo kada sam cuo, ali kao da dusa nije zeljela da odmah izađe; iza kapaka je mrak, ali se osjeca dubina; tijelo je potpuno opusteno; cini mi se da Edward ide jedan korak ispred mene; iz nekog razloga sam mislio da ce on brze "preci na stvar", ali ima strpljenja i to mi odgovara)

E: ... postajes toliko opusten... osjecaj ti je vrlo prijatan...ne zelis nista da mijenjas... raspolozenje ili stanje mira u kome se nalazis... ovaj divan osjecaj hipnoze je kao da se pripremas da zaspes... momenat prije nego ces zaspati... ali ti neces zaspati, jer si svega svjestan... ovi osjecaji opustenosti postaju dio tebe... i dok ti govorim imas komforan osjecaj duboke opustenosti... ne moras nista raditi sada, nego se opustati... i tonuti dublje i dublje... osjecaj mira... nista ti ne smeta... tako je... i ovi osjecaji nastavljaju da se sire citavim tijelom i umom... i tvoj um postaje takodje miran... opusti um... opusti ga... i dok osjecas ovu divnu opustenost nista ti ne smeta... um ti pocinje da odgovara na hipnoticke komande koje cu ti davati... i na nova iskustva...

S: (um kao da je zapljusnut valom obamrlosti)

E: Zamisli kamene stepenice... nisam siguran ima li ih 7, 12 ili 13... ali zamisli da pocinjes da se spustas niz ove stepenice... u posebno mjesto... u unutrasnjosti... posebne piramide... i sto se dublje spustas... ka zadnjoj stepenici... nalazis vrata... ogromna i teska vrata...iako su tako teska, mozes ih lako otvoriti, najmanjim dodirom... kada dodjes do vrata, reci mi da...

S: Da.

E: U redu. Otvori vrata. Udji. Sada si u Riznici Znanja (“Hall of Records”). Akasik Rekords. Ti znas o tome.

S: Da.

E: U Riznicu znanju mozes zaviriti samo tokom svog zivota... U sredini sobe je ogromna knjiga... i ne vidis kraj knjizi... Strane su ogromne... Vidis li knjigu?

S: Da.

E: Tako je. A sada bih zelio da uzmes knjigu, prodjes kroz stranice... vidis da se smjenjuju tamna i svijetla mjesta...

S: (svijetla mjesta su za razne prozivljene zivote, a tamna za zivot izmedju zivota)

E: Tamno, svijetlo, tamno, svijetlo... a onda ces naci period kada je sve tamno... koji slijedi drugi period svijetla i tame, svijetla i tame... podji na mjesto koje te privlaci...

S: (I dalje se cuje kucanje sata; “pred ocima” mi polumracna sila prostorije sa knjigom sa drvenim koricama; mjesavina crtanog filma i zamisljenih slika; knjigu ne mogu da otvorim; stranice ne vidim)

E: Da li si nasao takvo mjesto?

S: Ne.

E: Nema razloga za zurbu. Nadji mjesto koje te privlaci. Ono koje Riznica Znanja zeli da saznas... Reci mi kada nadjes na takvo mjesto. Reci mi, da, nasao sam ga.

S: (pauza)

E: Sjeti se, Sem, u riznici znanja mozes da se kreces brzinom misli...

S: (pauza)

E: Sta ti se sada dogadja?

S: Vidim knjigu, ali ne vidim stranice...

E: Nije neophodno da vidis stranice... vjerovatno i neces moci da ih vidis... zelim da odes na mjesto koje te privlaci... i kada ga nadjes onda cu ti dati instrukcije sta da uradis... ljudi rijetko vide sta je na samim stranicama...

S: (pauza)... Ne vidim slike na stranicama

E: To je u redu. Ako ne mozes da nadjes mjesto koje te privlaci, izaberi jedno. Reci mi kada si spreman.

S: (pauza)

E: Jesi li nasao mjesto?

S: Vidim sobu, ali se nista ne desava. Ocekujem da se nesto desi, ali se nista ne desava.

E: U redu. Zamisli knjigu. Izaberi mjesto. Stranicu sa svijetlom. Hocu da udjes u stranicu... i naci ces se u razlicitom svijetu... Napolju je svijetlo, zar ne.

S: Svijetlo je.

E: Vrlo dobro. Pogledaj dole, ispred sebe. Sta vidis?

S: (pauza)

E: Vidis li sebe?

S: Ne.

E: Pokusaj da se vidis. Kako si obucen?

S: Ne mogu se vidjeti.

E: U redu. Sacekaj. Zamisli da se vidis. Ponekad treba vremena za to.

S: (pauza)

E: Ako zamislis noge... sta bi bilo na njima.

S: Bose noge.

E: A iznad?

S: To je sve sto vidim.

E: Sve sto vidis su bosc noge. Vrlo dobro. Vidis li sada svoje tijelo? Da li nosis odjecu?

S: Da.

E: Koju vrst odjece nosis?

S: (pauza)

E: Jesi li obucen kao musko ili zensko?

S: Musko.

E: Musko?

S: Iz Srednjeg Vijeka.

E: Vrlo dobro. Odlicno. Odlicno. Sta vidis oko njega?

S: Vidim ga na konju.

E: Na konju je? Vrlo dobro.

S: Ima tanke, crne brkove.

E: Vrlo dobro.

S: Smedji sesir.

E: Odlicno.

E: Na konju je, nosi smedji sesir, ima crne tanke brkove. Je li tako?

S: Jeste.

E: Koje je boje konj?

S: Crn.

E: Vrlo dobro. Da li se konj mice ili stoji?

S: Sporo se krece.

E: Konj je crn i krece se sporo...

S: U sumi je...

E: U sumi?

S: Odavno...

E: Odavno, tako je... Vrlo dobro.

S: Zgodan je... u doba Srednjeg vijeka.

E: Tako je. Gdje ide ovaj covjek?

S: (pauza) ... ispred mene je.

E: Gdje ide?

S: (pauza) Gubim ga...

E: Ako hoces idi naprijed kroz vrijeme i vidi gdje ide... Jesi li ti taj covjek sa crnim brkovima?

S: (pauza)

E: Ili je on covjek ispred tebe?

S: On je ispred mene, ali osjecam nesto vrlo blisko u vezi njega...

E: Vrlo blisko... Hoces da odes naprijed kroz vrijeme i vidis gdje je otisao?

S: Da.

E: Podji kroz vrijeme i vidi gdje je otisao... Da li je jos neko s vama?

S: Samo on... ali me ne vidi.

E: Vrlo dobro.

S: Mice se naprijed... Vidim ga otraga sada...

E: Mozes se kretati kroz vrijeme i vidjeti gdje odlazi, ako hoces.

S: Opet ga gubim...

E: Gubis ga... Ako si ti ovaj covjek, da li si ozenjen ili ne?

S: (pauza)

E: Ako si to ti, da li si ozenjen ili ne?

S: ... ne znam, izgubio sam ga

E: Doci ce on. Zovni ga da se vrati, on ce se vratiti.

S: (pauza)

E: Ima razlog zasto se njegov lik pojavio. Ima nesto sto on hoce da znas o njemu. Sta mislis sta je to?

S: Nisam siguran da li je stvaran... ili samo plod moje maste...

E: Ima razloga zasto se on pojavio...

S: Njegovo lice je bilo tako jasno...

E: Sta mislis sta je on zelio da ti znas o njemu?

S: Zelio je da znam da je on zivio tada...

E: I sta jos...

S: Da je bio veoma lijep...

E: I jos...?

S: Isao je negdje.

E: Tako je. I sta jos?

S: Njegov izgled je kompletno drugaciji od moga danas... lice, brkovi...

E: Je li zelio da znas da li je sretan?

S: Tako je izgledao.

E: Da li je zelio da znas da li je imao familiju i djecu?

S: Ne znam to.

E: Da li bi on zelio da ti to znas?

S: Vjerovatno.

E: Misliš li da je imao porodicu?

S: Pokusavam da dobijem odgovor od njega, ali ga nemam...

E: Ali ti misliš da je on imao porodicu?

S: Da.

E: Sta znas o njegovoj porodici?

S: Da oni nisu u njegovoj blizini... u blizini sume.

E: Imao je djecu?

S: Da.

E: Koliko djece?

S: Dvoje... I mada je bio daleko od njih, izgledao mi je sretan.

E: Reci mi o djeci.

S: Dva sina.

E: Kako se zovu?

S: (pauza) ... Imena mi ne izgledaju u redu... ali Majk i Dzeki je ono sto cujem. Jednostavno su mi se pojavila u glavi.

E: U redu. To mozda i nisu njihova prava imena, ali su dovoljno blizu pravim imenima. Kako se on zove?

S: John.

E: John?

S: Imena mi se ukazu odmah nakon sto me pitas za njih.

E: Vrlo dobro. Odlicno. Odlicno. Cime se John bavi?

S: Dosta je bogat. Prilicno je bogat.

E: Na koji nacin.

S: Nema briga.

E: Ima li posjede, biznis...

S: Zemlju... kucu.

E: Sta radi sa zemljom?

S: (pauza)...To mu je ostavstina.

E: Sta radi sa zemljom?

S: Ljudi rade za njega... To je otprije 200-300 godina.

E: I sta ljudi rade?

S: Vidim svinje.

E: Uzgaja svinje?

S: I krave.

E: Dio zemlje koristi za zitarice.

S: Kukuruz.

E: Odlicno... iz koje je zemlje John?

S: Engleske.

E: Odlicno.

S: Vidim njegovu odjecu. Cista je. Smedji pulover, bijela kosulja... nema briga...

E: Nema briga... vrlo dobro. Ima li suprugu?

S: Ima.

E: Kako se ona zove?

S: Marija (Mary).

E: Hoces li da odes naprijed kroz vrijeme?

S: Da.

E: Vrlo dobro. Podji naprijed i vidi sta John zeli da ti pokaze.

S: On je na svojoj drvenoj terasi, ispred kuce. Sjedi. Sada je star.

E: Star je?

S: Djeca su otisla... Kuca nije kao prije... oronula je... stara.

E: Nije vise kao prije?

S: Da... I on je svjestan da zivot prolazi tako brzo.

E: Svjestan je prolaznosti zivota, je li tako?

S: Da?

E: Sta jos John zeli da znas o njegovom zivotu?

S: Pita se sta je ostavio iza sebe... osim djece ne vidi mnogo korisnog.

E: Pita se, dakle, sta je ostavio buducim pokoljenjima? Sta jos zeli da znas o njegovom zivotu?

S: Postavlja si pitanja... filozofske prirode... ne toliko ljudi razmislja o tim pitanjima...

E: Tako je. Koja su to pitanja?

S: O svrsi zivota.

E: O svrsi zivota?

S: Na kraju je... sve tuzno.

E: Tuzno?

S: Stvari su tako tuzne...

E: Tuzne.

S: Postaje tamnije ispred kuce.

E: Da li John umire?

S: Da, on je na samrtnoj postelji sada.

E: Da li on zeli da iskuis njegovu smrt?

S: S njim je samo njegova supruga.

E: Da li zeli da iskuis proces umiranja?

S: Ne znam.

E: Sigurno je, ako to zelis. Sigurno je za tebe.

S: (pauza) Kada umire... on je samo jedan od mnogih... koji umiru... koji odlaze...

E: Hoces li da ga pratis u mjesto izmedju zivota?

S: To bih zelio.

E: U redu, hajde za njim. Gdje odlazi nakon smrti?

S: Gore... ali nisam siguran da li ovo samo zamislljam ili je to stvarno...

E: Nema veze da li zamisljas... i ako zamisljas to je ono sto ti podsvijest daje.

S: Napusta kucu... odlazi...

E: Odlazi gore... Gdje tacno odlazi?

S: ... Kao da ga nesto usisava...

E: Usisava?

S: Kao da neko usisava njegovu dusu... jako... on ne kontrolira u kom smjeru ide... jednostavno odlazi...

E: Dakle, on nema kontrole... nesto ga vuca? Gdje onda odlazi?

S: (pauza, smijesak) Pokusava da se okrene unatrag...

E: Unatrag?

S: Bio je njegov sprovod, ali je trajao manje od sekunde...

E: Gdje onda odlazi... gdje je usisan?

S: (pauza) Ogromno mjesto... ali ne razaznajem neki odredjeni oblik...

E: Ogromno mjesto... Da li je netko drugi tamo?

S: Ne jos.

E: U redu, ne jos.

S: Ocekujem da cu vidjeti nekoga...

E: Nekoga?

S: Nekoga koga znam.

E: Onda ce se ta osoba pojaviti.

S: (pauza)

E: Ko se pojavljuje?

S: Zensko.

E: Zensko? I ko je ona?

S: (pauza)... zensko koju obicno vidim... ona je uvijek tamo kada ja dolazim...

E: Ona je uvijek tamo kada ti dolazis?

S: I znam sta me sada ceka... ici cemo kroz moj zivot.

E: Aha, ici cete kroz tvoj zivot! Je li ona tvoj spiritualni vodac?

S: Da.

E: I kako se ona zove?

S: Tina... Pokusavam da cujem neko drugo ime, ali je ovo jedino koje sam cuo.

E: Tina, vrlo dobro. Zelis li da prodjes kroz svoj zivot sa Tinom?

S: Mozemo...

E: Prodji kroz taj zivot ako hoces...

S: Sve je izgledalo tako lako u mom zivotu... citav zivot je bio lagan.

E: Sve je bilo lagano.

S: Nije bilo izazova...

E: Bez izazova... je li tako?

S: Da... pitam je zašto je sve bilo tako lako... jer ne možemo (spiritualno) napredovati bez izazova.

E: I šta ona kaže?

S: Podsjećam me na vrijeme prije ulaska u tijelo... i naš dogovor... također kaže da sam trebao učiniti mnogo više u tom životu...

E: Trebao si učiniti više?

S: Da... kaže da nisam preuzimao dovoljno odgovornosti na sebe...

E: Nedovoljno odgovornosti?

S: Da.

E: Jos nešto što trebaš da analiziraš s njom?

S: Znam da ću imati dosta vremena da analiziram... ali mnogo više vremena ću provoditi s drugima raspravljajući što smo trebali, a šta nismo učinili...

E: Vrlo dobro.

S: I jedva čekam da vidim svoje prijatelje.

E: Da.

S: Više volim da sam s njima nego ovdje provodeći vrijeme u analizi... drago mi je biti s njima...

E: Da... Naša večerasnja sesija se bliži kraju. Ima li još nešto što treba da čuješ od Tine... prije nego se vratiš?

S: (pauza) Njoj ne smeta što imamo ovu sesiju.

E: Dobro. Ona te možda i ohrabruje da je imaš.

S: (pauza)

E: Jesi li završio s Tinom?

S: Znam da ću ponovo s njom govoriti... vrlo skoro.

E: Vrlo dobro. Naravno, da ćeš govoriti s njom... Sada bih želio da završiš sa stranicama knjige... izađješ iz sobe... i da se vratiš u moje vrijeme... Tako je. Dobro ćeš željeti da otvoriš oči... i kako otvaras oči, osjećas se dobro, odmoran, osvježen... i zadovoljan svojim hipnotičkim iskustvom...(zadovoljni osmijeh)

S: Sve je bilo tako blizu... Moja svijest je bila prisutna...

E: Imao si dosta bogato iskustvo hipnotičke regresije...

S: Odgovori su se sami pojavljivali... a slike ukazivale...

E: Sa više iskustava, slike će postajati jasnije, imena i mjesta preciznija... kao što sam ti rekao podsvijest komunicira sa simbolima... Bilo je vrlo interesantno kako ti se John ukazao na konju... vrlo moćnom simbolu...

Pozdravljam se sa Edward-om. Sunce je zaslo, Houston tone u mrak.

Priprema za novi zivot (6)

I onda dodje dan kada dusa ponovo mora da napusti komfor spiritualnog svijeta i da nacini jos jedan put prema Zemaljskom svijetu.

Ova odluka nije lagana. Treba napustiti svijet mudrosti i totalne slobode... u zamjenu za surovi svijet u kojem ljudsko tijelo diktira svoje mentalne i fizicke zahtjeve.

Duse imaju slobodu da odluuce kada, gdje i ko da budu u fizickom zivotu. Neke duse provode manje vremena u spiritualnom svijetu zelevi na taj nacin da ubrzaju svoj razvoj.

Nasi spiritualni vodici igraju nezaobilaznu ulogu u ovom procesu. I ne samo oni. Kao sto smo imali intervju nakon fizicke smrti tako imamo i intervju sa spiritualnim savjetnicima o nasoj spremnosti za ponovno rodjenje.

Slucaj koji slijedi (Michael Newton, "Journey of Souls", 2 000) ilustrira tipicnu spiritualnu scenu sa dusom na nizem nivou razvoja.

N: Kada si prvi put shvatila da ces se vratiti na Zemlju?

M: Njezan glas mi se obratio rijecima: Vrijeme je, slazes li se?

N: Ko je taj glas?

M: Moj vodac. Neke od nas oni moraju pogurati kada misle da smo spremni.

N: Slazes li se da si spremna za povratak na Zemlju?

M: Da, mislim da jesam. Pripremala sam se za to. Ali ce moje studiranje na Zemlji potrajati jako dugo u zemaljskim godinama prije nego sto zavrsim.

N: Da li si mogla ne ici?

M: Pa, jesam, ali instruktori imaju svoj nacin da nas ohrabre kada je vrijeme za to. Bez zivljenja u tijelu, studiranje traje duze.

N: Ima li slucajeva kada duse insistiraju da se vrate odmah nakon fizicke smrti?

M: Ima, ali oni ubrzo shvate da je potrebno vrijeme za odmor i analizu.

N: Kada si spremna na novu inkarnaciju, sta radis?

M: Kada se ja i moj vodici slozimo da je vrijeme onda posaljemo poruke koordinatorima.

N: Ko su oni? Zar tvoj spiritualni vodici ne sredjuju sve stvari oko inkarnacije?

M: Ne bas. Oni razgovaraju sa koordinatorima koji nam asistiraju u pregledu razlicitih zivotnih mogucnosti u Prstenu.

N: Sta je Prsten?

M: Tamo ja odlazim. Zovemo ga Prstenom sudbine.

N: Opisi ga.

M: Kruzan... koncentrirana energetska sila... vrlo intenzivna svjetlost. Usisava me unutra.

N: Bojis li se?

M: Ne, ovdje sam bila toliko puta do sada.

N: Nastavi sa opisom Prstena.

M: Okruzen je sa ekranima... koji postaju prepuni trodimenzionalnih slika, u boji, zvuku i pokretima.

N: Kakva je tvoja reakcija?

M: Posmatram zivotne panorame... mjesta... ljude. Hej, pa ja znam ovaj grad!

N: Sta vidis?

M: New York.

N: Da li si trazila da ides tamo?

M: Razgovarali smo o toj mogucnosti... Ali, Grad je izmjenjen... vise zgrada, auta, i strasno je bucan.

N: Sta radis slijedece?

M: Prolazim kroz razicite vremenske periode i posmatram zivotne scene.

N: Zasto to radis?

M: Skeniram osnovne zivotne tacke... mogucnosti... dogadjaje.

N: I dalje?

M: Zaustavljam pojedine scene kako bi mogla uci u njih.

N: Sta? Znaci li to da ti postajes dio te scene?

M: Da, imam direktan upliv u akciju.

N: Na koji nacin? Da li postajes osoba u dogadjaju ili ti dusi lebdi iznad njihovih glava?

M: Oboje. Mogu iskusiti zivot kao svi ostali ucesnici. A mogu ih samo posmatrati iz bilo kog ugla.

N: Dakle, mozes se kratati kroz vrijeme, u proslost i buducnost te ulaziti i izlaziti iz pojedinih scena?

M: Tako je. Ali samo dok sam u Prstenu sudbine.

N: Ali, ako mozes vidjeti i proslost i buducnost, u cemu je svrha novih zivota

kada je buducnost vec poznata?

M: Bojim se da ne shvacas svrhu vremena. Zivot je kondicionalan, vjerovatan. Nama se ne prikazuju svi moguci zavrseci. Dijelovi zivota su skriveni od nas.

N: U cemu je svrha Prstena sudbine?

M: Prsten nam pruza razlicite eksperimente (zivote) na izbor. A tokom zivota na Zemlji mi trazimo rjesenja na ove izazove.

Klijent sa cijom se dusom razgovara je u jednom od proslih zivota bio Ruski imigrant. Nastradao je u zeljeznickoj nesreci u dvadeset drugoj godini. Godina je 1898. U pripremi za ponovno radjanje – reinkarnaciju – razradjuju se razlicite varijante pred spiritualnim vodicima. Ova ce se dusa ponovno roditi u New York-u 1937. godine.

Slijedi nastavak sesije hipnoticke regresije u kancelariji dr Newton-a.

N: Prije tvog dolaska u Prsten sudbine da li si razgovarao sa svojim vodicem o gradu u kome ces se pojaviti?

M: Donekle. Vodic i ja smo govorili kako sam umro mlad u proslom zivotu, a ja sam zelio da se vratim u ovaj dinamican grad i studiram muziku.

N: Da li si s njim razgovarao o drugim dusama, tvojim prijateljima, koji bi takodje mogli da se inkarniraju s tobom?

M: Naravno, to je dio cijelog procesa. Svi smo o tome razgovarali i kako cemo organizovati okolinu u kojoj cemo zivjeti.

N: Da li mozete izabrati bilo koji dio Planete gdje cete se ponovno pojaviti?

M: Mogucnosti su otvorene... ali to zavisi i od fizickih tijela koja su na raspolaganju.

N: Pa ako si htio da studiras muziku, zasto nisi izabrao, recimo, Pariz?

M: Nije mi bilo ponudjeno tijelo u Parizu.

N: Nego?

M: Los Angeles, Buenos Aires i Oslo.

N: I?

M: Ne svidjaju mi se, mada je bila jedna obecavajuca djevojica u Los Angeles-u. Moj izbor je New York.

N: Detaljnije?

M: U New York-u imam izbor izmedju dva tijela. Ipak cu se odluciti za krhskog

djecaka, vrlo talentiranog, sa roditeljima koji nemaju problema sa novcem i koji ce me podrzavati...

N: Novac je vazan?

M: Znam da zvuci sebicno... ali u proslom zivotu sam bio siromasan. Ako zelim da se muzicki izrazavam onda cu trebati odgovarajuce skolovanje... a ono trazi novac.

N: Mislis li da te spiritaulni vodici u Prstenu navode da izaberes bas tu osobu za svoj slijedeci zivot? Da li si ti zapravo programiran i da li se unaprijed zna izbor?

M: Ne bih rekao s obzirom koliko vremena provodimo u spritualnom svijetu. Tek kada se mi osjecamo spremnima onda se odlucujemo za novi zivot. I, plus toga, u Prstenu sudbine uvijek imamo nekoliko ponuda.

N: U redu, kada kompletiras pregled svih potencijalnih zivota u Prstenu sudbine, sta se onda desava?

M: Spiritualni Kontrolori komuniciraju sa mojim umom da vide da li sam zadovoljan s onim sto mi je pokazano.

N: Da li su ti Kontrolori uvijek isti spiritualni entiteti?

M: Koliko se ja sjecam, jesu.

N: Da li oni na tebe vrse pritisak da se odlucis prije nego sto napustis Prsten?

M: Ne. Ja odlazim svojim prijateljima s kojima jos jednom o svemu detaljno razgovaramo.

Teksaski biznismen Steve je u razgovoru sa dr Newton-om saznao da je u njegovom tijelu dusa pod imenom Sumus. S dusom se vodi na razgovor na temu odnosa fizickog tijela i dusevnog bica.

N: Reci mi, Sumus, koliko si procentualno ti dio identiteta, a koliki procenat otpada na ljudsko bice (Steve)?

S: Dusa cini veci dio identiteta jednog bica. Ali, ni sva fizicka tijela nisu ista. Cesto se desava da ne dodje do dobrog spoja izmedju tijela i duse.

N: Da li tvoja dusa dominira ili je ljudski mozak dominantan?

S: Na to je tesko odgovoriti, jer postoje razlike u svakom tijelu. Medjutim, bez duse bi ljudsko tijelo izgledalo prilicno napusteno.

N: Detaljnije?

S: Tijelom bi vladala samo cula i emocije.

N: Ti si znao da ce Steve biti temperamentan...

S: Da, i to je primjer da je samo mogu pogorsati situaciju.

N: Kako?

S: Pa kada je Steve u konfuziji, ja pokusavam da nadjem nekog smisla u njegovim reakcijama...

N: To mi zvuci kao da si ti stranac u njegovom tijelu.

S: Zao mi je sto odajem takav utisak. Mi ne kontroliramo ljudski mozak. Mi pokusavamo da ljudima ukazemo na moralnost... razumijevanje.

N: Da, ali vi koristite tijela i za vlastiti spiritualni razvoj?

S: Tako je. Mi dajemo i dobijamo energiju u tom procesu.

N: Reci mi zasto si originalno odlucio da uzmes njegovo tijelo?

S: Da prevladam svoju sklonost ka vodjstvu i vlascu nad drugima.

N: I ukoliko tijelo ipak dominira drugima, sta tvoja dusa radi?

S: Povlaci se u skoljku.

Ako nam se ponekad ucini da se u nama nalaze dva entiteta, dva intelekta i dva nacina gledanja na zivot, neka nas to ne iznenadi. Gornji primjer je tipican opis simbioze koja postoji izmedju ljudskih mozdanih celija i inteligentne spiritualne energije.

Pozeljno je, naravno, da se i ljudska emocija i vjecna spiritualna energija u nama izraze kao jedno bice.

Budisti kao cilj – prosvijetljenje, vide refleksiju dusevnog ega u ljudskom egu. Neprolazne kosmicke vrijednosti se preslikavaju na prolazni zemaljski zivot.

Dusa nije uvijek u stanju da se ujedini sa ljudskim umom. Cak, naprotiv, moze se naci zapletena u ljudskim emocijama toliko duboko da nakon fizicke smrti izgubi orijentir u prostoru. Postaje opsjednuta fizickim tijelom i nedovrsenim odnosima iz proslog zivota ... da se ne smiruje ni u spiritualnom svijetu.

Koliko dusa utjece na nase svakodnevno odlucivanje? Koliko mozak koristi moc vjecnih dusevnih entiteta s kojima zivi u zajednici?

Nesumnjivo da mozemo osjetiti individualnost duse ... i individualnost ljudskog uma.

Nekada inteligentna osoba ima u sebi dusu pocetnika, zatvorenu za vanjski svijet. I, obrnuto. Napredna dusa se, sa impresivnim ciljevima ispred sebe, nadje zatvorena pred bedemom ignorantnog ljudskog mozga.

Ali, ako i pored svih otpora dusa ostaje fokusirana i doprinosi ljudskom progresu to znaci da se dize iznad ljudskog ega. Bez obzira koliko puta se pojavljuje u razlicitim tijelima, dusa svaki put iznova pronalazi istinsko Ja... Svaki korak naprijed biva pracen sa odobravanjem i podrskom iz spiritualnog svijeta.

Soulmates (7)

Dusa se konsultirala sa svojim spiritualnim vodicom i ostalim visim duhovnim entitetima oko svog buduceg zivota i misije koju treba ispuniti. Izabrano je pogodno tijelo. Ostala je jos samo jedna faza pripreme prije silaska u novo tijelo.

Nasi zivoti se mogu prikazati kao dramski komadi u kojima igramo glavnu ulogu; uz nas tu su i ostale vazne te sporedne uloge (najbliza rodbina, bracni partneri, bliski prijatelji i ostali); mijenjaju se kulise po potrebi (gradovi, mjesta prebivalista i nasih putovanja, dogadjaji oko nas).

I, kao u svakoj dramskoj roli, potrebno je da naucimo ulogu i koordiniramo je sa ostalim glumcima. Upravo tu se odigrava nasa zadnja faza prije ponovne inkarnacije.

Srecemo se sa svim dusama koje ce imati utjecaja na nase zivote (i mi na njihove, naravno). Sve sto mi radimo utjece na njihove zivote i obrnuto.

Jedina razlika nasih zivota u odnosu na nepromjenljive dramske tekstove je da mi imamo mogucnost mijenjanja pojedinih poglavlja nase vlastite zivotne drame. Mozemo se sve unaprijed dogovoriti sa prijateljskim dusama u spiritualnom svijetu, ali u realnom zivotu ipak imamo mogucnost slobode izbora. Nasi zivotni scenariji su podložni promjenama.

Nasa buducnost nije fiksna. Ona je samo moguca buducnost. A tek sa nasim

zivotom i svim izborima koje napravimo, zna se koju mogucu buducnost izabiramo i zivimo.

Ne moramo se nuzno pojaviti u scenarijima svih onih dusa s kojima to dogovaramo prije pojavljivanja u fizickom zivotu. Razlozi mogu biti razliciti. Isto tako neke od dusa koje bi trebali da sretnemo jednostavno ne vidimo tokom naseg zivota.

Ipak, glavni zivotni dogadjaji (izbor partnera, profesije, najblizih prijatelja) se moraju odigrati. Ukoliko se pojavi prijatnja da se oni ne dese onda se nasi spiritualni vodici “pobrinu” za to.

“Soulmates” – pojam je jos uvijek tajnovit i ljudi ga osjecaju razlicito. Najvise je uvrijezena definicija soulmates-a kao naseg perfektnog partnera, ponajcesce bracnog. To su osobe koje “prepoznajemo” kada ih prvi put vidimo i za koje znamo da su nam “predodredjene”. Oni koji osjecaju da je proces reinkarnacija stvaran, pod soulmates-om podrazumijevaju ljubavi koje nas prate i s kojima se srecemo u bezbrojnim zivotima.

Ipak, budimo precizniji od ove romaticarske definicije.

U (spiritualnoj) stvarnosti, pojam soulmates-a bi mogli definisati kao najbliskiju prijateljsku dusu s kojom se srecemo u obje sfere: spiritualnoj i zemaljskoj.

Tokom beskrajnog boravka u spiritualnom svijetu u nasem krugu prijateljskih dusa (izmedju 5-20) uvijek postoje dvije-tri s kojima se najintenzivnije druzimo. S druge strane, tokom nasih bezbrojnih zemaljskih zivota, nekoliko ljudi ostavi najdubljeg traga na nas.

S nasim zemaljskim dusevnim partnerima cesto dijelimo bracnu postelju... ali ne uvijek. Tokom ovog zivota nas soulmate je nas najblizi prijatelj. Koliko cemo vremenski biti skupa s njim (njom) je od sporednog znacaja. Ono sto je presudno je utjecaj koji ima na nas zivot.

Napravimo li kratki zivotni rezime i inventuru dragih likova u njemu, lako

čemo otkriti koje su to duse iz naseg spiritualnog kruga.

Razmislimo koja je njihova uloga bila u nasem zivotu i koje su nam poruke nosili.

U drustvu nama bliskih dusa ne vidimo samo fizicki drago i blisko tijelo i um; osjećamo da sa tim osobama imamo puno vise zajednickog nego sto to rijecima iskazujemo.

To “nesto vise” je nase skriveno spiritualno znanje... nasa dusa zna ono sto nas um ne prepoznaje. Nasa dusa vibrira na istoj frekvenciji kao i bliska prijateljska dusa. Nas “soulmate”.

U slucaju koji slijedi rijec je o jos jednoj sesiji hipnoticke regresije. Osoba opisuje trenutke prije ponovnog radjanja i aktivnosti u spiritualnoj sferi koje prethodi novoj inkarnaciji. (Sluzimo se sa knjigom “Journey of Souls”, dr Michael Newton, 2000)

N: Da li se priblizava momenat kada ces napustiti spiritualni svijet i zamijeniti ga sa jos jednim zivotom na Zemlji?

S: Da... skoro sam spreman.

N: Sta ako imas dilema... da li mozes jos uvijek promijeniti misljenje?

S: Mogu, i to sam radio u proslosti. Kao uostalom i svi mi.

N: Dobro, i kada si se vec cvrsto odlucio da se vratis u fizicki svijet, koja je procedura?

S: Prvo moram ici na casove “prepoznavanja”.

N: Kako to mjesto izgleda?

S: To je sastanak sa ostalim prijateljskim dusama... tako da ih mogu prepoznati u zivotu.

N: Nastavi...

S: Kruzni auditorijum... u sredini je spiker.

N: Da li lebdis ili sjedis?

S: Zasto bi sjedio?

N: Samo pitam. Koliko je dusa oko tebe?

S: Petnaestak. Oni koji ce mi biti bliski u novom zivotu.

N: Jesu li to sve duse koje vidis?

S: Ne, ima ih mnogo vise... u drugim grupama... i oni slusaju svoje govornike.

N: Jesu li tvojih petnaestak dusa svi iz tvog Kruga Prijateljskih Dusa?

S: Vecina njih.

N: Da li ovaj skup nalici na onaj Odbor za docek nakon tvoje smrti u proslom zivotu?

S: Ne, tada je bilo mirnije... i bila mi je samo familija.

N: Da li su danasnji govornici tvoji spiritualni vodici?

S: Ne, to su posebne duse koje nam ukazuju na “znakove za raspoznavanje” na Zemlji.

N: Sta mislis kada kazes “znakove”?

S: Oni nam “usadjuju” posebne znakove u nas um tako da ih imamo kao dio memorije kada budemo u ljudskom oblicju.

N: Koju vrst znakova?

S: Kao zastavice koje nam se ukazu na nasem zivotnom putu.

N: Mozes li biti jos konkretniji?

S: Kada nam se treba nesto vazno desiti, kada moramo napraviti promjene u zivotu... onda moramo da prepoznamo te zivotne znakove.

N: I ovi casovi se moraju “odslusati” prije svakog novog zivota?

S: Naravno. Moramo se sjecati malih stvari.

N: Pa zar niste pregledali sve detalje u Prstenu sudbine?

S: Detalje, ne. Ovi casovi su poslednja inventura i vazni su jer smo se svi okupili.

N: Oni koji ce imati poseban utjecaj na vase nove zivote?

S: Tako je. A danas se pripremamo, jer se inace ne bi prepoznali na Zemlji.

N: Da li je tvoj primarni soulmate ovdje?

S: Ona je tu... a tu su i drugi ljudi koje trebam prepoznati... ili koji trebaju mene prepoznati.

N: I kada ih sretnes u zivotu onda ce ti se “upaliti lampica”?

S: Neki od tih znakova izgledaju beznacajni, ali oni su prekretnica u nasem zivotu.

N: Sta ako se desi da ne reagujes na neki od znakova.? Ili ih zaboravis?

S: Postoje i drugi izbori... koji ne moraju biti uvijek tako dobri... ali, poslije ovih casova obicno ne zaboravljamo vazne znakove i zivotne prekretnice koje nas ocekuju.

N: Zasto nam nasi vodici jednostavno ne daju odgovore na sva pitanja? Zasto moramo ici na Zemlju i zezati se sa ovim znakovima?

S: Razlog je u spiritualnoj evoluciji nase duse. Nasa unutarnja moc raste kada sami otkrivamo i prolazimo kroz zivotne lekcije.

N: Reci mi koji je znak kojeg si poslednjeg dobio da memorises?

S: Srebrni privjesak... vidjecu ga kada budem imao sedam godina... oko vrata zene koja zivi u mojoj ulici.

N: Kako znas da ce ovaj privjesak biti tvoj znak?

S: Vidim njegov odsjaj na suncu... koji hvata moju paznju... moram se sjetiti toga.

N: I zasto je ova zena vazna za tvoj zivot?

S: Srescu je vozeci bicikl... ona mi se smijesi... srebrni privjesak se sjaji... pitam je za njega... postajemo prijatelji...

N: I onda?

S: Znacuje kratko vrijeme, ali to ce biti dovoljno. Ona ce mi citati i pricati o zivotu i uciti me da respektujem druge ljude.

N: Sada mi reci o najvaznijem znaku kojeg se moras sjetiti?

S: Smijeh Melinde.

N: Ko je Melinda?

S: Moja buduca supruga.

N: I sta se trebas sjecati u vezi njenog smijeha?

S: Kada je sretnem, njezin smijeh ce biti kao zvuk zvoncica... Tesko mi je to opisati. Onda, miris njenog parfema kada prvi put zaplesemo... miris njenog tijela... i, naravno, njene oci.

N: Dakle, u njenom slucaju imas vise od jednog znaka?

S: Da, vise duše su se pobrinule da sam siguran kada pronadjem pravu osobu.

N: Sta je njen znak da tebe prepozna?

S: Moje velike usi... i kada je prvi put nagazim dok plesemo... i njen osjecaj kada je u mom zagrljaju.

N: Kada ti i Melinda dodjete na Zemlju da li cete zivjeti u istom gradu?

S: Ne, ja cu zivjeti u drzavi Ajova, a ona u Kaliforniji... ja cu prvo upoznati Klaru.

N: Da li te Klara privlaci?

S: Da, umalo cu je ozeniti. Ali, to bi bila greska. Mi nismo jedno za drugo, ali smo se rano poceli zabavljati, u srednjoj skoli.

N: Pa kako si onda završio u Kaliforniji?

S: Klara nje htjela da idem, ali su se moji roditelji selili.

N: Da li je bio neki znak koji ti je pomogao da doneses odluku da se preselis sa roditeljima u Kaliforniju?

S: Da, moja sestra je bila ta koja je podigla crvenu zastavicu. Ona me je uvjerila da je znatno vise mogucnosti za napredak u Kaliforniji.

N: Da li vidjas svoju sestru u spiritualnom svijetu?

S: Da, ona je dio moje spiritualne grupe prijatelja.

N: Dali je Klara jedna od tvojih soulmates-a?

S: Ona je vise prijatelj.

N: Da li ti je bilo tesko da je napustis?

S: Da, a njoj je bilo još gore. Mi smo se seksualno privlačili... Seks je jedna velika zamka na Zemlji. Ali da smo ostali skupa bilo bi nam dosadno u životu.

N: Da li je fizička privlačnost bila presudna u tvojoj vezi sa Melindom?

S: Mi smo se sreli na plesu... i privukli smo jedno drugo. Ali smo osjećali da postoji nešto mnogo više...

N: Da li ste vas dvoje svjesno izabrali bas ta tijela da bi se našli na Zemlji?

S: Donekle... ali u našim mislima je bila usadjena ideja o našem uzajamnom izgledu i misiji koju ćemo imati.

N: Kako je doslo do vašeg prvog susreta?

S: Mada ja nisam znao nikog u gradu, otisao sam na ples... kao da sam vođen nekom nevidljivom rukom to veče.

N: Da li ste ti i Melinda unaprijed dogovorili scenu plesa dok ste još bili u spiritualnom svijetu?

S: Da. Znali smo za to odranije i kada se ta scena počela odigravati u stvarnosti znali smo da nam se desava nešto vrlo važno. Ja sam to veče uradio nešto nekarakteristično za mene. Dok je Melinda plesala s drugim ja sam joj prisao i zamolio za ples.

N: I kako ste se onda osjećali?

S: Kao da smo na drugoj planeti... postojala je neka prisnost dok smo plesali... kao da se nešto sudbinski odmotava za nas ... i vodi nas... naša srca su igrala... bilo je vrlo uzbudljivo..

N: Pa zasto se onda Klara pojavila ranije u tvom životu?

S: To je bio lažni trag... morao sam da prevaziđem taj drugi način života. Kada sam otisao, Klara je našla pravu osobu.

N: I da ste ti i Klara ostali zajedno, da li bi vas zajednički život bio katastrofa?

S: Ne, ali ne bi bio tako dobar. Svako od nas ima primarni životni kurs, ali alternative uvijek postoje. A mi imamo pravo da mijenjamo glavni kurs.

Da li onda treba da “razbijamo glavu” i pretjerano se naprezemo razmišljajući da li smo propustili neki od važnih znakova?

Ili da se prepustimo “instinktu” koji je veza sa našim duhovnim tijelom?

Kada vrijeme za velike životne odluke dodje, onda ćemo pravi odgovor naći duboko u sebi. Ako nam se treba desiti nešto posebno u životu, onda nas to

neće mimoići.

Ponovno rođjenje (8)

Katolicanstvo je trojicu Toma proglasilo svecima:

- **Svetog Tomu, jednog od dvanaest apostola poznatog pod nadimkom “nevjerni Toma”, koji nije vjerovao u Isusovo ponovno oživljavanje sve dok nije stavio prst u njegove rane;**
- **Svetog Tomu Becket-a, engleskog nadbiskupa iz XII stoljeca koji se borio da limitira vlast kralja Henry-ja II da bi stradao usred svoje Canterbury-jevske katedrale od ruku kraljeva četiri viteza;**
- **Svetog Tomu Akvinskog (Saint Thomas Aquinas, 1225-1274) poznatog pod nadimkom “andjeoski doktor”.**

Pisanje ovog trećeg, Tome Akvinskog i danas predstavlja okosnicu rimokatolicke teologije. Kao petogodišnjaka roditelji su ga dali pod starateljstvo Benediktanaca. Nesto kasnije, protivno njihovom savjetu, Toma se pridružuje Dominikancima. Njegova braća ga otimaju i drže dvije godine u zatocenstvu nastojeći mu promijeniti poglede, što on uporno odbija. Čak su mu jedno veće poslali prostitutku, ali Toma je odolio i tom iskuseњу (istjerao ju je sa gorućim drvetom iz kamina). Njegovi biografi tvrde da je nakon ove epizode Toma kleknuo i molio Boga za zaštitu uma i tijela. Pao je u lagani trans i vidio dva anđela koji su ga uvjerali da su njegove molitve imale odjeka. Zaogrnuili su ga u bijeli zaštitni omotac sa riječima: “Neka ti ovaj omotac podari vječno djevicanstvo”. I, nakon toga, Toma više nije doživio ni najmanje fizičko iskuseње.

I dok je njegova najbliža rodbina digla ruke od njega, Toma se nameće kao jedna od vodećih ličnosti u katolicanstvu. Postaje doktorom nauka i počinje sa pisanjem svog obimnog opusa. Vladari se utrkuju da ga imaju blizu svom dvoru; pape ga postavljaju da vodi nadbiskupije što on skromno odbija.

Toma je u svom pisanju nastojao da pomiri vjeru i logiku. Njegova osnovna teza je vezana za egzistenciju Boga. On tvrdi da je Božje postojanje logično i da

nije bio potreban nikakav uzrok da Bog nastane. Takođe, Bog je osnovni razlog za red u Univerzumu. Govoreći o čovjeku, Toma vidi ljudsko biće kao “razumnu socijalnu životinju koja stiče znanje preko svojih čula”.

Glavni razlog što pominjemo ovog zaštitnika svih katolickih univerziteta i studenata diljem svijeta (uključivo i ovog Houston-skog University of St. Thomas), je u njegovom pogledu na postojanje duše. Naime, tokom XIII stoljeca krscanska crkva je nasla za shodno da se pozabavi pitanjem postojanja duša u nerodjenoj djeci. Generalno, postojanje duša se dopustalo u Crkvi (doduse u vrlo limitiranoj definiciji). Ali, nedoumice su stvarale abortirane bebe. Postavljalo se pitanje kada duša počinje da živi u nerodjenoj bebi. Toma Akvinski je, zajedno sa vodećim teolozima svog vremena, “odredio” da se duša nastanjuje u ljudskom biću četrdeset dana nakon zaceca.

Znacaj “40 dana” prepoznamo i u današnjim krscanskim ritualima. I to ne samo po silasku duše u ljudski organizam, nego i po preseljenju duše sa “ovog svijeta” (sjetimo se pomena nakon 40 dana preminulim ljudima).

Debata o trenutku pojavljivanja duše u ljudskom organizmu i dalje se vodi. Zato je najbolje da to pitanje prepustimo njenim akterima - dušama.

Duša je obavila sve pripreme za ponovno rođenje. To je doživljaj koji je iznimno vazan. U tim momentima duše nalikuju odmornim ratnim veteranima koji se upravo pripremaju za novu bitku.

Nekoliko trenutaka pred polazak, duše još uvijek mogu uživati u znanju i slobodi spiritualnog svijeta. I onda slijedi adaptacija novom tijelu.

U narednom primjeru, duša žene opisuje svoj skorasnji put prema Zemlji (dr. Michael Newton, “Journey of Souls”, 2000).

N: Da li je doslo vrijeme da budes ponovno rodjena?

O: Da.

N: Sta ti je osnovno na umu dok se vracas?

O: Mogucnost da zivim u dvadesetom stoljecu. To je uzbudljivo vrijeme promjena.

N: Da li si vidjela glavne sekvence svog buduceg zivota?

O: Da, prošli smo kroz to...

N: Kako su prošli tvoji casovi "prepoznavanja"?

O: Srela sam se sa ostalim ucesnicima svog Projekta.

N: Da li su ti jasni znaci prepoznavanja?

O: Signali su odradjeni, takodje.

N: Da li si malo uplasena ili se neckas da li bi trebala ici ponovo na Zemlju?

O: Malo sam brizna o tome sto me ceka... i sto napustam svoj dom ovdje... ali sam sretna zbog nove mogucnosti.

N: Opisi mi zadnju fazu pred napustanje spiritualnog svijeta?

O: Pozdravljam se sa svima. Oni mi zele sve najbolje. Udaljavam se. Nema potrebe za zurbu. Moj spiritualni vodici Pomar mi dozvoljava dovoljno vremena da se fokusiram. Kada sam spremna, dolazi me ispratiti... i pruziti mi podrsku.

N: Cini mi se da si usredsredjena na proces ponovnog radjanja?

O: Da, to je period inspiracije i ocekivanja... novo tijelo... nova iskustva.

N: U redu, Pomar i ti ste skupa na izlazu iz spiritualnog svijeta. Reci mi sta se desava u tom momentu?

O: Pocinjemo se kretati brze. Onda postajem svjesna da se Pomar udaljava... i da ostajem sama.

N: Sta sada vidis i osjecas?

O: Odlazim daleko... kroz jastuke bijeljine... sve dalje... prolazim kao kroz neku mekanu svilenu tkaninu... na nekom putu sam... idem brze i brze...

N: Nastavi, ne prekidaj!

O: Sve je zamuceno... klizem prema dole... kroz duboku tamnu cijev... osjecaj supljine... i onda... toplota!

N: Gdje si sada?

O: Osjecam da sam unutar svoje majke.

N: Ko si ti?

O: Ja sam u bebi... ja sam beba!

N: Drago mi je da si stigla sigurno u novo tijelo. Reci mi, koliko je beba stara?

O: Pet mjeseci je proslo od zaceca.

N: Da li je ovo uobicajeno vrijeme dolaska u bebe?

O: Tokom svojih zemaljskih zivota... ja bih dolazila u razlicitom uzrastu... a sve bi zavisilo od bebe, majke i mog buduceg zivota.

N: U slucaju abortusa, da li su duse u stresu?

O: Ne, zato sto mi otprije znamo da li ce se beba roditi ili ne. Nismo iznenadjeni.

N: Pa ako se dijete ne rodi, da li je i vasa zivotna misija prekinuta?

O: Ne, zato sto je u tim slucajevima i nije bilo.

N: Da li neke abortirane bebe ne dobiju nikad dusu?

O: To zavisi koliko su stare. One koje su abortirane vrlo rano nemaju potrebe za dusama.

N: Kako provodite vrijeme trudnoce?

O: Dio vremena provodimo u bebi, a dio smo napolju, jer zna biti dosadno prije rođenja.

N: Sta radite kada ste "napolju"?

O: Ja provodim dosta vremena sa prijateljskim dusama. Krecemo se oko Zemlje posjecujuci mjesta gdje smo zivjeli u ranijim zivotima.

N: A dok ste u bebi?

O: Radim na sinhronizaciji mog uma sa ljudskim mozgom. Moramo se naviknuti jedni na druge i raditi kao partneri.

N: Da li postoji afinitet izmedju tebe i bebe?

O: Iako sam u tijelu djeteta mi smo odvojeni. Ja pristupam vrlo sporo i oprezno. Neke stvari se ne mogu ubrzati. Definiramo veze... svaki mozak je drugaciji.

N: Postoji li konflikt sa djetetom?

O: Postoji lagani otpor u pocetku... prihvatanje nije potpuno... to je uobicajeno... dok se ne srodimo.

N: Da li ti je trebalo proci dosta zivota dok nisi naucila kako se integrirati sa ljudskim mozgom?

O: Prilicno.

N: Posto ti predstavljas cistu energiju, da li pratis elektricne mozdane veze kao neurotransmitere, nervne celije...?

O: Nesto slicno tome. Ali, mi ne prekidamo njihove regularne mozdane tokove... mi prvo ucimo specificne mozdane valove u novom tijelu. Jer, ne postoje dva ista tijela.

N: Reci mi iskreno, da li dusa zapravo okupira covjekov mozak i podredjuje ga svom dusevnom umu?

O: Ti ne razumijes. To je stapanje. Prije mog dolaska postojala je praznina i tek sa mojim prisustvom beba postaje citavo bice.

N: Da li ti donosis intelekt?

O: Mi prosirujemo ono sto zateknemo.

N: Reci mi specificnije sta dusa donosi ljudskom tijelu?

O: Razumijevanje stvari... prepoznavanje istine i znanja koje mozak vidi.

N: Da li si sigurna da te dijete ne smatra uljezom?

O: Ne, stoga sto se mi sjedinjujemo sa nerazvijenim mozgom. Beba me prepoznaje kao blizanca, prijatelja koji ce biti njen dio. Kao da je samo na mene cekala.

N: Koliko traje proces ujedinjenja?

O: Dok se potpuno ne prilagodimo jedno drugome. I, kao sto sam ti rekla, u medjuvremenu ja povremeno napustam tijelo djeteta.

N: Dokad traju ta napustanja?

O: Najcesce do pete ili seste godine. Obicno kada dijete pocne sa skolom.

N: Zar vasa duznost nije da budete uvijek sa bebom?

O: Ako stvari krenu lose – ja se vracam natrag u momentu.

N: Kako znas da beba ima problema ako se ti provodis sa drugim dusama?

O: Svaki mozak ima specificnu mozdanu frekvenciju, kao otisak prstiju. Mi znamo odmah da li se nesto lose desava sa nasom bebom.

N: Dakle ti stalno pazis na bebu?

O: Da, ali i na roditelje.

N: I sta radis ako oni uznemiruju dijete?

O: Bebu smirujem koliko mogu. A roditelje pokusavam da dodirnem krzo bebu te da i njih smirim.

N: Daj mi primjer kako mozes “dodirnuti” roditelje?

O: Nasmijavam bebu... instruiram je da pruza rucice prema njima... i da im dodiruje lice.

N: Opisi mi osjecaj u majcinoj utrobi?

O: Svidja mi se topli osjecaj udobnosti i ljubavi unutar. Najveci dio vremena prevladava osjecaj ljubavi. Ponekad osjecam i stres majke. Ovo vrijeme koristim da planiram sta cu raditi nakon rođenja. Razmisljam o proslim zivotima i promasenim mogucnostima u tim zivotima. To mi daje podsticaj da ne ponavljam greske u novom tijelu.

N: Pa zar ti nisu blokirane sve memorije tvojih proslih zivota?

O: Amnezija starta tek nakon rođenja.

N: I kada je beba rodjena, da li je svjesna prisustva duse i razloga sto je dusa u njenom tijelu?

O: Ne. Mozak djeteta je jos nerazvijen da bi o tome razmisljao.

N: U redu, sad je vrijeme da se rodis. Reci mi sta radis?

O: Slusam muziku.

N: Kakvu muziku?

O: Moj otac slusa ploce. To ga relaksira. Ali, ja sam malo zabrinuta za njega.

N: Zasto?

O: Zato sto on hoce sina. Ali ja cu mu promijeniti tu zelju u sekundi!

N: Znaci, ovo je produktivno vrijeme za tebe?

O: Da, zauzeta sam planiranjem sta raditi prve momente kada se rodim kao ljudsko bice. Od trenutka kada prvi put udahnem. Ovo mi je zadnja prilika za promisljanje o slijedecem zivotu. Jer, kada izađem – tada vise necu imati vremena...

Proces reinkarnacije bi ovim bio zaokruzen. Sve je pocelo onog momenta kada je dusa, sa fizickom smrću, napustila tijelo i zaputila se vremenskim tunelom u spiritualni svijet. Taj put je bio postepen dok se dusa nije aklimatizirala na dusevnu slobodu i stanje sve-znanja.

S druge strane, proces silaska duse u tijelo bebe se odvija brze. Ponovo imamo tunel (“crna, duboka, suplja cijev”) koji ima ulogu kapije izmedju spiritualnog i materijalnog svijeta. Vrijeme za adaptaciju se ovaj put mjeri mjesecima u majcinoj utrobi.

U trenutku rodjenja te prvog bebinog placa, jedinstvo duse i tijela je vec postignuto.

Vjecna dusa i prolazni ljudski ego formiraju partnerstvo koje ce trajati jedan ljudski vijek.

Misija duse (9)

Svako je od nas rodjen sa vrlo specificnom misijom koju treba ispuniti tokom jednog zemaljskog zivota.

Ukoliko ne otkrijemo svrhu pojavljivanja duse u ovoj inkarnaciji, nas zivot ce biti neispunjen. I to bez obzira koliko znakova uspjeha u materijalnom zivotu imali.

Dosadasnji prilozi precizno opisuju covjeka kao bice koje se sastoji od dva entiteta:

- prvi je fizicko bice, homo sapiens, ljudski mozak i emocije, prolazna skoljka;
- drugi je dusa, neprolazna kosmicka iskra, sa svojim umom, voljom i memorijama, vjecno duhovno bice ljubavi i svjetlosti.

Ta dva bica su stopljena u jedno tokom zemaljskog zivota.

Ocigledno da se danasnji naziv priloga - “misija duse” odnosi na ovaj drugi, dusevni entitet.

Generalno govoreci, nasa dusa se pojavljuje u ljudskim tijelima da bi istrazila nove puteve “sluzenja” drugima (*ljubav*) i “poniranja” unutar samog sebe (*spiritualna evolucija*).

Vise je nacina na koje se moze doznati misija duse; jedan od njih je, na primjer, kroz proces hipnoticke regresije i progresije u kome se ta pitanja direktno postavljaju nasoj dusi (hipnoticari je zovu “supersvijest”). Sto smo duhovno razvijeniji to ce i odgovori biti konkretniji.

Danas cemo, pak, govoriti o kolekciji duhovnih alata, procedura i tehnika koje je razvio americki autor Mark Thurston (“Discovering Your Soul’s Purpose”, 11th Printing, November 1996). One pocivaju na sintezi ideja tri barda filozofije i psihologije: dr Carl Jung-a, Edgar Cayce-ja i P.D. Ouspensky-ja.

(Slijede preradjene glavne ideje iz knjige Thurston-a.)

Ne cini li vam se poznat slijedeci scenarij: “stvari u zivotu se odvijaju uglavnom zadovoljavajuce, ali osjecamo da mora postojati nesto vise”. E taj elemenat koji nedostaje je nesto duboko, nedodirljivo, ali osjecamo da negdje postoji.

Cesto nam se dogadja da poistovjetimo potragu za svrhom zivota sa izborom nase profesije. I pri tome grijesimo. Da li je misija duse biti “javni sluzbenik”, “direktor marketinga”, “domacica”, “guverner provincije”?

Profesija nam moze biti draga, ali osam sati na poslu provodimo, prije svega, zbog financijske potpore nasim zemaljskim potrebama.

Pretpostavimo da upornim duhovnim radom saznamo da nam je misija duse u ovom zivotu da naucimo “cijeniti ljepotu”. Sta nam je ciniti kada dodjemo do tog saznanja? Kako iskusiti situacije u kojima cemo se uciti cijeniti ljepotu? Da li postoji samo jedan put? Ili cemo prolaziti kroz bezbroj izbora od kojih svaki prestavlja novu sansu... da zivot zivimo na nivou svijesti koji ce, prije svega, biti posvecen razumijevanju ljepote?

Vratimo se korak unatrag.

Zasto su duse, generalno govoreci, na ovoj Planeti?

Prica stvaranja vraca nas u davne dane kada je Kreator stvorio duse. One su se sastojale od tri komponente: duha, uma i volje.

- ***Duh* je direktna veza sa bozanskom energijom;**
- ***Um* je kreativna snaga duse s kojom dusa moze zapoceti vlastiti proces kreacije;**
- ***Volja* nam daje individualnost i slobodu da kreiramo.**

U trenutku stvaranja, duse su bile jedno sa Kreatorom, ali toga nisu bile svjesne. To stanje “podsvjesnog jedinstva” traje i danas.

Da bi se ostvarila nakana Kreatora, duse moraju proci dugi evolutivni put: trebaju postati svjesna individualna bica sa bozanskom moci kreacije. Na taj

nacin ce postati jedno sa Kreatorom.

Kako da nas linearni mozak “svari” ovaj paradoks? Kako nasa dusa moze biti individualna, a istovremeno jedinstvena sa Kreatorom?

Gdje se u svemu ovome nalazi odgovor na pitanje iz naseg priloga o misiji duse?

Ako je kosmicka misija duse (prvo) ostvariti individualnost duse te (drugo) jedinstvenost sa Kreatorom onda mozemo reci da je pola te misije vec ispunjeno: jedinstvo sa Kreatorom je neosporno. Ono sto nam nedostaje je da nam dusa u potpunosti osjeti i izgradi individualnost.

U trenutku stvaranja dusa, nasa *volja* i nas osjecaj da smo unikatni jos nisu bili razvijeni. Trebalo je probuditi njihov potencijal. A on se najbolje razvija kroz razlicita kosmicka iskustva. Zemaljsko je jedno od njih.

Nas neograniceni dusevni um je trebao naci put da probudi nasu uspavanu individualnost (*volju*). U slucaju trodimenzionalne planete Zemlje izabrana su limitirana bica homo sapiens. U fizickom organizmu, bozanski *um* je ogranicen. Ali se zato *volji* ukazuje velika sansa da radi na izgradnji individualnosti.

Nasi kreativni zivotni momenti su situacije kada razvijamo individualnost: slikanje, crtez, skulptura, pisanje... ili pomoc djetetu da prevazidje strah, kreativno rjesenje problema na poslu, ili cak novi recept za jelo.

U kolikoj mjeri je putanja duse na Zemlji odredjena astroloskim utjecajem? Koliko citanje iz dlana ili numerologija moze odrediti nasu buducnost?

Ukoliko bi odgovor na ova pitanja bio “100%” onda boravak dusa u fizickim tijelima ne bi imao smisla.

S druge strane, ova znanja i vjestine se suvise cesto u praksi pokazuju tacnima da bi ih mogli zanemariti.

Odgovori iz nekoliko hiljada prorocanstava Cayce-ja sugeriraju slijedeci

omjer: oko 20% ovi utjecaji odredjuju nasu buducnost. A preostalih 80% je u rukama *volje* i kako dusa koristi svoje Zemaljske sanse.

Proces reinkarnacije, dakle ponovnog pojavljivanja duse u novim tijelima, je vrlo vazan za nasu zivotnu misiju. Cinjenica da je dusa vjecna i da ce se ubrzo inkarnirati u buducnosti ce nas osloboditi limita fizicke smrti. Sa nestankom jednog tijela ne prestaje misija duse. Misija je mnogo znacajnija nego jedan zivotni vijek. Vrlo cesto je jedan zivot samo pocetak zivotne misije.

S obzirom da je zivot kontinuiran to otvara sasvim drugaciju perspektivu gledanja na svrhu covjekovog zivota u razlicitim zivotnim dobima. Umjesto da se u poznim godinama zivota “pomirimo sa sudbinom i nemocno priznamo da je kasno da otkrivamo sta nam je bila misija duse”, stvari se sada okreću u nasu korist. Bez obzira da li imamo 65, 75 ili 105 godina nikada nije kasno da zivimo u harmoniji sa misijom duse.

Na primjer, ako je svrha duse da *donese nadu drugima*, onda se misija moze ispunjavati i sa 20 i sa 70 godina. Naravno, ukoliko smo svjesni te zivotne misije kao dvadesetogodisnjaci onda ce nam to pomoci da si odredimo karijeru. Ako smo to prepoznali tek u poznim godinama, jos uvijek postoje razlicite zivotne sanse da pomognemo drugima.

Kljuc u svemu je da ne zaboravljamo da se zivot duse (kontinuirano) nastavlja.

Svaki novi dan kosmicke sile donesu u nas zivot sasvim odredjene ljude i situacije. To su nasi izazovi. U ovim situacijama se krije kljuc za nas duhovni razvoj. Ako te prilike pravilno iskoristimo priblicemo se ispunjavanju nase zivotne misije.

U nastavku pokazimo primjer nekoliko misija duse:

- . biti inovator: zapocinjati nove stvari**

- **spiritualno inspirisati druge kroz umjetnost**
- **davati nadu drugima**
- **biti onaj koji će završavati/kompletirati projekte**
- **dusevnom čistotom utjecati na sve s kojima kontaktiramo**
- **cijeniti ljepotu**
- **svojim radom donositi sintezu i stapanje**

Jedan od načina za otkrivanja misije duše je slijedeći petofazni proces:

- 1. *Odrediti spiritualni ideal nase individualnosti. Taj ideal je nešto što duboko osjećamo u sebi i što nas čini unikatnim: povjerenje, kreativnost, voljeti slobodu, jedinstvo sa svim životom...***
- 2. *Fokusirati duševne talente oko centra nase individualnosti. Na taj način određujemo vještine i znanja koja će nam pomoći da živimo našu misiju: motivator, organizator, smisao za humor, inovator, harmoničnost življenja, podučavanje, sklonost prema biljkama, itd.***
- 3. *Postaviti različite hipoteze kroz koje naši talenti mogu doći do izražaja: volonterski rad sa tinejdžerima, rad na harmoniji odnosa u firmi, suzbijanje sirenja droge, i sl.***
- 4. *Testirati hipoteze kroz primjenu. Tek u realnom životu možemo znati da li su nam se teorijski ciljevi pokazali opravdanim i da li su dio nase životne misije.***
- 5. *Identificirati vezu između uspješnih testova. U sintezi naših jakih strana, talenata i konkretnih životnih situacija možemo prepoznati našu životnu misiju.***

I početi je živjeti.

Nebesko prorocanstvo (10)

Knjiga koja je nesumnjivo obilježila proslu dekadu nosi upravo takav naziv: "Nebesko prorocanstvo" (The Celestine Prophecy", prvo izdanje 1993.) americkog autora James Redfield-a. Deset miliona prodatih kopija u Americi i 35 zemalja sredinom 1990-ih ucinili su je svjetskim bestselerom.

Poceci su bili skromni; bez publiciteta, knjiga je prodavana u malim knjizarama, isla od ruke do ruke, preporucivana prijateljima. Kulturne i nacionalne granice su prekoracivane i *nebesko prorocanstvo* je postalo globalnim fenomenom.

***Nebesko prorocanstvo* sadrzi tajne koje mijenjaju danasnji svijet. Bazirane na drevnom znanju, govore nam o vezi izmedju dogadjaja u nasim vlastitim zivotima danas... i omogucavaju da vidimo sta ce nam se desavati u godinama koje dolaze.**

Kada je Warner Books (Time Warner Company) poceo printati nova izdanja slijedila je marketinska kampanja za "knjigu koja dodje u ruke jednom u zivotu da bi ga promijenila zauvijek".

Ukratko: u tropskim sumama Perua je otkriven drevni Rukopis koji sadrzi kljucne *Zivotne istine*. Svako ljudsko bice je predodredjeno da pronikne u njih i da ih primijeni na putu ka kompletno spiritualnoj civilizaciji nase Planete.

(Radi lakseg pracenja radnje koristicu se prvim licem tako da ce nam se doživljaji glavnog junaka jos vise pribliziti.)

Na telefonu mi je Ronda ostavila poruku da ce biti u prolazu kroz Houston i da bi se zeljela naci sa mnom na aerodromu. "Imam dva sata i mogli bi skupa rucati na terminalu D. Zelim ti pricati o drevnom rukopisu. To je misterija koja ce ti se svidjeti", glasio je ostatak poruke.

Rondu nisam vidio vec sedam godina. Pitao sam se koliko je vrijeme utjecalo na njen izgled.

Na aerodromskom restoranu zapazam guzvu u sredini sale. Dva policajca prolaze pored mene i onda se polako i ljudi razilaze. Za stolom koji je bio u

centru paznje sjedi ona, Ronda. Prilazim. “Je li sve u redu? Sta se desava ovdje?” ,pitam je.

Ona ustaje, njeno lice je gotovo isto kao prije. Frizura drugacija, siroke usne, okrugle plave oci.

“Neces mi vjerovati”, govori dok smo se prijateljski zagrlili. “Otisla sam u toalet na par minuta i u medjuvremenu je netko ukrao moju torbu.”

“Sta je bilo unutra?”

“Nista narocito vazno, knjige i casopisi. Ali, nemam vremena sad za to. Zelim pricati s tobom. Reci mi sta se desava u tvom zivotu?”

“Vidis, nakon dosta napornog rada proteklih godina sada sam u fazi da zelim promjenu u svom zivotu. Valjda mi zivot u kuci na jezeru pomaze da se bolje fokusiram.”

“Pa sta mislis raditi”, Ronda insistira.

“Ne znam jos. Nesto drugacije.”

“Izgleda da si i ti nemiran kao i svi mi.”

“Valjda. Zasto pitas?”

“Pa to se nalazi u Rukopisu”.

“Reci mi o tom tvom Rukopisu”, sada ocito ima moju punu paznju.

Naslonila se na stolicu i pogledala me u oci. “Otkad sam napustila novinarstvo, prikljucila sam se Agenciji Ujedinjenih nacija koja istrazuje demografske i kulturoloske promjene. A moj posljednji zadatak je bio u Peruu.

“Dok sam završavala istrazivanje za Univerzitet u Limi, cula sam price o starom Rukopisu koji je bio pronadjen. Doduse, niko mi nije mogao dati poblize detalje, cak ni Odjeljenja za arheologiju ili antropologiju. Pitala sam i vladine agencije, ali su oni rezolutno odbili da o tome pricaju.

“Onda sam cula i to da Vlada zapravo radi na zataskavanju da ovaj dokument uopce postoji.

“Jednom, dok sam bila na rucku u malom restoranu u Limi, prisao mi je katolicki sveštenik i rekao da je cuo da se raspitujem o postojanju Rukopisa. Nije mi kazao ime, ali je pristao da odgovori na sva moja pitanja.

Zastala je za momenat, jos uvijek me prodorno gledajuci. “Rekao je da Rukopis datira iz 600. godine prije nove ere. I da predvidja masovnu transformaciju ljudskog drustva.”

“Predvidja je, kada?”, upitao sam.

“Za drugu polovinu dvadesetog i pocetak XXI stoljeca”.

“Dakle, sada?”

“Da, sada”.

“Koja vrst transformacije?”

“Svestenik je rekao da ce doci do prave renesanse u svijesti, koja ce doduse ici vrlo sporo. Po svojoj prirodi to nije religijska promjena, nego spiritualna. Otkrivacemo nesto novo o ljudskom zivotu na ovoj planeti, sta egzistencija zapravo znaci... i to ce znanje, prema svešteniku, dramaticno promijeniti ljudsku kulturu.”

Pauzirala je, pa nastavila. “Jos mi je rekao da je Rukopis podijeljen u pojedine segmente koji su posveceni specificnim *Zivotnim istinama*. Tokom ovih decenija Rukopis predvidja da ce ljudska bica zapoceti proces postepenog proniknuca u ove *Zivotne istine* sve dok ne ostvarimo kompletnu spiritualnu kulturu na Zemlji”.

E sad sam se morao umijesati. “Ronda, mislis li da je to realno i ostvarivo?

“Ja mislim...”

“Pogledaj oko sebe”, prekinuo sam je pokazujuci na ljude u restoranu. “Ovo je stvaran svijet. Vidis li neke spritualne promjene da se zbivaju oko nas?”

Nisam ni zavrasio recenicu, kad se za jednim od stolova zacu svadja. Zena tridesetih godina se digla i zasula svog partnera rijecima. “Ne, problem je u tome sto ova veza nije onakva kakvu bih ja zeljela! Jel’ ti jasno? Mi nemamo buducnosti!” Bacila je salvetu na stol i otisla.

Ronda i ja smo se pogledali, sokirani sto je do ovog incidenta doslo bas u trenutku kada smo diskutirali o ljudima oko nas. Napokon se Ronda nagnula prema meni i rekla:”Ovo je stvarni svijet koji se mijenja.”

“Kako?”

“Prema Rukopisu, transformacija pocinje, prema prvoj *Zivotnoj istini*, i prema svešteniku, kao duboki osjecaj nespokoja.”

“Nespokoja?”

“Da.”

“I ka cemu to vodi?”

“To je to! Mi smo nemirni, nespokojni, nismo sigurni sta zelimo i gdje idemo. Prema Rukopisu, mi zapocinjemo da vidimo odsjaje alternativnih iskustava... momente naseg zivota koji su nekako drugaciji, intenzivniji, inspirirajuci. Ali

ne znamo sta je to iskustvo i kako ga proizvesti. I kada se vratimo u stvarnost opet nam se vrati osjecaj nezadovoljstva i nespokoja sa zivotom koji je ponovo tako obican i rutinski.”

“Znaci, po tebi, nemir i nespokoj su u pozadini ljutnje one zene?”

“Tako je. Ona je kao i ostatak nas. Svi mi trazimo punocu u nasem zivotu. I ne zadovoljavamo se vise sa stvarima koje nas vuku nadole. Ovaj nemir je u pozadini egoisticnog stava – JA na prvom mjestu – koji karakterizira poslednje dekade. I ima utjecaja na sve nas, od biznismena do ulicnih bandi.

Ponovo osjecam njene plave oci kako poniru duboko u mene. “A kada predjemo na teren odnosa muskaraca i zena, onda su partneri toliko zahtijevni da veze postaju neizdrzive. Partneri zelevu da onaj drugi zivi samo u njihovom egoisticnom svijetu, da radi stvari koje se svidjaju samo njemu ili njoj. I to dovodi do sukoba ega.”

“Zbog te borbe za prevlast”, Ronda nastavlja, “Rukopis govori da ce biti vrlo tesko da dvije osobe ostaju skupa duzi period.”

“To mi ne izgleda bas spiritualno”, zadirkujem Rondu.

“Isto to sam i ja pitala sveštenika, na sto mi je on odgovorio da je ovaj nespokoj samo privremeni problem za drustvo i da ima svoj prirodni kraj. Kada postanemo svjesni sto je ono za cim tragamo, ono duboko ispunjavajuće iskustvo, onda cemo proniknuti u prvu *Zivotnu istinu*.”

“Dobro, sada mi reci sta je ta prva *Zivotna istina*?”

“Svestenik mi je ovako to objasnio. Prva *Zivotna istina* dolazi kada postanemo svjesni koincidencija koje nam se desavaju u nasem zivotu.”

Ponovo se blago nagnula prema meni. “Jesi li ikad imao intuiciju u vezi necega sto zelis uraditi? Donijeti neku vaznu zivotnu odluku? I pitao se kako to uraditi? I onda, kada si skoro zaboravio na to, odjedamput si sreo nekoga ili procitao nesto sto ti je dalo odgovor koji si trazio?”

Nastavila je. “Svestenik mi je rekao da se ove koincidencije desavaju sve vise i vise. I onda postajemo svjesni da nisu slucajne, nego sudbinske. Kao da nas zivot vodi nevidljiva sila. Ovo nam iskustvo moze stvoriti osjecaj misterije i uzbudjenja, a zauzvrat, osjecamo se zivlji.”

“Ovi osjecaji se sada javljaju stalno. Sve vise ljudi postaju uvjereni da oni nesto znace, da nesto postoji iza ove svakodnevnice kolotecine. Eto, svjesnost o postojanju ovih koincidencija je prva *Zivotna istina*.”

Gledala me je u nekom isecekivanju sta ce cuti od mene, ali ja nisam nista govorio.

“Pa zar ne vidis? Prva *Zivotna istina* je svijest o postojanju misterije koja okružuje nas individualni zivot na ovoj Planeti. Mi doživljavamo misteriozne koincidencije i, mada ih ne razumijemo, znamo da su stvarne. Ponovo mozemo osjetiti, kao kad smo bili djeca, da postoji i druga strana zivota koju tek treba da otkrijemo, neki drugi proces koji se odvija iza scene.”

“Svestenik mi je jos rekao da ova pojava nije nova. Ali, Rukopis govori da je razlika u tome sto broj ljudi koji imaju ovo iskustvo pocinje da dramaticno raste od seste dekade XX stoljeca. A na prijelazu u XXI stoljece dospijeti ce se do kriticne mase. A kada dovoljno ljudi prihvati ovu *Istinu* onda ce citava civilizacija, kroz glasove miliona ljudi, da postavlja isto pitanje. Tek onda ce i druge *Zivotne istine* da nam se otkrivaju i daju odgovore na nasa pitanja...”

“I kada proniknemo u ostale *Zivotne istine*, onda ce civilizacija da napravi spiritualni zaokret?”, moje pitanje je zvučalo vise kao zakljucak.

“To je ono sto mi je svestenik rekao”.

“Cuj Ronda, ovi zakljucci izgledaju dosta sofisticirani za jedan rukopis napisan 600 godina prije nase ere.”

“Jasno mi je. Ali, svestenik me je uvjeravao da je Rukopis provjereno autentican. I da je napisan na Aramajskom jeziku, istom onom na kome je pisan i Stari Zavjet.”

“Aramajski u Juznoj Americi? Kako je dospio tamo prije 2.600 godina?”

“To nije znao. Ali mi je rekao da Crkva sputava svakog onog ko siri ideje iz Rukopisa. Zato mi nije ni rekao svoje ime.”

“Je li ti rekao koliko je *Zivotnih istina* u Rukopisu?”

“Ne, ali je pomenuo drugu *Zivotnu istinu*. Rekao je da ona vise govori o pravilnoj interpretaciji skorasnje historije. I to je bilo sve.”

“Imas li mozda kopiju Rukopisa?”

“Ne. Samo svoje biljeske.”

“Pa, kako dokazati da on stvarno postoji?”

Nasmijala se. “Znas, to sam i ja pitala svestenika. Odgovorio mi je da je nase iskustvo dokaz o postojanju Rukopisa. Mi smo ti koji na svom primjeru dokazujemo da su ideje iz Rukopisa isitnite.”

Vrijeme za njen let se priblizavalo. “Cuj Ronda, zasto si bas mene zvala da mi sve ovo ispricas?”

“Dok sam bila u Peruu i razgovarala sa sveštenikom, ti si mi stalno navirao u misli. I kada sam napokon bila u prilici da se zadržim nakratko u Houston-u, bilo mi je logično da ti se javim.”

“Sta ces raditi u vezi Rukopisa?”

“Ne znam, valjda cu cekati da se pojavi negdje?”

“A sta ako ne ispliva na površini?”

Sada se ona nasmijala. “Dobro je, zaintrigirala sam te. Reci mi sta ces ti ciniti u vezi ovoga?”

“Valjda cu pokusati da pronadjem nesto vise.”

Ujutro mi se mnoštvo misli vrzmalo po glavi. Sta ja da radim? Mogu ostati u Houston-u i zaboraviti na Rukopis. Ili, nekako istrazivati dalje. Ko je ukrao Rondinu torbu? Neko ko je zelio da spriječi informacije o Rukopisu?

Ocito, ovdje je bio i rizik upleten. Ipak, odlucio sam da budem oprezan i nastavim istrazivati. Nazvao sam Kelly Travel Agency; oni su mi i ranije rezervirali karte za Latinsku Ameriku. Upitao sam ih za let za Limu. Marija mi je rekla da je jedna karta upravo otkazana i da mi je moze prodati sa znacajnim popustom. U okviru paketa je i hotel u Limi. Ali, ako hocu popust... moram krenuti za tri sata.

Tri sata?

U potrazi za *Zivotnim istinama* (11)

Nakon hitrog pakiranja i voznje do aerodroma ulazim u avion u posljednjem trenutku. U sjedistu mi naviru pitanja. Gdje cu zapravo ici u Peru? S kim razgovarati?

Prva *Zivotna istina* o kulturnoj transformaciji je zanimljiva, ali pitanje je koliko realistična. Isto vrijedi i za drugu *Zivotnu istinu* o novom historijskom vidjenju svijeta i prihvaćanju koincidencija u našem životu.

Nakon par sati vožnje avionom ustao sam se da protegnem noge. U uskom prolazu cujem dio razgovora: "... u svakom slučaju zahvaljujem. Mislio sam, posto često putujete u Peru, da ste čuli nešto u vezi Rukopisa".

Hm, koincidencija?

Prema mnom je čovjek u kasnim četrdesetim godinama. Koristim priliku da sjednem do njega na prazno sjedište. Predstavio sam se. I rekoh: "Izvinite, čuo sam da ste pomenuli Rukopis. Da li ste mislili na onaj koji je pronađen u Peruu?"

Iznenadjen, rekao je da jeste. Predstavio se i on. Wayne Dobson, asistent profesora historije na njujorskom Univerzitetu.

Pitao sam ga da li je vidio Rukopis.

"Samo dio", odgovorio je. "A vi?"

"Ne, ali mi je prijateljica pričala o prvoj *Zivotnoj istini*."

"Šta ste čuli o tome?"

"Pa valjda da je prva *Zivotna istina* svijest o misterioznim pojavama koje nam mijenjaju život i osjećaj da se odvija još jedan proces iza scene koji upravlja tim koincidencijama."

"Ne zvuči baš moderno i "naučno", zar ne? Biste li se osjećali bolje ako bi otpisali tu ideju i vratili se svojoj životnoj rutini?", upitao je.

Klimnuo sam glavom.

"Nista čudno. To je generalni trend. Pa ako i ponekad osjetimo da se nešto mnogo dublje odvija u našim životima, brzo se vratimo životnoj kolotecini. Zato je i potrebna druga *Zivotna istina* zbog historijske pozadine. Ja sam, na primjer, citav svoj život proveo učeći studente historiju na pogresan način. Ja bih se koncentrirao samo na tehnološki napredak i naučnike koji su ga nosili."

"Pa šta je pogresno s tim pristupom?"

"Nista što se tiče razvoja tehnologije", odgovara Wayne. "Ali ono što je stvarno važno u svakom historijskom periodu je šta su ljudi mislili i osjećali. Trebalo mi je dosta vremena da to shvatim. Historija nije samo evolucija tehnologije; historija je evolucija misljenja. Značaj druge *Zivotne istine* je da nam da historijsku perspektivu da bi znali tačno gdje idemo."

"Koliko ste *Zivotnih istina* dosada vidjeli?"

“Dvije. Nasao sam ih tokom mog proslog putovanja u Peru proslog mjeseca. Tamo sam sreo par koji je potvrdio postojanje Rukopisa, ali su bili strasno preplasceni da govore o njemu. Tvrđili su da je Vlada prijetila svakome ko je distribuirao kopije Rukopisa. Konobar u mom hotelu mi je rekao za svećenika koji je znao informacije o Rukopisu.”

“To je interesantno. Moja prijateljica je takodje govorila o svećeniku koji je znao za te informacije.”

“Mozda je rijec o istom covjeku. Ja sam se trbao naci s njim, ali ga vise nisam vidio. Na mjestu naseg susreta, u jednoj napustenoj kuci, nasao sam prijevode prve i druge *Zivotne istine*.”

“I sta Rukopis tacno kaze?”

“Kaze da ce se na kraju drugog Milenijuma, a to je sada, moci vidjeti hiljadugodisnji period kao cjelina, i da cemo moci identificirati period preokupacije... koji se razvio u tzv. eri modernog vremena. Svijest o koincidencijama ce nam pomoci da se probudimo iz tih preokupacija”

“Sta je preokupacija?”

“Zadnjih 400 godina fokus nase civilizacije se usmjerio ka ekonomskoj sigurnosti... i lazna spiritualna sigurnost Srednjeg vijeka je bila izgubljena. Opsjednutost radom je reducirala nase zivljenje... u kome je spiritualnost totalna potisnuta. Postali smo preokupirani. Druga *Zivotna istina* pokazuje kako posmatrati civilizaciju tokom zadnjeg milenijuma i preokupaciju ekonomskim progresom.”

“I sta je tu lose?”

“Niko ne kaze da je lose. U stvari, Rukopis i kaze da je period preokupacije bio neophodan u razvoju ljudske kulture. Ali, sada je doslo vrijeme da se probudimo iz preokupacije i ponovimo nase originalno pitanje. Sta se krije iza zivota na ovoj planeti? Zasto smo mi, u stvari, ovdje?”

“Mislite li, Wayne, da druge *Zivotne istine* odgovaraju na to pitanje?”

“Mislim da je vrijedno to istraziti. Nadam se jedino da Rukopis nece u medjuvremenu biti unisten prije nego ga pronadjemo.”

“Zasto bi peruanska vlada unistila tako vrijedan historijski dokument? Zar se nece dicit naucna javnost?”

“Pa to upravo i radimo i to je razlog mog povratka u Peru. Ja predstavljam deset uvazениh naučnika koji su se obratili peruanskim vlastima i trazili da se Rukopis objavi.”

Wayne Dobson je bio u pravu. Zadnjih nekoliko stotina godina smo bili preokupirani nasim zivotnim komforom i pokorjevanjem prirode; ali Planeta je toliko zagadjena da je dosla na ivicu kolapsa. Ovako se vise ne moze dalje. Dosli smo do klimaksa. Vrijeme je da se probudimo. Cetrsto godina obsesije je kompletirano. Vrijeme je da odgovorimo sta poslije postignute ekonomske sigurnosti.

(Podsjecanje da je ovaj prilog i nekoliko narednih samo slobodna interpretacija "Nebeskog prorocanstva", James Redfield-a, u kome glavnog junaka pratimo u prvom lice jednine.)

Sletili smo u Limu. "Koji je vas plan?", upitao sam ga.

"Prvo cu se javiti u americku ambasadu, a onda razgovarati sa naucnicima na Univerzitetu u Limi i istrazivacima koji rade na razlicitim arheoloskim nalazistima. A sta je s vama?"

"Ja nemam planova. Imate li sta protiv da vam se pridruzim?"

"Naprotiv. To sam i sam mislio predloziti."

Na putu prema centru grada primjetio sam da nas prate jedna kola. Pozurili smo prema hotelu. Dok smo izlazili iz taksija, zaculi su se pucnji. Wayne je viknuo da bjezim. Potrcao sam sto sam brze mogao. Onda sam iza sebe zacuo glas.

"Molim vas scekajte. Vidio sam sta se desilo. Ja vam mogu pomoci. Zovem se Wilson James."

Imao je nesto smirujuce u glasu tako da sam mu povjerovao. Ocito da je latinoamerickog porijekla, ali mu je engleski gotovo bez akcenta.

"Vi ste ovdje zbog Rukopisa, zar ne?"

"Kako znate?"

"I vas prijatelj je tu iz istog razloga?"

"Da. Kako znate da smo dvojica?"

“Bio sam u svojoj sobi kada sam vas ugledao kako vas prate. Izletio sam da vam pomognem.”

“Zasto?”

“Ne znam da li cete shvatiti, ali dok sam vas gledao sa prozora prisjetio sam se svog dobrog prijatelja. On je sada mrtav i to zato sto je mislio da ljudi treba da saznaju o Rukopisu. Ja sam jednostavno osjecao da vam trebam pomoci. Recite mi da li su nase vlasti znale da vi dolazite?”

“Da, Wayne je pisao nekim ministarstvima. Ali, nije mi jasno zasto bi ga neko uhapsio ili pucao u njega. Pa, on cak i nije imao kopije biljeski sa sobom.”

“On ima kopije Rukopisa?”

“Samo prve dvije *Zivotne istine*”.

“Nisam imao pojma da su kopije dospjele i u Sjedinjene Drzave. Gdje ih je pribavio?”

“Prilikom ranijeg putovanja dao mu ih je neki sveštenik.”

“Jose.”

“Ko?”

“To je moj prijatelj o kome sam vam maloprije govorio. On je zelio da sto vise ljudi zna o Rukopisu. Zato je i bio ubijen u sumi u blizini svoje kuce.”

“Kada se saznalo za Rukopis?”

“Prvi put je preveden prije tri godine. Ali je original u opticaju odavno, i to medju Indijancima, dok ga nije Jose pronasao. On ga je i preveo. Kada je Crkva to saznala cinila je sve da unisti original i kopije. Reci mi da li znas za prve dvije *Zivotne istine*?”

“Da. I cini mi se da ovo citavo putovanje ima neko dublje znacenje. Koincidencija slijedi koincidenciju, dogadjaj za dogadjajem.”

“To se pocinje desavati kada postanesh svjestan i kada si spojen sa energijom.”

“Spojen?”

Will se nasmijesio. “To je nesto sto se pominje dalje u Rukopisu.”

Will me je odveo u skromnu kucu na periferiju grada kod svojih prijatelja. “Ti ces sigurno da ponovo ides u potragu za devetom *Zivotnom istinom*?”, obratili su mu se.

“Da”, Will je odgovorio.

“Sta su mislili time kada su te upitali za devetu *Zivotnu istinu*”, sada sam se i ja umijesao u razgovor.

“Postoje dijelovi Rukopisa koji nikada nisu pronadjeni. U originalnom tekstu je bilo osam *Zivotnih istina*, ali se pominje i deveta. Mnogo ljudi traga za njom.”

“Da li iko zna gdje je?”

“Ne”.

“Pa kako je ti mislis pronaci?”

“Na isti nacin na koji je Jose pronasao osam originalnih. Isto kao sto si i ti pronasao prve dvije *Zivotne istine* i onda nabasao na mene. Ako se neko moze spojiti i onda skupiti dovoljno energije, koincidentalni dogadjaji slijede jedan za drugim.”

“Reci mi kako da se spojim sa energijom. Koja je to *Zivotna istina*?”

“Kako se spojiti sa energijom nije posebna *Zivotna istina* vec je dio svih.”

“Onda mi reci sve *Zivotne istine*.”

“Ne ide to tako. Ti moras otkriti jednu po jednu na razlicite nacine.”

“Kako?”

“One se jednostavno dogode. A ti ih moras iskusiti tokom svog zivota.”

“Zasto sada ides u potragu za Devetom *Zivotnom istinom*?”

“Zato sto osjecam da je pravo vrijeme. Razumijem prvih osam i odlucio sam da krenem ponovo na sjever. Dok sam stajao na prozoru i pripremao se za put, osjecao sam da nesto nedostaje. Ostao sam u sobi jos trideset minuta i onda sam ugledao tebe.”

“Pa mislis li da bih ja trebao ici s tobom?”

“Sta ti mislis?”

“Ne znam”, odgovorio sam. U glavi mi se motaju Ronda, Wayne, sada Will, put u Peru. Sve je pocelo sa laganom radoznaloscu, a sada se skrivam u tudjoj zemlji, a ne znam od koga, i trazim nesto sto nisam siguran sta je. I pri tome mislim da treba da nastavim ovim putem.

“Ja cu ovdje prespavati, a ti razmisli do ujutro sta hoces.”

“Vec sam odlucio. Idem s tobom.”

Sutradan smo nocili u planinskom odmaralistu Vicente. Will mi je porucio da svakako pogledam park i cvijetnu aleju. Nesto kasnije sam primjetio neobicnu ljepotu okruzenja. Trava je bila posebno zelena i zdrava. Raznobojno cvijece i orhideje, gigantski hrastovi i citava okolina je bila posebno atraktivna, ali nisam mogao odgonetnuti sta me toliko privlaci.

“Izgleda predivno, zar ne?”, zacuo sam glas iza sebe. Zena u kasnim tridesetim godinama je stajala iza mene.

“O, da. Nisam nikada vidio ovako nesto.”

“Jesi li cuo za Rukopis?”

“Da.”

“To mi se i ucinilo. Izgleda da prikupljias energiju ovdje.”

“Kakvu energiju?”

Zastala je. “Da li znas nesto o trecjoj *Zivotnoj istini?*”

“Nista”, odgovorio sam.

“Ona opisuje novo shvacanje fizickog svijeta. Kaze da ce ljudi nauciti da vide nekada nevidljive tipove energije. A ovo odmaraliste je postalo stjeciste naucnika, biologa i fizicara ponajvise, koji su zainteresirani da studiraju ovaj fenomen.”

“Da li ti naucnici misle da je taj fenomen stvaran?”

“Nekoliko nas, da. I stoga nas kritikuju.”

“I ti si naucnik?”

“Ja sam fizicar na koledju u drzavi Maine.”

“I zasto se s vama ne slazu?”

“Prisjeti se stava nauke posljednih nekoliko stotina godina. Sistematski je istrebljivano sve sto je neizvjesno i ezotericno. Slijedili smo misao Isaka Njutna da kosmos operira kao ogromna masina i da se sve moze predvidjeti. Ali prava je revolucija nastala sa Ajnstajnom i kvantnom mehanikom. Citav njegov rad je bio usmjeren da dokaze da je cvrsta materija uglavnom samo prazni prostor sa energetskim paternima koji lete kroz taj prostor. A to ukljucuje i nas. A kvantna mehanika je eksperimentalnim putem dokazala da u kretanju najsicusnijih energetskih cestica nema zakonitosti. One se nadju tamo gdje mi zamislimo da budu. Gdje pozelimo. Ako hocemo, svaki put na razlicitom mjestu. Ovo u potpunosti negira stari mehanisticki model kosmosa. Drugim rijecima, u osnovi kosmosa je neka vrst ciste energije koja reagira na ljudsku namjeru i ocekivanje. I to je ono ka cemu nas vodi treca *Zivotna istina.*”

“Kada pocinjemo da osjecamo prisustvo trece *Zivotne istine?*”

“Sve pocinje sa opazanjem ljepote.”

“Sta to zapravo znaci. Zar nije ljepota relativna stvar?”

“Zapravo i nije. Karakteristike necega lijepog su vrlo slicne. Kada ti se nesto sviđi, oblik i boje se narocito isticu u odnosu na monotoniju okoline. Pogledaj na primjer ovo mjesto. Kao da su boje posebno izrazene. A slijedeci nivo, prema trecoj *Zivotnoj istini*, je faza u kojoj se moze vidjeti energetsko polje iznad ovih oblika.”

**“Sarah”, neko je doviknuo. I tako sam napokon cuo ime svoje sugovornice.
“Pridruzi nam se.”**

Ovaj put sam se predstavio prvi. I ona meni; biolog Marjorie.

“Marjorie, kojim se istrazivanjima ti bavis?, upitao sam.

“Mi ove biljke posmatramo kao totalne energetske sisteme ukljucujuci zemlju, minerale, svijetlo, vodu, medjusobne odnose biljaka. A posebno istrazujemo utjecaj ljudske paznje na njihov razvoj. Zakljucili smo da biljke koje imaju posebnu paznju rastu znatno brze. Cak smo eksperimentisali sa istrazivacima koji su mentalno trazili od biljaka da rastu brze. Rezultati su nevjerovatni. Biljke su bivale snaznije, zdravije i vece.”

Uskoro nam se pridruzio profesor Hains sa Washington State University. On je potvrdio teze Marjorie, dodajuci da su rezultati toliko dramaticni da je rast isao izvan onoga sto se moglo realno ocekivati s obzirom na tlo i hranu.

Dok sam sluzao profesora povremeno sam gledao prema Marjorie. Moram priznati da je bila vrlo privlacna. U jednom momentu me je pogledala, odstupila i rekla da mora ici.

Sarah me je upitala iz pozadine zasto je Marjorie otisla.

“Ne znam, nisam joj nista rekao”, odgovorio sam.

“Nisi ni trebao. Marjorie moze detektirati promjenu u tvom energetskom polju. A to je bilo toliko ocito da sam i ja to vidjela odavde.”

“Promjenu u mom polju?”

“Da, u energetskom polju oko tvog tijela. Mi smo ovdje naucili da ga vidimo. Kada osoba ima seksualne misli, energetsko polje se zakovitla i usmjeri prema osobi koja je predmet privlacnosti.”

Sa zorom sam se ponovo nasao u parku. Prva osoba na koju sam nabasao bio je Phil Stone sa University of Southern California.

“Vidis li energiju”, upitao je.

“Ne”, rekoh.

“Nisam ni ja mogao u pocetku. Onda su mi rekli da moram poceti sa energetskim poljem izmedju prstiju”, zapoceo je objasnjavati. “Opusti se, nasloni, dodirni svoje kaziprste i imaj plavo nebo u pozadini. Onda razdvoji prste za par centimetara. Oci nemoj fokusirati na prste vec na prostor izmedju prstiju. Reci mi sta vidis?”

“Prsti su mi malo mutni i vidim kao vlakna dima izmedju jagodica prstiju.”

“To je to!”

Spojio sam po cetiri prsta, zatim dlanove, pa laktove. Vlakna energije su se spajala i razdvajala izmedju dijelova tijela.

Onda se pojavila Sarah. “Zao mi je sto kasnim. Moj mentalni alarm me nije probudio. A sada vidim i zasto. Trebala sam ti dati dovoljno vremena da se sretnes sa Phill-om. Lani smo ja i Phill ucili istu stvar. Sada ti mozemo jos nesto pokazati.”

Stala je do njega. Ispred njih se prostiralo modro nebo. Na moje iznenadjenje prostor izmedju njih je izgledao svijetlije. Zuto, zuckasto ljubicasto.

“On vidi”, tumacio je Phill moj izraz lica.

“U redu” rekla je Sarah. “A sada pogledaj citav park, biljke, kompletnu scenu, ljepotu.”

Najedamput sam vidio svijet ocima razlicitim nego prije. Iznenadila me je ljepota citavog prizora. Ogromna stabla i nisko cvijece i rastinje odavalo je sliku harmonicnih zajednica. Oko svake biljke su se mogli vidjeti bijeli svjetlosni mjehurici koji okružuju njihova tijela. Shvatio sam da prvi put vidim biljke u njihovoj punoj velicini i jedinstvenosti. Poceo sam da shvacam sta znaci opazati ljepotu i vidjeti energetska polja.

Treca Zivotna istina.

Borba za energiju (12)

Will i ja smo u dzipu, u Andama. Malo seoce Cula, pokraj gradica Quilabamba.

“Tamo je jos jedna netaknuta suma. Tokom puta budi budan. Koincidencije ce se desavati stalno, ali ih moras primjecivati. Razumijes?”

Klimnuo sam glavom.

Pored uskog planinskog puta smo mimoilazili benzinsku stanicu. Tamo je stajao parkiran auto sa podignutom haubom. Na cas sam pogledao smedjokosog vlasnika auta.

“Ovaj covjek lici na mog prijatelja s kojim sam radio prije pet godina”, rekoh.

Will je okrenuo auto s rijecima:”Idemo natrag da vidimo da li mu treba pomoc.”

Ubrzo smo se upoznali. Chris Reneau, porijeklom Francuz, je profesor psihologije u Brazilu. “Ja sam ovdje, u Peruu, da dodjem do sto vise informacija u vezi areheoloskog Rukopisa koji je pronadjen.”

“Mi smo ovdje iz istog razloga”, dodao sam.

“Vidio sam kopije prve i druge *Zivotne istine*. Moje je uvjerenje da se sve dogadja kao sto Rukopis kaze. Mijenja se nasa slika svijeta. Ja to zapazam u psihologiji.”

“Kako?”

“Moja oblast istrazivanja je konflikt, analiza zasto su ljudi tako nasilni. Oduvijek smo znali da nasilje dolazi od covjekove potrebe da dominira i ostvaruje kontrolu nad drugima. Ali, tek odnedavno smo poceli da istrazujemo ovaj fenomen iznutra, sa tacke gledista individualne svijesti. Zapazili smo da kada dvoje ljudi komunicira, a rijec je o milijardama komunikacija dnevno na Planeti, postoje dva scenarija: ili se osjecamo jaki nakon razgovora ili slabi. Sve ovisi od sadrzaja nase komunikacije. Stoga je nasa tendencija da mi prevagnemo u komunikaciji. Da ostvarimo kontrolu. Ako smo u tome uspjesni onda dozivljavamo psiholoski polet. Kada to prenesemo na planetarnu razinu onda dolazimo do uzroka mnogih sukoba, individualnih i nacionalnih.”

Will nas je pozvao u restoran. “Hrana je spremna”.

Mali obiteljski restoran sa cerkom i roditeljima koji sluze rucak. Djevojčica je slucajno laktom gurnula casu i voda se razlila po stolnjaku. Majka je zavikala na nju na spanskom i otjerala je u kuhinju.

“Jako mi je zao”, govorila je majka na losem engleskom. “Moja kcerka je vrlo seprtljava”.

Tada je djevojka eksplodirala. Posudu sa hranom je bacila u zid i istrcala iz restorana. Dosao je otac, vlasnik restorana, i on se izvinjavao.

Par minuta kasnije Chris je komentarisao: “Ova djevojčica je klasicni primjer psiholoskog nasilja. Roditelji totalno dominiraju nad djetetom. I kada ona odraste njena reakcija je nasilna. I onda se desava isti proces kod nje. Preuzimanje kontrole i dominacija nad drugim, obicno djecom. I tako s generacije na generaciju.”

Tada se Will ukljucio u raspravu: “Da li ste vidjeli kretanje energije izmedju clanova familije?”

**Obojica smo zastali. “Zaboravio sam da posmatram energetski tok.”
“Otac i majka su sisali energiju djevojčice dok ona nije bila potpuno iscrpljena.”**

Sada mi se Will obratio direktno. “Dosada si ti uglavnom slusao Chris-a. Imas li ti njemu sta da kazes?”

“Ne znam”, odgovorio sam.

“Prisjeti se kako smo ga upoznali. Vozili smo se putem i onda si vidio nekog ko te podsjeća na tvog starog prijatelja. Pokazalo se da Chris takodje traga za Rukopisom. Mislis li da je to vise od obicne koincidencije?”

“Da.”

“Mozda si ga sreo da primis od njega neke iformacije koje ce pomoci u tvom osobnom traganju. I, nije li logicno, da i ti imas nesto za njega?”

“Zvuci logicno. Sta mislis sta bi mu trebao reci.”

“Istinu.”

Tada mi se Chris obratio. “Koliko *Zivotnih istina* si dosada vidio?”

“Prve dvije su mi opisane. A onda sam otisao u Viciente park gdje sam se upoznao sa trecim. Sa sobom imam kopiju teksta. Hoces li da je pogledas?”

“To bi bilo sjajno.”

Kasnije smo nastavili diskusiju. Chris je bio odusevljen tekstom. “Treća *Zivotna istina* je sjajna. Da li su oni stvarno vidjeli ta energetska polja?

“Ne samo oni, čak sam ih i ja vidio nakon kratke vježbe.”

“Oni su dakle projicirali svoju energiju na biljke i utjecali na njihov brzi rast?”

“I na zdravstvenu strukturu biljaka.”

“Ali, ja mislim da je treća *Zivotna istina* sira od toga. Jer, citav kosmos je sastavljen od ove energije i mi možemo utjecati ne samo na biljke već i na druge organizme. Naravno, samo sa nasom energijom, onim dijelom koji mi kontrolisemo. Pitam se kakav je efekat naše energije na druge ljude?”

“Reci mi šta ja znam”, javio se Will. “Ako imate dvoje ljudi koji se prepiru oko nečega, energetske tokove su vrlo očigledni. Onaj koji dominira situacijom uzima energiju od drugoga. Puni se na njegov račun i dobija energetske zamah. Način na koji se ljudi bore za međusobnom energijom je sustina četvrte *Zivotne istine*. Ljudi će vremenom shvatiti da su isuvise dugo bili isključeni iz univerzalnog Izvora energije. A to su nadoknađivali borbom za energiju od drugih ljudi, najčešće nesvjesno. Jer, nedostatak kosmičke energije nas je činio slabim i nesigurnim. Preotimanje energije od drugih ljudi bi zadovoljilo našu psihološku glad. Ovo nesvjesno takmičenje je u osnovi svih ljudskih konflikata. Takmičenje za energiju, a time i za moć. I to će trajati sve dok ne budemo u mogućnosti da ponovno dobijamo energiju iz drugog izvora.”

Pedesetak kilometara vožnje unutar tropske šume nas je dovelo da malog samostana. Tamo sam se upoznao sa ocem Sanchez-om. Sjedimo u dvorištu ispred ogromnog stabla okruženog niskim cvijecem; u pozadini je gusta šuma.

Upitao me je da li sam citao Rukopis.

“Prve četiri *Zivotne istine*. Sada trebam da otkrijem koji je to drugi izvor energije”.

“Hrana je prvi način za dobijanje energije. Ali da bi se iskoristila energija iz hrane, moramo je u potpunosti cijiniti. Ukus je samo predvorje. Zato se mi molimo prije obroka. Ne samo zbog zahvalnosti, već da uzimanje hrane

napravimo svetim iskustvom i da omogucimo da energija iz hrane udje u nase tijelo.”

Klimnuo sam glavom.

“Ali, ishrana je samo prvi korak. Kada podignemo osobnu energiju, shvatamo da je energija u svim stvarima... i onda naucimo da uzimamo energiju bez ishrane, iz nase okoline.”

Ponovo sam afirmativno klimnuo.

“Moras se otvoriti, spojiti, otici jos jedan korak dalje da bi se organizam napunio. Moras imati osjecaj ljubavi za stvari oko sebe.”

“Ali ljubav je nesto sto samo dodje. Ne mogu se prisiliti da nesto volim”, zaustio sam.

“Ne prisiljavas sebe da volis. Ti jednostavno dozvoljavas osjecaju ljubavi da udje u tebe. Okreni se prema stablu; osjecaj se laganim, sigurnim i spojenim sa energijom biljke.”

Fokusirao sam se na drvo. Postepeno sam se poceo diviti njegovom obliku i prisutnosti. Moje emocije su jacale i poceo sam osjecati emociju ljubavi.

Otac Sanchez je stajao par metara dalje i uskliknuo:”Dobro je. Poceo si da prihvacas energiju.”

“Kako znas?”

“Jer vidim da tvoje energetsko polje raste. Kada cijenis ljepotu i jedinstvenost stvari onda primas energiju. Ali, isto tako energiju mozes i da svojevorno dajes.”

Sada sam se prisjetio istrazivaca u Vinciente-u koji su projicirali svoju energiju na biljke i pospjesivali im rast. Ocito da je ljubav bila preduslov za davanje i primanje energije.

Sanchez je nastavio. “Kada smo spojeni sa prirodom nase energetsko polje raste, mijenjaju se boje. Energetski snopovi izbijaju iz naseg energetskog polja. U tim momentima mi izvlacimo energiju iz citavog kosmosa, a ujedno je i dajemo svojoj okolini. Nase energetsko polje postaje jedno sa kosmosom. Kosmos postaje nase tijelo.”

Slusao sam sa odobravanjem. On je nastavio.

“Zivotne istine dolaze jedan za drugim, u logicnom nizu. Prva nastupa kada uzmemo koincidencije ozbiljno, jer osjecamo da postoji nesto spiritualno iza njih. Druga nas upozorava da je bilo dosta preokupacije sa materijalnim

preziviljavanjem i da se trebamo probuditi iz visestoljetnog sna. Treca definise kosmos kao cistu energiju koja reaguje na nase misli. Cetvrta otkriva ljudsku tendenciju da krade energiju od drugih ljudi, jer smo ostali uskraceni za Univerzalni izvor. I, napokon, peta *Zivotna istina*, koju upravo otkrivamo, govori da nam Kosmos moze dati sve sto nam treba, ali samo ako se otvorimo i spojimo s njim.”

U podnozju Macu Pikcu-a upoznao sam se sa ocem Carl-om. Nakon sto sam mu objasnio sta sam dotada naucio, upitao sam ga:

“Da li znaci da, kada pocnemo da se punimo alternativnim izvrima energije, da se koincidencije pocnu stalno desavati u nasim zivotima?”

“Da, ali to nije jednostavno kao sto mislis. Prije nego sto se mozemo permanentno spojiti sa energijom postoji jos jedna poteskoca koju moramo prevazici. A slijedeca *Zivotna istina*, sesta, se bavi upravo time.”

“Sta je to?” upitao sam.

“Moramo se suociti sa nasom losom navikom da uzimamo energiju od drugih. Svako od nas ima poseban stil pri tome. Posto to radimo uglavnom podsvjesno, prvo trebamo da identificiramo taj nas stil. Ja bih to nazvao nasom zivotnom Kontrolnom dramom. Zovem to dramom, jer to podsjeća na scenu iz filmova za koju mi pisemo scenarij, jos dok smo u ranoj mladosti. Formiramo nas zivotni stil i onda odredjujemo tok vlastitih zivotnih scena u kojima se ponavlja jedna te ista drama. Rezultat te drame je manipulacija energijom i borba da se energija preotme od drugih. Zbog svega ovoga nas zivotni film postaje monoton. Ono sto mu moze dati aromu i uzbudjenje, zivotne koincidencije, su potisnute i ne mogu isplivati na površinu.”

“Da li ja imam zivotnu dramu?”

“Svako se od nas moze naci u spektrumu Kontrolne drame. Spektrum se kreće od agresivnog do pasivnog. Ili, jos tacnije, na jednom kraju, onom agresivnom se nalazi tip Zastrasivaca. Slijedi ga Ispitivac. S druge, pasivne, strane su Usamljenik i Jadan ja.”

“I tvrdis da se svi ljudi mogu pronaci u nekoj od ovih uloga?”

“Tako je. Pravilo je da svi mi imamo dominantnu Kontrolnu dramu koju stalno ponavljamo. A nju smo izgradili u svojoj ranoj mladosti kao posljedicu odnosa nasih roditelja prema nama.”

“Reci mi nesto vise o razlicitim tipovima drama.”

“Sesta *Zivotna mudrost* ovako opisuje najagresivniji tip. Zastrasivac plasi sugovornika, verbalno ili fizicki, i onda je sugovornik prisiljen, zbog straha, da obraca paznju na njega i da mu predaje svoju energiju. Ispitivac je drugacija vrsta Kontrolne drame. U njoj ljudi dobijaju energiju ponavljanjem scena u kojima oni postavljaju pitanja sugovornicima pokusavajući pronaci nesto lose. Ukoliko u ovome uspiju, onda je sugovornik uvucen u njihovu Kontrolnu dramu, obracaju paznju na ono sto Ispitivac radi, razmisljaju o tome, i daju Ispitivacu svoju energiju. Kada je ona druga strana uhvacena u ovu dramu, onda pokusava da se ponasa na odredjen nacin tako da nas ta osoba vise ne kritizira. I odjedamput smo skrenuli sa svoga puta i nalazimo se na njegovom i gubimo svoju energiju.”

“Nedvojbeno ja da je mnogo roditelja igralo ulogu Ispitivaca prema svojoj djeci” razmisljao sam naglas.

“Na kraju pasivnog nivoa se nalazi drama Jadan ja. Koliko li je ljudi koji pricaju o losim stvarima koje im se desavaju? I pri tome se implicira tvoja ili necija druga krivica? Razmisli o ovome. Jesi li bio u drustvu s nekim gdje si osjecao krivnju, a da nije bilo razloga za to?”

“Da.”

“To je stoga sto si postao dio drame Jadan ja. Sve ono sto oni rade je u skladu sa njihovom idejom da okolina ne radi dovoljno za njih i da su oni jadni. Slijedeci tip, Usamljenik, se razvija kao posljedica odrastanja u sredini u kojoj su roditelji u ulozi Ispitivaca. On se, doduse, ne boji za svoju sigurnost, jer nije okruzen Zastrasivacima. Ali se zatvara u sebe, postaje tajnovit. Govori sebi da je oprezan, a u stvari zeli druge uvuci u svoju dramu. Kada neko i pristane na tu igru, onda Usamljenik postaje neodredjen; druga strana kopa i dalje i na taj nacin predaje svoju energiju Usamljeniku.”

“Cini mi se logicno da ekstremi stvaraju ekstreme. Da, recimo, Zastrasivac formira tip Jadan ja. I, isto tako, da Ispitivac formira dramu Usamljeniku.”

“Moras poci korak dalje. Jer, vrijedi i obrnuto. Usamljenik takodje kreira Ispitivaca. A Zastrasivac moze kreirati tip Jadan ja; ukoliko ne uspije u tome, kreira novog agresivnog Zastrasivaca! I tako Kontrolne drame kreiraju i odrzavaju jedna drugu u beskonacnost. Pri tome mi za sebe mislimo da smo imuni na njih i da se one desavaju nekome drugome. ”

“I sta onda kada otkrijemo svoju dramu, sta se onda desava?”

“Tada postajemo slobodni i mozemo pronaci spiritualni razlog za sto smo rodjeni.”

Sesta, sedma i osma *Zivotna istina* (13)

Probudio sam se u podnozju Macu Pikcu-a. Otac Carl je vec bio na nogama i pripremao dorucak. Upitao sam ga za razlog njegovog interesa za Rukopis.

“Moja misija je da pomognem ljudima da otkriju ko su oni u stvarnosti. Kada sam procitao Rukopis, ova misija mi je postala kristalno jasna. Sesta *Zivotna istina* je meni posebno vazna. A moja misija je da ljudima pomognem da je shvate. Razlog vise za moj uspjeh je da sam i sam prosao kroz taj proces.”

“Sta je bila tvoja Kontrolna drama”, upitah.

“Ja sam bio Ispitivac”.

“Ti si kontrolisao ljude trazeci nesto pogresno u njihovim zivotima?”

“Tako je. Moj otac je bio tip Jadan ja, a moja majka je bila povucena, Usamljenik. Oni su me kompletno ignorisali. Jedini nacin da dodjem do paznje, a time i energije, bio je da ih ispitujem sta rade i kada pronadjem nesto lose da ukazujem na to.”

“I kako si razrijesio svoju dramu?”

“Prije godinu i po sam sreo oca Sanchez-a i poceo da studiram Rukopis. Nakon analize svojih roditelja, shvatio sam sta mi je raditi. Vidis, moj otac je tezio dostignucima. Bio je orijentisan ka ostvarenju ciljeva. Planirao je svoje vrijeme u minutu i onda bi donosio sud o tome koliko je uspio uraditi. S druge strane, moja majka je bila misticna i intuitivna osoba. Ona je vjerovala da svako od nas ima duhovno vodjstvo kojeg treba slijediti.”

“Sta je tvoj otac mislio o njenom stavu.”

“Mislio je da je to suludo.”

Nasmijesio sam se, ali nisam rekao nista.

“Vidis li na cemu su me ostavili? Od oca sam naslijedio ideju da se u zivotu mora nesto vazno postici. Istovremeno, od majke sam naslijedio misao da u zivotu treba sljediti intuiciju. Tada sam shvatio da je moj zivot sinteza ta dva vidjenja svijeta. I ako zelim da budem ispunjen i sretan u ovom zivotu onda moram slijediti tu misiju.”

Klimnuo sam glavom.

“Da li znas na kom putu je Wil?”

“Znam, pricali smo o tome. On ima ulogu Usamljenika u svojoj Kontrolnoj dramu. Oba njegova roditelja su bili Ispitivaci, slijedili su jake zivotne filozofije

i htjeli ih nametnuti svom sinu. Njegov otac je bio njemacki knjizevnik koji je smatrao da je buducnost covjecanstva u stvaranju perfektnog ljudskog bica. Nacisti su zloupotrijebili ovu ideju opravdavajuci likvidaciju “inferiornih rasa”. To je slomilo njegovog oca i on se preselio u Juznu Ameriku. Njegova supruga je bila Peruanka, odrasla u SAD, koja je slijedila Istocnjacku mudrost. Smatrala je da se zivot svodi na dostizanje unutrasnjeg prosvijetljenja. To bi trebalo dovesti do mirnoce i zanemarivanja materijalistickih vrijednosti. Vidis li u kakvoj je poziciji bio Wil, njihov sin?”

Moj upitni pogled je dao zeleno svijetlo Carl-u da nastavi.

“On je bio u slozenoj situaciji. Izmedju Zapadnog i Istocnjackog sistema vjerovanja; izmedju progressa i perfekcije svoga oca i ucenja o unutrasnjem miru svoje majke. Ovo dvoje ljudi je, u stvari, Wil-a pripremalo za njegovu zivotnu misiju: da pomiri filozofske razlike dvaju kultura. On toga u pocetku nije bio svjestan. Prvo je postao inzinjer, a onda vodici u ovim predivnim predjelima. Kada je pocео proucavati Rukopis, shvatio je da je njegova uloga da integrira Istok i Zapad u jednu visu istinu. Zapad je u pravu u pogledu progressa. Istok ima pravo u vezi unutarnjeg vodjstva. Da bi evoluirali moramo komunicirati sa svojim visim duhovnim nivoima.”

Pridruzio nam se i otac Sanchez. Zelio je govoriti o braku.

“Djeca rodjena u zajednici treba da pomire razlicite pozicije svojih roditelja... i da ih pretoce u visu sintezu. Na tom putu oni su vodjeni koincidencijama. I kao sto si naucio u petoj *Zivotnoj istini*, svaki put kada se napunimo energijom, koincidencije se javljaju cesce i daju nam putokaze. To nas vodi ka visem nivou vibracije. Nasa djeca preuzimaju taj nivo vibracije od nas i podizu ga jos vise. To je nacin da mi, ljudska bica, nastavljamo evoluciju.”

U glavi se prisjecam seste *Zivotne mudrosti*: prevazici nasu Kontrolnu dramu i saznati spiritualne razloge zasto smo rodjeni u nasoj familiji.

“Zelim ti reci jos i ovo”, nastavio je Sanchez. “Sjeti se da zastanes i da se spojis sa energetskim izvorom sto cesce. Tako ces biti u stanju ljubavi. Kada ga jednom dostignes, onda niko nece moci da ti uzme vise energije nego sto je

mozes nadomjestiti.”

Onda mi je dao svitak papira. “Ovo je sedma *Zivotna istina*. Vrlo je kratka. Govori o energetskom protoku u stanju ljubavi. I o tome da budeš svjestan svoje misije u zivotu. A odgovori ce dolaziti prateci intuiciju. Jer, svaki put kada slijedimo intuiciju nasa osobna vibracija raste... i dizemo se na vise energetske nivoe. Sto se tice osme *Zivotne istina*, ti ces je sam pronaci kada dodje vrijeme za to. Ona objasnjava kako mozes pomoci drugima koji tebi donose odgovore koje trazis. I, u nastavku, opisuje novu etiku medju ljudima kako bi se unaprijedila spiritualna evolucija.”

“Zasto mi ne date osmu *Zivotnu istina* sada”, pitao sam.

Otac Carl se nasmijesio i stavio mi ruku na rame. “Zato sto mislimo da jos nije vrijeme. I mi moramo slijediti nasu intuiciju. Ti ces je dobiti kada budeš pitao prava pitanja.”

Rekao sam mu da razumijem.

Prije ulaska u auto Sanchez mi je rekao:”Ljudi i mjesta koji imaju odgovore za tebe ce ti se sve vise ukazivati i bice sve jasniji.”

Mahnulo sam im i krenuo put Amazona.

(Za tren prekidam pricu. Okrecem untrasnje korice knjige James Redfield-a “The Celestine Prophecy” i citam svoje zabiljeske od prije cetiri godine: “Nismo ovdje da izgradjujemo svoja personalna imperija za kontrolu drugih, vec da evoluiramo.” A na dnu strane: ”Svaka osoba koju sretnemo u zivotu nosi poruku za nas.”)

Nakon nekoliko sati voznje naisli smo na vojnu patrolu. Rekli su da podjemo s njima. Usli smo u nisku, drvenu kucu. Vojnik je otvorio vrata i odbrusio nesto na spanjolskom, pokazujuci rukom da udjem. Zalupio je vrata za mnom. Soba je imala popodnevno svijetlo. Bila je neobicno cista. Tri klupice i drveni stol na sredini sobe. Na jednoj klupici je sjedio Indijanac ne stariji od 19 godina.

“Govoris li engleski?”, upitao sam.

“Da, pomalo.”

“Gdje smo?”

“U blizini sela Pullcupa”.

“Da li je ovo zatvor?”

“Ne, ali svakoga ispituju u vezi Rukopisa.”

“Otkad si ti ovdje?”

“Dva mjeseca.”

“Sta su ti uradili?”

“Pokusavaju da me razuvjere u ideje Rukopisa.”

“Kako?”

“Razgovarajući sa mnom.”

“Jesu li ti rekli kada će te pustiti?”

“Ne.”

“Da li su te uhvatili sa kopijom Rukopisa?”

“Da. A tebe?”

“I mene.”

“Koliko si *Zivotnih istina* dosada vidio”, nastavio sam razgovor.

“Sve koje su dosada pronadjeni. A ti?”

“I ja sam vidio sve osim sedme i osme. Imao sam kopiju sedme *Zivotne istine*, ali je nisam stigao procitati. Onda su dosli vojnici i zaplijenili je.”

“Mozemo li sada ici na spavanje?” upitao je, umoran.

Zatvorio sam oci. Misli su mi kovitlale glavom. Sta cu sada? Kako sam mogao dozvoliti da me uhvate? Mogu li pobjeci? Razradjivao sam razlicita scenarija i onda zaspao.

San je bio jasan. Tragao sam za nekim kljucem, ali sam bio izgubljen u sumi. Dugo sam besciljno lutao i prizeljkivao da naidjem na duhovni putokaz. Iznenada je otpocela oluja i sve poplavila. Odron zemlje me je zahvatio i povukao u vodenu maticu; vuklo me je u nezelenom pravcu prijeteci da me ugusi. Borio sam se protiv struje cinilo mi se citavu vjecnost. Napokon sam se uspio izvuci iz rijeke u kamenjar. Penjao sam se sve vise ka litici; iako sam se trudio svim silama dosao sam do tacke koju nisam mogao osvojiti. Pogledao sam prema dolje. Sokiran, shvatio sam da rijeka, protiv koje sam se borio, lagano napusta sumu i vodi ka divnoj plazi. U sumarku, iza plaze, se nalazio kljuc za kojim sam tragao. Onda sam se okliznuo i poceo padati. Vikao sam dok nisam udario u površinu rijeke i bespomoćno potonuo.

Probudio sam se, uspravio i poceo se boriti za zrak. Mladi Indijanac Pablo, odranije budan, mi je prisao.

“U cemu je problem?”, upitao me.

“Samo los san.”

“Losi snovi obicno imaju najvaznije poruke.”

“Poruke?”

“Sedma *Zivotna istina* govori o snovima.”

“Sta kaze o njima?”

“Kaze kako da ih interpretiras.”

“Kako?”

“Kaze da uporedis pricu iz sna sa svojom zivotnom pricom.”

“Gdje da pocnem?”

“Pocni od pocetka sna. Sta si prvo sanjao?”

“Kako trazim kljuc u sumi.”

“Kako si se osjecao?”

“Izgubljen.”

“Uporedi tu situaciju sa tvojom stvarnom zituacijom.”

“Mozda ima neke slicnosti”, rekoh. **“Trazim neke odgovore u vezi ovog Rukopisa i zasad izgledam izgubljen.”**

“I sta ti se jos desava u srealnom zivotu?”, nastavio je.

“Uхватili su me i zatvorili. Najbolje cemu se mogu nadati je da razgovaram s nekim i da me puste kuci.”

“Bojis se da te ne uhvate?”

“Naravno.”

“Sta se desilo nakon toga u tvom snu?”

“Borio sam se protiv matice.”

“Zasto?”

“Zato sto sam mislio da ce me potopiti.”

“A da se nisi borio protiv vode?”

“Onda bi me rijeka dovela sigurno do kljuca.”

Zastao sam.

“Sta hoces da kazes? Da se nisam borio protiv te situacije da bih ipak dosao do odgovora za kojim tragam?”

“Ja nista ne zelim da kazem. To ti san govori.”, rekao je i nastavio. **“Ako bi trebao ponovo da sanjas, sta bi u snu uradio drugacije?”**

“Ne bih se opirao rijeci, iako je izgledalo da ce me ubiti. Ovaj put bi bio pametniji.”

“Sta ti sada prijeti?”

“Valjda vojnici. I cinjenica da sam zatvoren.”

“Koja ti je onda poruka?”, bio je uporan.

“Hoces da kazes da je poruka sna da gledam na svoje zarobljenstvo sa pozitivne strane?”

Ovaj put nije odgovorio. Samo se nasmijao.

“Sta jos sedma *Zivotna istina* kaze o snovima?”

“Snovi dolaze da nam kazu nesto sto nam nedostaje u nasim zivotima...”

Dok je pricao poceo sam da mislim na Wil-a i Marjorie. Sta li je s njima?

Vojnik je otvorio vrata sobe i klimnuo glavom da ga pratimo. Usli smo u malu trpezariju. U njoj je bilo pet vojnika i nekoliko civila u redu za hranu. Zastao sam. Nisam mogao vjerovati svojim ocima. Ugledao sam Marjorie. I ona je mene vidjela; stavila je ruku na usta, oci su joj se rasirile od iznenadjenja.

Dok smo cekali na hranu nekoliko puta su nam se pogledi sreli; nastojali smo da ne kazemo nista kako ne bi privukli paznju vojnika. Sjeli smo za isti sto.

“Tako mi je drago sto te vidim”, tiho je zapocela razgovor. “Kako si dospio ovdje?”

“Neko vrijeme sam proveo sa svestencima. Onda sam posao da trazim Wil-a. Koliko si ti dugo ovdje?”

“Otkad su zatvorili Vicente park.”

“I sta ti rade ovdje?”

“Svaki dan me vode kod nekog od svestenika ili oficira na ispitivanje. Zele da znaju ko su mi bili kontakti u Vicente-u i da li znam ko ima kopije Rukopisa. I tako unedogled.”

Izgedala je tako nezasticena i opet sam osjetio da me privlaci. Pogledala me strogo, ispod oka. Oboje smo se tiho nasmijali. Nakon perioda tisine, otvorila su se vrata sobe. U sobu je uslo crkveno lice u pratnji nekog visokog oficira.

“To je kardinal Sebastian, vrhovni peruanski Crkveni poglavar”, rekla je.

“Cuo sam za njega. On je glavni protivnik objavljivanja Rukopisa.”

Vojnik je prisao stolu i dao znak Marjorie da ustane. “Ne brini”, rekao sam. “Govoricemo tokom slijedeceg objeda. Sve ce biti u redu.”

Indijanac Pablo i ja smo posli ka nasoj prostoriji. “O cemu jos govori sedma *Zivotna istina*?”

“Kaze da nas ne vode samo snovi, vec i nasa dnevna sanjarenja i razmisljanja. Prikaze nam se scena, dogadjanje, i to je indikacija da nam se ti dozivljaju mogu dogoditi. Ako obratimo posebnu paznju onda cemo biti spremni u zivotu.”

“Znas sta, Pablo, javila mi se slika da cu vidjeti Marjorie. I nedugo potom sam je i vidio.”

“Sedma *Zivotna istina* kaze da nam se takve misli dogadjaju mnogo cesce nego sto mislimo. Ali moramo preuzeti ulogu posmatraca da ih prepoznamo. Kada misao dodje, moramo se pitati zasto je ona dosla bas sada? Koje je njena uloga u mojoj zivotnoj misiji?”

“A sta je sa negativnim mislima?”

“Odgovor je vrlo jasan. Treba ih zaustaviti cim nam se pojave. Za njim ce slijediti pozitivna slika, sa povoljnim ishodom. I slijedeca. Uskoro, negativne slike se vise nece pojavljivati. Intuicija ce nas voditi pozitivnim slikama. Ako se negativne slike pojave, ne treba ih slijediti. Na primjer, ako nam se pojavi slika da cemo imati sudar, a zatim nam neko ponudi prijevoz, onda tu ponudu treba odbiti.”

Slijedece jutro sam pozvan na razgovor sa ocem Coustos-om.

“Uhapseni ste zbog posjedovanja ilegalnog drzavnog dokumenta”, zapocео je sluzbeno. “Ja trebam da utvrdim da li ima osnove za optuzbu protiv vas. Cijenicemo vasu saradnju.”

Klimnuo sam glavom.

“Gdje ste dobili kopije Rukopisa?”

“Ne razumijem zasto bi kopije drevnog Rukopisa bile ilegalne?”

“Vlada Perua ima svoje razloge. Molim vas odgovorite na pitanje.”

“Zasto je Crkva umijesana?” nastavljao sam.

“Zato sto Rukopis protivrjeci tradiciji nase religije. On pogresno interpretira istina o nasoj duhovnoj prirodi.”

“Cujte, ja sam samo turist. I ne predstavljам nikome prijatnju. Samo bih zelio

znati zasto je taj Rukopis toliko opasan za vas.”

“Crkva smatra da Rukopis doprinosi konfuziji ljudi. On im daje iluziju da oni mogu sami donositi odluke bez obzira na Crkvene svete knjige. Zar ne shvatate da svijet funkcionira zbog toga sto postoji red, zakon i autoritet u drustvu?”

Nisam nista govorio da ga ne bi razljutio jos vise.

“Nesto cu vam reci. Zlocin koji ste pocinili zasluzuje godine zatvora. Da li ste ikada bili u peruanskom zatvoru? Zelite li saznati kako to izgleda? Ja vam to mogu srediti. Razumijete li? A sada mi recite od koga ste dobili kopije Rukopisa! Zadnji put vas pitam! ”

Nebeski hramovi (14)

U sobi sam sa Pablom i prisjecam se dijaloga sa svećenikom Costous-om.

“Treba mi vremena prije nego vam odgovorim na pitanje odakle mi kopije Rukopisa”, rekao sam mu.

“Dajem ti do sutra ujutro”, odgovorio je dajuci znak vojniku da me odvede.

Dok sam se odmarao na klupici u svojoj sobi i pitao se gdje li je Marjorie, u glavi mi se iznenada pojavila slika kako bjezim niz prasnjavu ulicu, onda kroz neki prolaz, ka slobodi.

“O cemu razmislljas?, upitao me Pablo.

“Fantazirao sam o bijegu”.

“Cekaj. Nemoj odbacivati tu misao. Moze biti vazna. Kako si pobjegao?”

“Trecao sam niz ulicu pa kroz prolaz. Imao sam osjecaj da je bijeg bio uspjesan.”

“O cemu si razmislljao prije nego su ti se javile slike o bijegu?”

“O Marjorie.”

“Mislis li da postoji veza izmedju Marjorie i uspjesnog bijega?”

“Ne ocita.”

“A skrivena?”

Sutradan ispitivanja nije bilo. Saopšteno mi je da kardinal Sebastian zeli da me vidi. Trebalo se voziti vojnim dzipom do njegove crkve udaljene 30-ak kilometara. Kada su me doveli do dzipa unutra sam zatekao Marjorie.

“Je li sve u redu”, brizno sam zapitao.

Glas joj je drhtao, bila je preplascena.

“Sve ce biti u redu”, smirivao sam je.

Na putu smo zastali na benzinskoj pumpi. Dok smo cekali u dzipu odjeknula je jaka eksplozija. Iznenada se ukazala sansa da pobjegnemo. Istrcao sam iz vozila i povukao Marjorie sa sobom. Potrcali smo niz prasnjavu ulicu koja mi se ucinila poznatom. Pa da. Slike bijega od jucer.

Utrcali smo u jednu kucu. Unutra smo zatekli Indijanku cetrdesetih godina sa kcerkom. Ona se nije iznenadila, kao da nas je ocekivala. “Brzo za mnom”, doviknula je. Prošli smo kroz prolaz koji je vodio ka dvoristu, usli u njeno auto. Pokrila nas je dekom na zadnjem sjedistu i onda smo krenuli.

“Ja sam Karla Deez”, zapocela je. “Vi bjezite od vojnika, a razlog je Rukopis, zar ne?”

“Da, ali kako znas?”

“I ja znam za Rukopis”, rekla je.

“Zasto si nam pomogla?”

“Prije dva mjeseca nekoliko mojih prijatelja, s kojim sam studirala Rukopis, je odvela vojska. Tako kada sam jucer vidjela kolonu vojnih vozila znala sam da moram nesto uciniti da pomognem onima koji pokusavaju iznijeti istinu o Rukopisu. Stoga vas dolazak nije bio iznenadjenje za mene.”

“Gdje nas vodis?”

“Ne znam. Vi cete mi morati pomoci.”

“Ne znam ni ja gdje da idemo. Prije sam trazio prijatelja Wil-a koji je tragao za devetom *Zivotnom istinom*.”

“To je opasna stvar.”

“Znam.”

“Ali, ja cu vam pomoci. Reci mi, koje si *Zivotne istine* dosada odradio?”

“Pocetak osme je bio zadnje s cime sam se susreo. Znas li ti nesto vise o njoj?”

“Osma *Zivotna istina* govori o upotrebi energije izmedju ljudi na novi nacin. U njenom pocetku se govori kako koristiti energiju sa djecom. Najgora stvar je crpsti energiju od nase djece. To stvara Kontrolne drame u njihovom zivotu. Djeci treba pristupiti sa neogranicenom ljubavlju i odbaciti agesivni,

ispitivacki ili pristup sa distance. Takodje je vrlo vazno da imamo samo onoliko djece kojima mozemo posvetiti punu paznju.”

“I o svemu tome govori osma *Zivotna istina*?”

“Da. Jer, odrasli covjek se moze fokusirati samo na jedno dijete. Ukoliko je djece puno on nema dovoljno energije za sve njih. Djeca pocinju da se takmice za vrijeme roditelja i pristup energiji. Rukopis istice da ce ljudi polako shvatiti da roditelj mora fokusirati svu svoju paznju jednom djetetu.”

“Ali sta je sa porodicama gdje oba roditelja rade?”

“Rukopis kaze da ce se porodice prosiriti i van bioloskih veza. Na taj nacin ce se postici potrebna paznja jednog odraslog prema jednom djetetu.”

Te veceri je Marjorie trazila da se konacno vratimo kuci u Ameriku. Ovo je bila sansa da se bez posljedica izvucemo iz Perua. “Ne, ja ne mogu jos ici natrag”, odgovorio sam snuzdeno. “U redu, ostani ako hoces!” okrenula se i otisla u spavacu sobu. Onaj osjecaj ustreptalosti i privlacnosti me je iznenada napustio i osjetio sam da energija koju sam uvijek imao prekomjerno u njenom drustvu, nestaje.

Karla nas je cula iz prikrajka. “Ako mi ne zamjeras, rekla bih ti sta jos kaze osma *Zivotna istina*. Ona pominje ovisnost o drugim ljudima koja moze zaustaviti nas spiritualni razvoj. U romanticnim vezama dvoje zaljubljenih nesebicno daju energiju jedno drugom u trenucima kada se radja ljubav. Ali, sto se vise ulazi u tu vezu, onda oni pocinju da konstantno traze potvrde te ljubavi, a time i energiju, od druge strane. U tim trenucima oni prekidaju dotok energije iz prirode i pocinju da ovise samo od partnera. Medjutim, partner ne moze dati dovoljno energije i onda ljubavnici padaju natrag u svoje Kontrolne drame i pocinju da kontroliraju jedno drugo. Dakle, pocinje borba za energiju.”

“Mislis li da se to upravo odigralo izmedju Marjorie i mene?”, upitao sam.

“Prosudi sam. Ali, to nije sve. Problem zbilja zapocinje jos u porodici. Jos tada mi nismo u sebi integrirali energiju suprotnog pola.”

“Ne razumijem.”

“U mom slucaju, ja nisam integrirala svoju musku energiju. A u tvom, ti nemas zensku stranu. I to je razlog sto bivamo ovisni o suprotnom polu. Mi smo ne-kompletne osobe. Kao slovo C. Da bi bili kompletni, da bi postali slovo O, potrebne su dvije osobe: muska i zenska. Zbot toga nas i privlaci suprotni

pol. Problem je sto ta kompletna osoba se zapravo sastoji od dva ljudska bica, dvije glave, dva uma, dva ega. I svako bice zeli da kontrolira tu kompletnu osobu. I tu pocinje borba za energiju i nametanje svoga liderstva. Najcesce je muskarac bio taj koji je bio vodja. Ali, ovo vrijeme nosi i nove stavove: ljudi ne zele da sluze toj kompletnoj osobi.”

“Znaci li da vise nema romanse?”

“Ne. Ali, prvo moramo razviti osobu koja u sebi ima ima i zensku i musku energiju, dobiti slovo O. Slijedeci korak je da se povezemo sa izvorom kosmicke energije. I kada se onda spojimo sa drugom kompletnom osobom, kreiramo super-bice. To bice se vise ne vraca unatrag u svojoj evoluciji. Naprotiv.

U skromnom motelu rekapituliram osmu *Zivotnu istinu* sa Karlom. “Reci mi sta si naucio o njoj dosada?”, pita me.

“Osma *Zivotna istina* govori o relaciji prema drugim osobama, djeci i odraslima. Imenuju se Kontrolne drame i prekida s njima na nacin da se drugim ljudima salje energija.”

“I ne samo to. Ako smo dovoljno pazljivi u kontaktu sa drugim ljudima, onda od njih dobijamo odgovore na nasa pitanja. Svi ljudi koje sretnemo imaju poruku za nas. U suprotnom, ne bi se sreli s njima. Dobijajuci zeljene odgovore raste nas energetski nivo. Osma *Zivotna istina* zavrшава sa rezultatima kada citava grupa svjesno dijeli energiju i podize medjusobni nivo clanova grupe. Tada se individualne energije spajaju i formiraju kolektivnu. Grupa postaje jedno tijelo. Svako u grupi zna kada treba da govori i kako da doprinese evoluciji ideja o kojima se raspravlja. Jednostavno, svi dizu energetski nivo drugima i istina postaje lakse dostupna. A sada se spremi, moramo krenuti dalje.”

“Gdje idemo?”

“Tridesetak kilometara odavde. Cula sam da je kardinal Sebastijan saznao gdje se krije deveta *Zivotna istina*.”

“Gdje?”

“To je jedno arheolosko nalaziste o kome se malo zna. Zove se Nebeski hramovi. Obavijeno je potpunom tajnoscu. Tu se nalazi nekoliko nivoa drevnih hramova, medju kojima se nivoi Maja, a iznad njih Inka. Obje ove kulture su vjerovale da je ova lokacija izuzetna.”

Putovali smo dublje u djunglu, prema Amazonu. Na putu smo vidjeli osobu koja nam je mahala da stanemo. I tada sam prepoznao Wayne Dobson-a, moga prijatelja iz aviona. "Mislio sam da si zatvoren ili ranjen", bilo je prvo sto sam rekao.

Nakon sto smo razmijenili svoje storije o nedavnim dogadjajima, Dobson je rekao da je uspio doci do dijela rukopisa o devetoj *Zivotnoj istini*. Mi smo ostali bez rijeci.

"O cemu govori tekst?", pitali smo.

"Deveta *Zivotna istina* objasnjava kako ce se ljudska kultura promijeniti u slijedecem milenijumu kao rezultat svjesne evolucije. Ona opisuje znacajnu promjenu u nacinu zivljenja. Na primjer, Rukopis predvidja da ce ljudi dobrovoljnu reducirati populaciju. Na taj nacin cemo zivjeti na predivnoj Planeti. Planski ce se pustiti da sume rastu i postanu zrele kako bi podigle energetski nivo ljudima i citavoj Planeti. Sredinom treceg milenijuma ljudi ce u prosjeku zivjeti u blizini suma starih petsto godina i sa prelijepim bastama oko kuca. Zahvaljujuci vrlo naprednoj tehnologiji, sve ce biti automatizirano, svima ce biti osiguran pristup hrani, odjeci, putovanjima. Sve nase potrebe ce biti pokriveno bez potrebe za novcem. Ipak, drustvo se nece karakterizirati lijenoscju i besciljoscju. Zahvaljujuci individualnoj intuiciji ljudi ce tacno znatii sta trebaju raditi i svoje zivotne misije ce harmonичno uklapati u ciljeve drugih. Zelja za dominacijom ce biti potpuno potisnuta. Zamislite sta ce se desavati kada se dvoje ljudi sreće po prvi put. Oni ce osmotriti energetsko polje jedno drugom. Razmijenice zivotne price. Otkrice se poruke jednog za drugo. Nakon toga, svako ce nastaviti svojim putem, ali obogacen za novo iskustvo, znanje, putokazom. Vibrirace na visem nivou. I tokom narednih susreta moci ce drugima dati vise."

Fokusirali smo se na Wayne Dobson-a. Nase pozitivne vibracije su mu omogucavale da misli formulira jasnije. Kada je završio, pokazao nam je kopiju Rukopisa. Deveta *Zivotna istina* je odjedamput prekinuta na dvadesetoj stranici . Ocito, bilo je jos. I to sada treba pronaci i zastititi. Odlucili smo da idemo dalje, prema Nebeskim hramovima.

Nekoliko kilometara dalje zaustavila nas je vojna patrola. Rekli smo da idemo da se nadujemo sa kardinalom Sebastijanom. “Zasto?”, pitali su. “Zbor devete *Zivotne istine*”, dobili su odgovor.

Nakon obavljene radio-veze dobili smo pratnju. Ubrzo smo se sreli sa kardinalom. Razgovor je vodio otac Sanchez, nekada kardinalov student.

“Trebam s tobom razgovarati”, započeo je Sanchez.

“O čemu?”

“O devetoj *Zivotnoj istini*.”

“Nema se o tome šta pričati. Ona nikada neće biti nadjena.”

“Mi znamo da si je ti već pronasao.”

Sebastijanove zjenice su se proširile.

“Ja neću dozvoliti da se distribuira ova *Zivotna istina*. Jer, to nije tačno o čemu ona govori.”

“Kako znaš da nije? Dozvoli mi da je procitam.”

Sebastijanovo lice je omeksalo. “Ti si nekada mislio da ja uvijek donosim prave odluke.”

“Znam. Ti si bio moj mentor, moja inspiracija. I zaštitnik moje svećeničke Misije.”

“Postovao si me, oče Sanchez, sve dok Rukopis nije otkriven. Ne vidis li kako je on poguban? Ja ne mogu dozvoliti da ove ideje unište sve ono o čemu Crkva propovijeda.”

U sobu je usao vojnik i sapnuo nešto kardinalu, koji je onda izašao.

Sanchez se obratio vojniku. “Šta se događa? Nešto u vezi Rukopisa?”

“Šta vi znate o Rukopisa?”, upitao je vojnik.

“Mi ga želimo zaštititi”, odgovorio je otac Sanchez.

“I ja isto”, izustio je vojnik.

Zacula se pucnjava.

“Neko je upao u kardinalove prostorije i ukrao kopiju devete *Zivotne istine*”, nastavio je vojnik.

“Moramo mu pomoći. Rukopis je važan za cijav svijet”, Sanchez je bio odlučan.

Nesto kasnije kardinal Sebastijan se vratio u nasu prostoriju.

“Ti ne mozes zaustaviti istinu”, Sanchez se obratio kardinalu. “Ljudi je imaju pravo znati.”

“Ovaj Rukopis je u protivnosti sa Biblijom. On ne moze biti tacan.”

“Da li on stvarno protivrjeci Bibliji, ili daje pravo objasnjenje stavova iz nasih sveta knjiga?”, Sanchez je nastavljao.

“Mi znamo sta Rukopis znaci. Znamo to vec stoljecima. Zar si zaboravio svoje godine studija?”

“Nisam. Ali sam isto tako svjestan da *Zivotne istine* razvijaju nasu duhovnost...”

“Prema kome? Ko je napisao taj Rukopis? Neke paganske Maje koje su nekako naucile da govore Aramajskim jezikom? Sta su ti ljudi znali? Oni su vjerovali u magicka mjesta i misterioznu energiju. Oni su bili primitivni. Rusevine gdje je deveta *Zivotna istina* nadjena se zove Nebeski hramovi. Sta je kultura Maja mogla znati o nebu? Da li je njihova kultura prezivjela? Niko ne zna sta im se desilo. Nestali su bez traga. I ti hoces da je vjerujem u njihov Rukopis? Ovaj dokument zvuci kao da ljudi kontroliraju svoju sudbinu. Ali, to nije istina. Bog je taj koji ima kontrolu. Jedini izbor pred covjekom je da li ce prihvatiti vjerovanje u nase svete knjige i na taj nacin ce biti spasen.”

“Ali, oce Sebastijan, razmisli sta spasenje zapravo znaci. Rukopis nam upravo pokazuje proces kako postajemo vise spiritualni, spojeni sa izvorom energije i spaseni.”

Kardinal je zanijekao glavom. “Pa ti nisi ni vidio devetu *Zivotnu istinu*.”

“Jesam, procitao sam njen dio”, iznenadio ga je Sanchez.

“Sta? Kako?”

“Kardinal Sebastijan, ljudi zele da se posljednja *Zivotna istina* objavi. Ona daje puni smisao svim ostalim. Ona nam pokazuje sudbinu i sta je to spiritualna svijest.”

“Mi znamo sta je to spiritualnost.”

“Da li? Mislim da ne. Proveli smo stoljeca pricajuci o tome, zamisljajuci. Ali, to je uvijek bilo nesto abstraktno, nesto u sta smo vjerovali intelektualno. A rukopis opisuje inspiraciju koja dolazi kada istinski volimo druge i kada evoluiramo nase zivote.”

U tom momentu u sobu ulazi oficir. “Kroz prozor mozete vidjeti osobu koja je ukrala devetu *Zivotnu istinu* i koja sada bjezi odavde.”

Svi smo prisli prozoru. Stotinjak metara dalje muskarac je trcao prema sumi. "Pa to je Wil", uskliknuo sam.

"Dajte mi naredjenje da pucamo, jer ce ga kasnije biti tesko naci", trazio je oficir od kardinala.

Sanchez je prisao kardinalu. "U ime Boga, vi ne mozete pociniti ovo umorstvo! Oce Sebastijan, vjerujte mi, Rukopis nece erodirati sve ono sto ste izgradili. Nemojte ubiti ovog covjeka."

"Da tebi vjerujem?" sjeo je za sto. "Necemo nikoga ubiti. Recite trupama da ga uhvate zivog."

"Hvala, napravili ste dobar izbor."

"Da ga ne ubijem, da. Ali, necu promijeniti svoje misjenje. Ovaj Rukopis je prokletstvo. On hoce da potpuno potcijeni Crkveno duhovno vodjstvo. On uci da ljudi kontroliraju svoju duhovnu sudbinu... U ovom momentu hiljade vojnika dolaze. I vise nije vazno sta vas sacica radi. Deveta *Zivotna istina* nece napustiti Peru! A sad izlazite iz moje sobe!"

Izletjeli smo, usli u dzip i uputili se planinskom cestom. Slozili smo se da moramo pronaci Wil-a. I skupa zakljucili da je vjerovatno otisao prema Nebeskim hramovima.

"Sta znas o ovim rusevinama?" upitao sam oca Sanchez-a.

"Izgradile su ih dvije razlicite civilizacije. Prvo su Maje imale vrlo naprednu kulturu u ovim krajevima, iako je glavnina njihove civilizacije bila u Srednjoj Americi. Misteriozno, svi znakovi o njihovom prisustvu su nestali oko 600. godine prije nove ere. Nakon njih su Inke razvile svoju civilizaciju na istom lokalitetu."

"Sta mislis sta se desilo sa Majama?"

"Ne znam", odgovorio je.

"Sta jos znas o devetoj *Zivotnoj istini*?"

"Rukopis u njoj pojasnjava religije. Kaze da sve religije pokusavaju da otkriju odnos sa visim izvorom. Takodje, one govore o percepciji Boga koja nas ispunjava. Medjutim, religije su postale korumpirane kada su njihovi lideri poceli objasnjavati Bozje poruke, umjesto da pokazu ljudima kako da se spoje sa izvorom iznutra."

Ubrzo smo stigli do rusevina. Tri velike piramidalne strukture su se isticale u pozadini. "Pogledajte tamo!" povikao je Sanchez.

Usamljena figura je sjedila ispred jedna od piramida. Kada joj smo se priblizili prepoznali smo Wil-a. Izgledao je nabijen energijom. Sjedio je prekriznih nogu. "Sta radi?, upitao sam Sancheza.

"Deveta", odgovorio je. "Deveta *Zivotna istina* otkriva nasu ultimativnu sudbinu. Ona cinu sve kristalno jasnim. Ona podvlaci da su ljudi vrhunac evolucije zivota na Zemlji. Govori o tome da razvojem vrsta dolazi do visih stanja vibracija. A sada mi mozemo svjesno povisiti nas energetski nivo. Sa visom vibracijom pocece se desavati izvanredne stvari. Citave grupe ljudi, kada dostignu odredjeni nivo, ce odjednom postati nevidljivi drugim ljudima koji jos vibriraju na nizem nivou. Sama grupa ce osjecati da su jos uvijek prisutni, samo da su nekako laksii."

Dok je to govorio mogao sam primjetiti promjene na ocu Sanchez-u. Njegovo tijelo je preuzimalo karakteristike njegovog energetskog polja. Jos uvijek sam vidio njegov oblik i konture, ali misici kao da su se gubili. Izgleda da je postajao cisto svijetlo, koje zraci iznutra. Pogledao sam prema Wil-u. Isto se desavalo i s njim. Nastavio sam posmatrati okolo. Ista stvar se ponavljala i sa piramidama, sumom, kamenom ispod mojih nogu, mojim rukama. Osjecao sam samo ljepotu koja se sirila svuda oko mene.

"Kada ljudi pocnu da dizu svoju vibraciju na nivo na kome nas drugi ne mogu vidjeti, to ce biti znak da prelazimo barijeru izmedju dva svijeta: svijeta zivih i onog svijeta u koji odlazimo nakon smrti, odnosno u kome se nalazimo prije rođenja. Rukopis kaze", Wil je govorio prilazeci nam, "da ce vecina ljudi dostici ovaj nivo vibracije tokom treceg milenijuma i to u grupama. Medjutim, neke kulture su u historiji vec dostizale ovaj nivo vibracije. Medju njima su i Maje koje su presli ovu barijeru zajedno."

Nas dozivljaj je iznenada prekinut. Zaculi smo zveket oruzja i glasove nekoliko desetina vojnika. Usli su u arheolosko nalaziste i kretali se prema sredini. Medjutim, kao da nas nisu primjecivali. Bili su desetak metara s nase lijeve strane i niko nas jos nije pogledao.

“Ne mogu nas vidjeti!, uskliknuo je Sanchez. “Mi vibriramo visoko za njih!”

U tom momentu je dosla druga grupa vojnika vodeci vezanu dvojicu ljudi. To su bili Phil i Wayne Dobson. Iznenada, kao da mi se energetski nivo jako spustio. “Cekaj! Ne gubi energiju!” povikao mi je Wil.

Posao je prema meni. Jos mi je nesto govorio, ali njegove rijeci nisam vise mogao razaznati. Postao sam svjestan da gubim fokus. Njegov lik je postao mutan. Ubrzo nisam vidio ni njega ni oca Sancheza. Bilo mi je jasno da strah spusta energetski nivo. Nisam vise mislio na ljepotu, spojenost sa izvorom energije ili na ljubav. Onda sam zacuo viku vojnickih glasova koji su se kretali prema meni...

Sedam dana ispitivanja u vojnoj kasarni pored aerodroma u Limi. Na sva pitanja sam odgovarao da sam americki turista koji je iz znatizelje zelio saznati vise o Rukopisu. Dan prije nego sam pusten, u dvoristu sam sreo oca Carl-a. Rekao mi je da su sve kopije rukopisa oduzete.

“Strategija Vlade je da unisti svaki pisani trag o Rukopisu. A nakon toga ce cijelu aferu proglasiti velikom izmislijotinom. Svi koji su umijesani bice diskreditirani.”

“Wayne je imao nekoliko kopija u Sjedinjenim Drzavama. I Ronda mi je rekla da ima kopiju”, bio sam uporan.

“Sve su vec zaplijenjene”, obeshrabrio me je Carl. “Njihovi agenti su posvuda. Pisani dokumenti ce biti zauvijek izgubljeni. Znas li sta to znaci?”

Nisam nista odgovorio.

“To znaci da svako od nas mora da se sjeti tacno svega sto je pisalo u Rukopisu. Mi moramo siriti ove poruke. I kako ih ljudi budu osjecali i prozivljavali moraju ih prenositi dalje. Spajanje sa energetskim izvorom je nesto sto ljudska civilizacija ne smije ispustiti. U suprotnom, citava ljudska rasa ce se vratiti svakodnevnoj borbi za energiju, eksploataciji planete i na taj nacin necemo moci opstati.”

Primjetio sam da se dvojica oficira priblizavaju. “I jos nesto”, rekao je Carl. “Sta?”

“Tebe ce pustiti. Vjerovatno ces ti biti jedini koji ce se morati pobrinuti da ideje Rukopisa prezive.”

Deseta !? (15)

Nebeska prorocanstva James Redfield-a ostavila su dubokog traga u zivotima miliona ljudi. Nekako se tiho usetao u nase zivote sa svojim spiritualnim stivom. Njegove *Zivotne istine* su toliko upečatljive da ih pamtimo godinama. Moj prvi susret sa njegovim knjigama bio je prije pocetka pisanja prvog toma "Alternativne historije". Znao sam da cu mu se vratiti, ali nisam bio siguran kada.

I kao sto to njegov Rukopis najavljuje, javljaju nam se putokazi, odnosno "koincidencije" koje nas vode cilju.

Izmedju moja dva putovanja u Svijet Maja, onog u avgustu 2003. kada sam posjetio Gvatemalu i Honduras i ovog u Meksiko koje slijedi za petnaestak dana, javila mi se zelja da ukljucim Nebeska prorocanstva u "Alternativnu historiju". Nimalo slucajno. Trebao sam odgovor na nekoliko pitanja koja su mi se nametala dok sam se nalazio na vrhovima piramida i hramova.

Prva misterija je bila kolektivni nestanak Maja oko 900. godine nase ere. Druga se odnosila na medjuplanetarna putovanja Maja. Treca na ranije civilizacije u Peruu, prije Inka. Cetvrto pitanje je koliko su vjerodostojne tvrdnje historicara i arheologa da su Maje nastavile razvoj svoje civilizacije i nakon 900. godine nase ere u podrucju Yukatan-a gdje su nastali velicanstveni gradovi kao Chichen itza i Uhmaj, a koji zvanicno pripadaju Postklasicnom periodu (dakle od 900 – 1.500 g.n.e.).

Valjda sam vremenom bio zaboravio da Rukopis u svojim *Zivotnim istinama* pominje da su se Maje nalazile i u Peruu prije 2.600 godina, a ne samo u Srednjoj Americi. Ta tvrdnja se ne pominje u zvanicnoj historiografiji. Medjutim, simbolika, pismo, gradjevine, "Bozanstva", putevi, sve ono sto sam vidio tokom svog lanjskog boravka u Peruu upucuje na ispravnost takve tvrdnje.

Nadalje, Nebesko prorocanstvo vrlo plasticno opisuje kako se podizanjem vibracije i spajanjem sa energetskim izvorom, grupa ljudi moze pomaknuti u

visu dimenziju. Kroz dugogodišnje spiritualne vježbe nema sumnje da su Maje omogućile prosvjetljenom dijelu svoje civilizacije da ih prati ... dok su ih oni sa periferije mogli samo ispratiti pogledom. A nama je ostalo da nagadjamo zasto je doslo do iznenadnog nestanka citave civilizacije sa lica Zemlje.

I kao sto to obicno biva kada se susretne sa necim sto nauka, zasnovana na limitiranim culima, ne moze da objasni, onda se pribjegava oprobanoj metodi. Javnost se uvjerava da zapravo "misterioznog" prekida civilizacije i nije bilo. Zato tvrde da nakon Klasicnog perioda slijedi Postklasicni period Maja koji je znacio korak naprijed u nekim oblastima (grajevinarstvo, na primjer). Osjecam da tu nesto ne stima i zato se idem uvjeriti sta je to.

Oko izbora tema za "Alternativnu historiju" se nikada nisam brinuo. One su same dolazile u logicnom slijedu. I uklapale se u unaprijed zadani mozaik. Ako se fokusiramo na pitanja na koja zelimo odgovor, ko incidencije ce se poceti desavati. Moramo samo da budemo otvoreni i da ih slijedimo. Odgovore nekad nose prijatelji, novi poznanici, emisija na TV-u, putokaz na auto putu ili ptica koja leti u odredjenom smjeru. Zbilja, svako zivo bice koje nam se nadje na zivotnom putu ima neku puruku za nas. I mi za njih. U suprotnom, ne bi imali razloga da ih srećemo.

Danas sam razgovarao sa svojom susjedom, Micky. Kaze:"Kada se pokusam pribliziti svojim prijateljicama, one odmah zauzimaju odbrambeni stav. Misle da cu traziti neku korist."

To je bio razlog vise da nastavim sa slijedecom knjigom James Redfield-a koja je nastavak na njegovo "Nebesko prorocanstvo" i prvih devet *Zivotnih istina*. Napisana 1996. nosi naslov "The Tenth Insight". Ovo "insight" se moze prevesti kao proces kada se pronikne u nesto vazno. Ja sam to slobodno prevodio kao *Zivotna istina*, a ne kao "proniknuce". Nekako mi bolje zvuci.

Slijedi moja slobodna interpretacija knjige opisana u prvom licu jednine. (Jer, nije bitno kome se desavaju ovi doživljaji, vec koliko mozemo sebe prepoznati u njima.)

Nakon dolaska u Houston iz Perua, nekoliko sedmica se nije desavalo gotovo nista. Kao da je sve stalo. I kao da su se koincidencije prestale dogadjati. Ili je dinamika kojom se sve zbivalo bila previse za mene pa mi je bilo potrebno vrijeme da sve sjedne na svoje mjesto.

Onda, jednog dana, dobijam poruku od Rondinog prijatelja sa posla. Kaze da se nije javila vec mjesec dana i niko ne zna gdje je. Razlog sto su mene zvali je njeno pismo koje im je ostavila prije polaska u kome pominje i moje ime.

Zadnji put sam vidio Rondu na Houston-skomb aerodromu kada mi je rekla o postojanju Rukopisa. Ona je u stvari i pokrenula moj interes. Po dolasku iz Perua napisao sam joj pismo u kome sam ukratko opisao svoje iskustvo sa svih devet *Zivotnih istina*. Ona mi se nakon toga javila i ostavila poruku na telefonskoj sekretarici. Rekla je da ide u americki Nacionalni park na Appalachi planine. I jos je pomenula desetu *Zivotnu istinu*.

Naravno, sada mi je bilo zao sto joj se odmah nisam javio. Mozda bih je uhvatio prije njenog polaska i saznao nesto vise. Ovako, ponovo moram sam da istrazujem iz pocetka.

Spakirao sam najnuznije stvari i vrecu za spavanje i krenuo svojim crnim Ford Explorer-om prema planinskom lancu u americkoj drzavi Virginia. Mislio sam se krajnje je vrijeme da imam koristi od ovog pogona na cetiri tocka. Dosada sam ga koristio samo na auto putevima Texas-a.

Na ulazu u Nacionalni park je restoran. Nakon duge voznje izasao sam da se protegnem. Usao sam u poluprazni restoran. U sredini prostorije, sam za stolom, sjedio je pedesetogodisnjak, crnokos, tamnije puti. Pogled nam se susreo za momenat. Nasmijesio se i kimnuo glavom. Ja sam mu ljubazno uzvratio.

Sjeo sam sa svoj stol i gledao sta da narucim. U tom momentu se onaj pedesetogodisnjak dize, upucuje mi jos jedan ljubazan pogled i polazi ka

zadnjem izlazu. Govorim sebi: “On ima neku poruku za tebe. Moras govoriti sa njim.”

Dizem se i ja sa stola, govorim konobarici da cu se vratiti za minut. Izlazim. Onaj covjek je prepakiravao stvari u gepeku. Prilazim mu. Nasmijesio mi se. “Jeste li ovdje da uzivate u Nacionalnom parku?” zapocinje razgovor.

“Trazim prijateljicu”, odgovorio sam. “I imam neki osjecaj da mi vi mozete pomoci.”

Klimnuo je glavom. Vrlo pazljivo je studirao obode moga tijela. Prisao je blize i predstavio se. “Zovem se David Lone Eagle. Ja sam direktni potomak Indijanaca koji su naseljavali ovu dolinu. Sada mi recite kako vam se zove prijateljica?”

“Ronda Billings”, odgovorio sam.

Pauzirao je, duboko me pogledao. I onda mi se javila slika da ga znam iz nekog drugog vremena. Kao bljesak sam vidio njegovu sliku kao mladog indijanskog ratnika sa ratnim bojama na licu.

“Imali ste dobar instinkt”, napokon je progovorio. “Cuo sam za nju.”

“Ja sam zabrinut za nju. Niko nije nista cuo vec mjesec dana. I plus toga trebam pricati sa njom.”

“O desetoj *Zivotnoj istini*?”, upitao je, smijeseci se.

“Kako znate?”

“Samo nagadjam. Dosta ljudi koji dolaze ovdje nisu samo zbog ljepote sume. Oni tragaju za *Zivotnim istinama*. Oni misle da je deseta negdje ovdje. Nekolicina cak tvrdi da znaju o cemu ona govori.”

“Gdje je Ronda?”, fokusirao sam se.

“U sumi”, pokazao je prstom prema istoku. “Nisam je nikad sreo, ali sam jednom prilikom cuo u restoranu da je spominju i lokaciju na kojoj se nalazi.”

“Sta mislite gdje je otisla?”

“Vjerovatno prema Sipsej kanjonu. Tamo je pronadjena jedna od *kapija*.”

“*Kapija*?”, ovo je bilo nesto novo za mene.

“Da, *kapija izmedju dimenzija*”.

“Ko jos zna za njih”, u glavi su mi se ponovo vrtjele slike iz Perua.

“Samo par ljudi. Zasad je to vise kao intuicija. Vecina ljudi koji tragaju za desetom *Zivotnom istinom* govore da su koincidencijama dovedeni ovdje. Oni su istinski zivjeli prema devet *Zivotnih istina* i onda se pozalili da su koincidencije jednostavno prestale da se desavaju. Zato su dosli ovdje. Cini se

da je potrebno jedno generalno objašnjenje iz više dimenzije koje će nam pomoći da shvatimo prvih devet *Zivotnih istina*: od pojavljivanja misterioznih koincidencija, preko rastuće spiritualne svijesti na Zemlji, do fizičkog nestanka koje se opisuje u devetoj *Zivotnoj istini*.

“Kako vi znate za sve ovo?” upitao sam.

“Moji predaci su živjeli u ovom sumama nekoliko hiljada godina. Oni su vjerovali da su one svete i da se nalaze na pola puta između Gornjeg svijeta i Srednjeg nivoa na Zemlji. Oni su odlazili u sumu na svojim hodocascima, tražeci specijalne darove, medicinu, odgovore na pitanja o svojim životnim misijama. Moj djed mi je govorio o samanima koji su učili ljude da hodaju sumom dok ne sretnu zivotinje koje bi im ukazale na znak. Onda bi pratili te znakove dok ne bi dosli do *kapije*. Ako bi oni bili u duševno čistom stanju i oslobođeni nizih emocija, njima bi bio dozvoljen prolaz kroz *kapiju*. Zatim bi sreli svoje predake i tamo bi postajali svjesti njihovih znanja i vizija svijeta.”

Zastao je na trenutak. “Naravno, to se sve okončalo sa dolaskom bijelog čovjeka. Moj djed se više nije sjećao kako doći do *kapije*, a nažalost ni ja. Trebamo krenuti ispočetka, kao i svi drugi.”

“I ti tražiš za desetom *Zivotnom istinom*?”

“Naravno... naravno!”

“Da li je ovaj Park sada pod državnom zaštitom?”

“Samo polovina, ali političari stalno prijetu da će i to prodati i dozvoliti gradnju.”

“A šta je sa drugom polovinom?”

“Dugo vremena je bila u vlasništvu malih posjednika, ali to se promijenilo. Jedna strana kompanija otkupljuje parcele nudeći visoke sume novca.”

“Cuj, nešto se čudno desava zadnjih par sedmica. Osiguranje Nacionalnog parka je kompletno zatvorilo istočni dio sume i ne dozvoljava prolaz nikome. A iz tog pravca se može čuti neka buka”, nastavljao je svoju priču David.

“Kakva buka?”

“Neka vrst rezonancije. Vecina ljudi je i ne može čuti. Ali, osjećam da nešto nije u redu.”

Iznenada, David je krenuo prema autu.

“Mogu li poci s tobom?” upitao sam.

“Ne.” odgovorio je brzo. “Svaka osoba treba sama da iskusi dolinu i sumu. Više ti ne mogu pomoći. Ja trebam tražiti svoju vlastitu viziju.”

Objasnio mi je kako da pronadjem Sipsej kanjon.

“Svoju prijateljicu ćeš pronaći”, rekao mi je “ali moraš doci nivo svoje energije na visji nivo. U sumi su specifične lokacije koje ti mogu pomoći.”

“Kapije?” upitao sam.

“Da. Tamo ćeš naći i sadržaj desete *Zivotne istine*. Ali, da bi pronašao ova mjesta moraš razumjeti stvarnu prirodu svoje intuicije i kako da održavaš svoje mentalne slike. Također posmatraj životinje i onda ćeš postati svjestan šta zapravo tražiš u ovoj dolini. Ali, budi oprezan. Nemoj da te osiguranje pronađe.”

Preko jednog prevoja sam usao u sumu. Daleko ispod mene je bila cesta sa dvoje patrolnih kola. U početku sam slijedio upute koje sam dobio od David-a. Prva noc, vreća za spavanje. Slijedeće jutro sam nastavio s hodanjem razmišljajući kojim putem dalje. Tada sam vidio borovnice u podnožju ogromnog stabla. Zastao sam, napravio pauzu. Pred ocima mi se ukazala slika jezera i vodopada. Tu sliku je razbio neugodan zvuk visoke frekvencije. Nisam mogao odgonetnuti iz kog pravca dolazi. A nisam bio siguran ni u kom smjeru bih trebao nastaviti.

Tada sam začuo sum u obližnjem grmu. Zec. Hitrim skokom je krenuo prema sjeveru. I onda stao. Kao da nešto osluškuje. Ili, pak, meni daje dovoljno vremena da ga registriram. Onda je u nekoliko skokova zasao dublje u sumu.

To je bio znak koji sam tražio. Posao sam prema sjeveru. Ubrzo došao do guste sume, ali nisam odustajao. To se pokazalo ispravnim, jer sam ubrzo našao na stazicu. Sunce se probijalo kroz krosnje drveća. Ponovo mi se ukazala slika jezera i vodopada. Ovog puta sam imao osjećaj da me neko čeka kod tog jezera. Nastavlja sam sa pjesacenjem. Sa vrha drveta je uzletila sova, napravila nekoliko krugova i odletjela dalje. Ovaj put sam slijedio njenu putanju.

Nakon nekoliko kilometara hoda dosao sam do onog jezera koje mi se ukazivalo. Samo sto je bilo mnogo veće i ljepše. Sjeo sam da se odmorim. Osjetio sam da mi neko prilazi s leđa. Na moje iznenađenje to je bio Wil. Potapsao me, i široko se nasmijesio. Ruke i lice su mu izgledali kao da su osvijetljeni iznutra.

“Znao sam da ćeš doći. Čekao sam te.”

“Ne mogu vjerovati da si ovdje”, zaustio sam. “Šta se desilo kada si nestao u Peru?”

“Reci ti sve, ali prvo mi reci šta je tebe dovelo ovdje?”

Ispricao sam mu o Rondi i David-u.

“David ti je rekao da deseta *Zivotna istina* govori o razumijevanju spiritualne renesanse na Zemlji... sa pogledom iz druge dimenzije? I o pravoj prirodi naše intuicije?”

“Da. Je li u pravu?” upitno sam se okrenuo ka Wil-u.

“Reci mi šta si iskusio po dolasku u sumu?”

“Počeo sam da vidim slike. Neke pripadaju historijskim vremenima, a neke vizijama ovog jezera. Čak sam i predosjetio da će me neko čekati ovdje, ali nisam znao da ćeš to biti ti.”

“Znači vidio si svoju potencijalnu budućnost?”

“Klimnuo sam glavom, ali nesigurno.

“Prvi dio desete *Zivotne istine* govori, kao što ti je i David rekao, o shvaćanju naše intuicije. Nakon savladanih prvih devet *Zivotnih istina*, postajemo familijarni sa fenomenom intuicije. Sjeti se da si i u Peru imao intuiciju, odnosno mentalne slike nekih događaja koji će ti se dogoditi. I da su te upravo te slike vodile ka Nebeskim hramovima. Ovdje, u ovoj dolini i sumi se desavaju iste stvari. Da si zanemario te slike nikada se ne bi ponovo sreli. Međutim, ti si ih uzeo ozbiljno. Fokusirao se na njih; prizivao ih.”

Pogled u drugu dimenziju (16)

Posto Wil-a nisam vidio od Perua upitao sam ga šta se s njim desavalo onog dana u Nebeskim hramovima.

“Ja sam se nasao u drugoj dimenziji”, započeo je “koju nazivam dimenzijom poslije zivota. Uspio sam da održim svoj energetski nivo i kada ste se vi preplasili i izgubili vibraciju. Nasao sam se u svijetu nevjerovatne ljepote i jasnih formi. Nalazio sam se na istom mjestu kao i vi, ali opet, sve je bilo drugacije. Okolina je bila obasjana. Dugo sam se kretao po ovom carobnom svijetu, vibrirao sve više i više. Onda sam otkrio nevjerovatnu stvar. Mogao sam da se krecem bilo gdje na Planeti samo uz pomoc svoje volje, zamisljajući destinaciju u svom umu. Zatim sam i putovao gdje god sam želio...

...Nakon toga sam uocio još jednu sposobnost. Mogao sam se kretati i izvan ove Planete, u svijet čistih ideja. Tamo sam mogao kreirati bilo šta zamisljajući slike. Stvarao sam oceane, planine, ljude koji bi se ponasali kako ja želim, i razne druge stvari. I sve je to izgledalo stvarno, isto kao na Zemlji...

... Ali, na kraju, sam shvatio da me tako kreiran svijet ne ispunjava unutaršnjom satisfakcijom. Onda sam odlucio da se krecem dalje u drugoj dimenziji gdje sam mogao vidjeti druge duse. S njima sam razgovarao i mogao sam da povremeno hvatam njihove misli i znanje.”

“Da li su ti oni pokazali desetu *Zivotnu istinu*?” upitao sam.

“Ne, deseta nije nikada napisana.”

“Sta, zar ona nije dio originalnog Rukopisa?”

“Ne.”

“Da li ona uopce postoji?” nastavljao sam, iznenadjen.

“O, da, postoji. Ali ne u Zemaljskoj dimenziji. Ova *Zivotna istina* još nije stigla na materijalni nivo. To znanje postoji samo u drugoj dimenziji. Tek kada dovoljno ljudi na Zemlji intuitivno prihvati ovo znanje, onda će biti zapisana. Taj proces se događao i sa prvih devet *Zivotnih istina*. U stvari to se desavalo i sa svim ostalim “svetim knjigama” i spiritualnim tekstovima. Informacije uvijek prvo postoje u drugoj dimenziji i tek kada se jasno osjete u materijalistickoj dimenziji, onda se i zapisuju. Zato se cesto cuje da su ova znanja inspirisana “bozanskim nadahnućem.”

“Pa zasto toliko dugo treba da se prihvati deseta *Zivotna istina*?”

“Razlog je u strahu koji postoji u nasoj civilizaciji. Stvorena je barijera u transformaciji materijalne stvarnosti prema spiritualnom pogledu na svijetu.”

“Misliš li da je sazrijelo vrijeme za desetu *Zivotnu istinu*?”

“Jeste, njeni dijelovi dolaze dio po dio, sirom svijeta. Ali je mora prihvatiti dovoljno ljudi kako bi se prevladala barijera straha.”

“Znas li o cemu još govori deseta *Zivotna istina*?”

“Znam. Govori o tome da trebamo shvatiti odnos između fizickog zivota i

druge dimenzije, one poslije zivota. Mi ujedinjujemo obje dimenzije i ispunjavamo svoju historijsku zadacu. Ali, ona tvrdi da ce strah stvoriti jaku opoziciju ovom procesu. Uz pomoc straha i buducih novih tehnologija ce se nastojati onemoguciti covjekova evolucija.”

(U glavi mi se vrzmaju proklamacije o “Novom svjetskom poretku”, “Globalizaciji”, “terorizmu”, atmosferi straha koje elite namecu na svjetskom planu. More negativne energije se prikuplja u odlucnoj borbi za daljnju manipulaciju covjecanstvom.)

“Reci mi” Wil me upitao, “tvoja prijateljica Ronda je plavusa, sa velikim ocima, atraktivna?”

“Da.”

“Upravo sam vidio njen lik kad sam zatvorio oci.”

“I ja” rekoh iznenadjeno.

“Pokusacemo dobiti informaciju iz druge dimenzije o njenoj lokaciji. Ti, doduse nemas jos dovoljno energije, ali cu ti ja pomoci. Sreca je da je ova suma toliko enrgetski mocna da ce nam dati dovoljno energije da se otisnemo u spiritualnu dimenziju.”

“Jesi li siguran da cu te moci slijediti?” Dok sam postavljao pitanje on je polako nestajao iz mog fokusa.

Wil je dodirnuo dno moje kicme, dajuci mi energiju.

“Zar ne vidis koji je nas smisao sto smo ovdje? Ljudska kultura napokon zapocinje da shvaca zivot poslije zivota i postojanje desete *Zivotne istine*? Mi imamo priliku da zajedno istrazimo drugu dimenziju. Ne mislis li da je to nasa sudbina?”, cuo sam njegov glas.

Potvrdno sam klimnuo glavom. Nekoliko puta sam duboko udahnuo. Wil je ponovo pritisnuo moja ledja. U pocetku se nista nije desilo, a onda, odjedamput, osjetih snazan protok energije koji mi je pokrenuo citavo tijelo.

Kao da sam se kretao velikom brzinom kroz neki tunel od stotinu boja. Bio sam svega svjestan, bez straha, miran; osjecao sam da sam ovdje bio prije. Kada sam se napokon zaustavio, nasao sam se u toplom, bijelom svijetlu. Pogledom sam potrazio Wil-a; bio je lijevo od mene.

“Tu si”, rekao je, smijeseci se. Njegove usne se nisu micale, ali sam jasno mogao cuti njegov glas. Njegovo tielo je izgledalo isto kao i prije, ali je bilo kompletno osvjetljeno iznutra. Posao sam da ga dodirnem. Kada sam ispruzio ruku shvatio sam da i moje tijelo izgleda isto. Dotaknuo sam ga. Nisam mogao proci kroz njegovu energiju, vec sam ga nježno odgurnuo. Wil se smijao.

“Nevjerovatno, zar ne?”

“Ovo je visa vibracija nego kod Nebeskih hramova” rekao sam. “Znas li gdje smo?”

“Ovo je Osmatracko mjesto. Tu se nalaze duse koje docekuje one koji su upravo umrli”, rekao je.

“Mislis li da se nesto desilo Rondi?” slijedilo je moje pitanje.

“Ne mislim. Ali, ima neki drugi razlog zasto smo ovdje.”

Onda sam zapazio kretanje nekih bica u daljini. Priblizavali su se nama. Osam ili deset, nisam siguran. Priblizili su se na petnaestak metara od nas. Iza njih je bilo jos desetak dusa. U sebi sam poceo da osjecam neku vrst sentimenta, nostalgije koja mi je izgledala poznata.

“Znas li ko su ove duse?”, upitao me je Wil sa sirokim osmijehom na licu.

Ponovo sam pogledao prema grupi, osjecajuci neku vrst vezanosti. Znao sam, ali i nisam znao. Gledao sam prema njima i emocionalna veza je postajala sve jaca. Osjecao sam bliskost. Nekako sam bio svjestan da sam prije bio ovdje.

Grupa mi se priblizila. Euforija i prihvacanje na mojoj strani je raslo. Potpuno sam se prepustio.

“Znas li sada?” pitao je Wil.

“Ovo je moja Grupa srodnih dusa, zar ne?” okrenuo sam se prema njemu.

Sa tom recenicom je krenulo more sjecanja. Francuska iz trinaestog stoljeca, manastir. Oko mene grupa svestenika, svi su mi bili bliski, negdje smo isli. Bio sam svjestan da je rijec o Franjevackom redu “Spiritualaca”. Oni su upravo bili ekskomunicirani iz Crkve nakon sto je papa Celestine Peti dao ostavku.

Papa Celestin (“nebeski”)?

“Wil, ja nisam ni znao da su postojale pape pod tim imenom”, okrenuo sam se ponovo prema njemu.

“Nebeski papa je iz konca trinaestog stoljeca”, Wil je potvrdio. “Rusevine u Peruu, gdje je pronadjena deveta *Zivotna istina*, nose njegovo ime otkada su prvi put otkrivene pocetkom 1600-ih godina.”

“Tko su bili Spiritualci?”

“To je grupa svestenika koji su vjerovali da visa svijest moze biti dostignuta ako se vrati zivotu u prirodi. Nebeski papa je podrzavao tu ideju. Cak je neko vrijeme zivio u pecini. Kasnije su ga se rijesili, a sve sekte Spiritualista proglasili gnosticima i ekskomunicirali.”

Nove memorije su mi navirale. Vidio sam dvojicu asketa koji su me vodili u sumu. Tamo su mi pokazale neke stare dokumente za koje su tvrdili da su u velikoj opasnosti da budu izgubljeni zauvijek. Slijedeca scena koju sam vidio je bila mala sobica i plamen svijece uz koju sam prepisivao dokumente i pravio tuce novih kopija. Rijec je bila o starolatinskim prijevodima prvih devet *Zivotnih istina*.

Film se odvijao dalje. Cekam da budem primljen kod kardinala. On odbija da me primi. Ja pravim nove kopije Rukopisa i distribuiram ih. Jedne noci na moja vrata upadaju vojnici i ubrzo me ubijaju. Scena ubistva u jednom od mojih ranijih zivota me sokira.

Duse iz moje grupe mi se priblizavaju i pomazu da se fokusiram. Okrecem se prema Wil-u. On mi glavom potvrđuje da je vidio sve ove slike. Pitam ga zasto je Crkva postupila onako.

“Zato sto se Crkva bojala da postupi prema uutama iz Rukopisa i *Zivotnih istina*. Sa jedne strane Crkvena hijerarhija je zastupala misljenje da treba slijediti primjer Isusa. Ali, s druge strane, su bili u strahu, jer Svete knjige i Rukopis tvrde da se “Bozje kraljevstvo” treba traziti unutar samog sebe. Ako bi pojedinci poceli da spoznaju samog sebe i otkrili besmrtnost duse to bi oslabilo vlast Crkve nad njima i manipulaciju koju su provodili. Ti si stradao, jer si distribucijom Rukopisa radio protiv njihovih interesa. A vrijeme jos nije bilo sazrijelo za provodjenje *Zivotnih istina*.”

Nove slike mi se ukazuju pred ocima. Zivot u osamnaestom stoljecu u Engleskoj, u devetnaestom u Americi, u istim ovim sumama. I moj danasnji.

Prati me osjećaj da nisam uradio dovoljno. Toliko mnogo ljudi koji su imali poruke za mene, a koje nisam slusao. Toliko knjiga koje nisam pročitao. Činilo mi se da sam promasio svoju životnu misiju u ovim životima.

Will se smijesio. “Niko od nas ne slijedi u potpunosti zadatu misiju.” Puzirao je, pa nastavio. “Ono što se pred tobom sada odvija je idealan put koji si trebao proživjeti. Uporedo sa tvojim životom se odvija i projekcija perfektnog života.”

Nisam ga bas u potpunosti shvacao.

“Pa zar ne vidis? Ovo je ključni dio desete *Životne istine*. Mi otkrivamo naše intuicije i osjećaj za našu sudbinu. Sjećamo se naše misije koja nam je zadana prije našeg rođenja. Analiziramo gdje smo odstupili od pravilnog puta kako bi se na njega mogli vratiti. U ranijim životima smo morali prvo umrijeti da bi se pred nasom dušom pokazala životna projekcija i šta smo morali dostići. Sada se to mijenja. Mi se možemo spiritalno probuditi ranije, tokom ovog života.”

Napokon sam shvatio. “To znači da je misija ljudi na Planeti da se sjećaju i da se spiritalno bude.”

“Upravo tako. Mi napokon postajemo svjesni procesa koji je toliko dugo bio nesvjestan. Ljudskim dušama se ukazivala slika njihove misije prije rođenja. Ali se, sa rođenjem, pojavljivala blokada, postajali bi nesvjesni. Jedino što smo imali su bile nejasne intuicije. U prvim danima ljudske historije, jaz između onoga što smo trebali dostići i onoga što bi uradili tokom života bio je preveliki. Sada se ta distanca smanjuje. U skoroj budućnosti ćemo se sjećati svega.”

U tom momentu sam ponovo osjetio prisustvo svoje Grupe duša. Primio sam potvrdne vibracije od njih o svemu onome o čemu mi Wil govori. Sada smo, napokon, mogli drugačije gledati na ljudsku historiju. Ne kao na borbu životinje u nama koja sebično dominira prirodom i prezivljava u “velikom stilu” izgrađujući kompleksnu civilizaciju. Vec kao na ljudsku historiju u kojoj je spiritalni proces duboki, sistematski napor generacija da dodje do svih onih znanja kojih smo bili svjesni u onoj drugoj dimenziji. I da ta znanja učini dostupnim i svjesnim svim bićima na Zemlji.

Iznenada, iz daljine se počeo pojavljivati lik Ronde. Poznate crte lica. Obris njenog tijela, iznutra osvijetljeni... U tom momentu sam začuo onaj neugodni zvuk koji je dopirao iz dubine sume. "Zvuk se cuje u obje dimenzije. Ovo nije dobro", čuo sam Wil-a.

Moj energetski nivo se naglo počeo smanjivati, počeo sam da se gubim. Kroz prsi mi je prostrujao hladni zrak, ispod mene je bio kamen. Znao sam da sam natrag u sumi. Pogledao sam oko sebe. Ovaj put i Wil je bio tu. Odlučili smo da krenemo prema izvoru onog zvuka.

Nekoliko kilometara dublje u sumi začuli smo zvuke. Prema nama se kretala zenska prilika. Nasmijesio sam se. Prepoznao sam Rondu.

"Otkud ti ovdje?" započela je. Trebalo nam je dosta vremena da razmijenimo sve informacije o onome šta nam se desavalo od našeg zadnjeg vidjenja.

Na kraju mi je rekla da me je vidjela u drugoj dimenziji. "I ja sam tebe, ali nisam uspio komunicirati s tobom", rekao sam joj.

Ronda nam je ispricala sve što je znala o eksperimentu koji se odvija u sumi i njenoj potrazi za desetom *Zivotnom istinom*. U sumi su se nalazili portali, kapije između dimenzija. Dvije velike korporacije pokušavaju ustanoviti gdje se one kriju. Kada ih pronadju, onda će fokusirati energiju generatora, na tačno podesenoj frekvenciji, prema portalima.

"Nisu ni svjesni koliko je to opasno. Otvaranje rupe u prostoru i vremenu bi dovelo do formiranja još jednog Bermudskog trougla", tvrdila je Ronda.

Dogovorili smo se da sve prijavimo medijima i lokalnim vijestima kako bi se zaustavili ovi eksperimenti.

<http://www.alternativnahistorija.com/> - - - USLOVI KORIŠTENJA - - - Ovaj web site nije komercijalan niti za profit. Sve informacije, fotografije i zaključci nastali autorovim istraživačkim radom i putovanjima, se mogu slobodno koristiti, citirati ili prepisivati bez ikakvih ograničenja. Čitanje, štampanje i distribucija je poželjna. Autor nema iluzija da "posjeduje znanje." Njegov osnovni motiv je da podijeli teze, i deže i pitanja sa što širim brojem korisnika. Sve sugestije su dobrodošle.

O KONCEPTU ALTERNATIVNE HISTORIJE: Ambiciozni višetomski ciklus "Alternativne historije" nudi alternativu oficijelnim istinama sežući duboko u prošlost i objašnjavajući sadašnji trenutak i perspektive ljudske civilizacije.

"Alternativna historija" je upravo ono što i naslov sugerira: alternativa "istinama" koje se serviraju javnosti od strane medija i elita koje, iza scene ili otvoreno, vladaju svijetom od pamtljivjeka. Na takvim, netačnim ili nepotpunim informacijama, zasnovane su historijske knjige kojima su elite/oligarhije manipulirale većinom.

"Alternativna historija" je i vodi kroz malo poznata dostignuća savremenih istraživanja svjesnog i duševnog od strane niza naučnih institucija i obavještajnih agencija u SAD. A sve sa namjerom da pojedinca, svaku ljudsku dušu, podsjeti na znanja skrivena duboko u nama. I na sve ono što treba da uživam otokom ovog životnog iskustva: osjećaj slobodnog izbora, oslobođenje od straha, ljubav kao model ponašanja.